

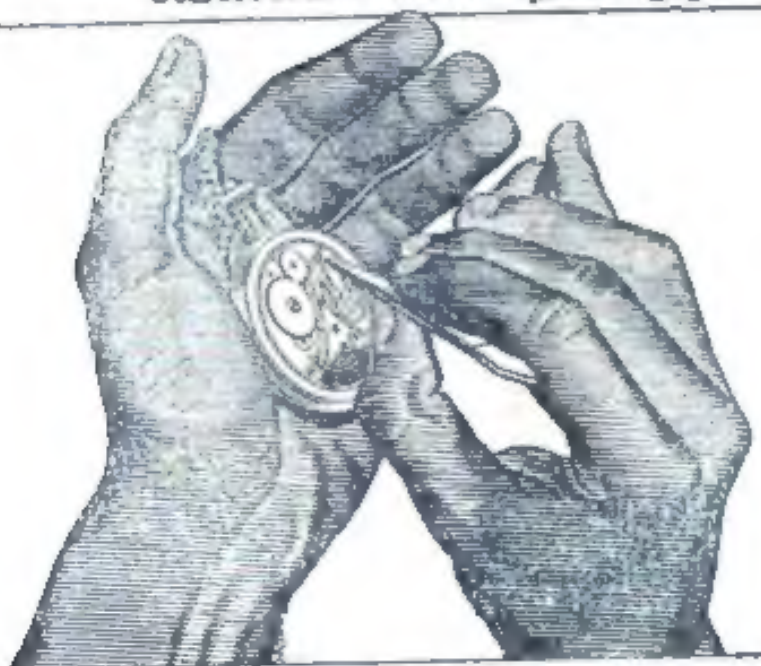
கஸ்கி

KALKI ஆகஸ்ட் 12, 1951

4 அணு

இக் கைகள் எவ்வளவு திறம்பட
வேலைகள் செய்கின்றன. ஆனால்...

... திறனுள்ள கைகள் கூட
அழுக்கடைகின்றன !

அழுக்கடைந்த கைகள்
மறைந்திருக்கும்
அபாயத்தைத்
தாங்குகின்றன !

சுடுக்கிக் கண்களுக்கு
புண்படாத கிருமிகள் திரும்பலாம்!

ஸெப்பாயினால் அடிக்கடி சுடுவுங்கள்

ஸெப்பாய் சோப்

சுடுக்கிறதிலுக்கும் கிருமிகளினிடிலுக்கும்
உல்களை காப்பாற்றுகிறது !

மதராஸ் மோட்டார்ஸ் மோட்டார் ஸைக்கிள்களுக்கு

ராயல் என்ஃபீல்ட்
ஏரியல் &
எக்ஸெல்சியர்

50 எல். எல். குதம் 1000 எல். எல். ஸை.
கனாமாய் பனம் ரோஜத்தம்
எற்பாடு உண்டு
என்பெர்கன் எம்போதும் ஸெடக்தும்.
கிற்பிளக்து ரெகு எல்கிள்.

தீ மதராஸ் மோட்டார்ஸ் லிமிடெட்,

மோட்டார் ஸைக்கிள் எம்பெர்கன் குதம்,

4/5, ரோட்டோ, மதராஸ்.

1917/18

கதகரம் ரெந் கிற்பிளயாங்கல்:

தி தித்தியா கராஜ், ரெய்க்ஜூர். ● மெஸர்ஸ் மரிக்
(மோட்டார்ஸ்) லிமிடெட், கோலமுத்தூர், திருவனந்த
புரம், கோட்டயம், ஆங்காய், என்னுருதம், திருச்சூர்,
கோழிக்கோடு. ● தீ மதராஸ் ஸைக்கிள் என்ஃபீல்ட்,
சேலம். ● மெஸர்ஸ் T. P. கோவித்தாராய் & ரோஜர்ஸ்,
திருப்பத்தூர், ஸட ஆங்காடு தீர்லா. ● தி ராயல்
ஆடோமோபைல்ஸ் லிமிடெட், திருச்சிராப்பள்ளி.
● தி ரயலீர் ஸைக்கிள் ஹவுஸ், மதுரை. ● தி அமெரிக்கன்
ஆடோமோபைல்ஸ், திருநெல்வேலி. ● யு. தீட் எ
ன்ஃபீல்ட், 127, கடையக்குடி தெரு, கும்பகோணம்.

SOAP3

சிறப்பாகவும்
சிரமமின்றியும்
திக்கனமாகவும்

சலைவா சேய்கின்றன

பாக்கனாகவும் மிக நேர்த்தியான
கேக்குகளாகவும் கிடைக்கும்.

பாணஸ்திகிலில் தொடர்ந்து மேலும்
செல்லும் போல் இயத்திரத்தில் தயார்
செய்யப்படுகிறது. இம்மாதிரி இயத்திரம்
ஆலோசனையோடு இது மூன்றுதான்.

1999, 2000, 2001, 2002, 2003, 2004, 2005, 2006, 2007, 2008, 2009, 2010, 2011, 2012, 2013, 2014, 2015, 2016, 2017, 2018, 2019, 2020, 2021, 2022, 2023, 2024, 2025, 2026, 2027, 2028, 2029, 2030, 2031, 2032, 2033, 2034, 2035, 2036, 2037, 2038, 2039, 2040, 2041, 2042, 2043, 2044, 2045, 2046, 2047, 2048, 2049, 2050, 2051, 2052, 2053, 2054, 2055, 2056, 2057, 2058, 2059, 2060, 2061, 2062, 2063, 2064, 2065, 2066, 2067, 2068, 2069, 2070, 2071, 2072, 2073, 2074, 2075, 2076, 2077, 2078, 2079, 2080, 2081, 2082, 2083, 2084, 2085, 2086, 2087, 2088, 2089, 2090, 2091, 2092, 2093, 2094, 2095, 2096, 2097, 2098, 2099, 2100, 2101, 2102, 2103, 2104, 2105, 2106, 2107, 2108, 2109, 2110, 2111, 2112, 2113, 2114, 2115, 2116, 2117, 2118, 2119, 2120, 2121, 2122, 2123, 2124, 2125, 2126, 2127, 2128, 2129, 2130, 2131, 2132, 2133, 2134, 2135, 2136, 2137, 2138, 2139, 2140, 2141, 2142, 2143, 2144, 2145, 2146, 2147, 2148, 2149, 2150, 2151, 2152, 2153, 2154, 2155, 2156, 2157, 2158, 2159, 2160, 2161, 2162, 2163, 2164, 2165, 2166, 2167, 2168, 2169, 2170, 2171, 2172, 2173, 2174, 2175, 2176, 2177, 2178, 2179, 2180, 2181, 2182, 2183, 2184, 2185, 2186, 2187, 2188, 2189, 2190, 2191, 2192, 2193, 2194, 2195, 2196, 2197, 2198, 2199, 2200, 2201, 2202, 2203, 2204, 2205, 2206, 2207, 2208, 2209, 2210, 2211, 2212, 2213, 2214, 2215, 2216, 2217, 2218, 2219, 2220, 2221, 2222, 2223, 2224, 2225, 2226, 2227, 2228, 2229, 2230, 2231, 2232, 2233, 2234, 2235, 2236, 2237, 2238, 2239, 2240, 2241, 2242, 2243, 2244, 2245, 2246, 2247, 2248, 2249, 2250, 2251, 2252, 2253, 2254, 2255, 2256, 2257, 2258, 2259, 2260, 2261, 2262, 2263, 2264, 2265, 2266, 2267, 2268, 2269, 2270, 2271, 2272, 2273, 2274, 2275, 2276, 2277, 2278, 2279, 2280, 2281, 2282, 2283, 2284, 2285, 2286, 2287, 2288, 2289, 2290, 2291, 2292, 2293, 2294, 2295, 2296, 2297, 2298, 2299, 2300, 2301, 2302, 2303, 2304, 2305, 2306, 2307, 2308, 2309, 2310, 2311, 2312, 2313, 2314, 2315, 2316, 2317, 2318, 2319, 2320, 2321, 2322, 2323, 2324, 2325, 2326, 2327, 2328, 2329, 2330, 2331, 2332, 2333, 2334, 2335, 2336, 2337, 2338, 2339, 2340, 2341, 2342, 2343, 2344, 2345, 2346, 2347, 2348, 2349, 2350, 2351, 2352, 2353, 2354, 2355, 2356, 2357, 2358, 2359, 2360, 2361, 2362, 2363, 2364, 2365, 2366, 2367, 2368, 2369, 2370, 2371, 2372, 2373, 2374, 2375, 2376, 2377, 2378, 2379, 2380, 2381, 2382, 2383, 2384, 2385, 2386, 2387, 2388, 2389, 2390, 2391, 2392, 2393, 2394, 2395, 2396, 2397, 2398, 2399, 2400, 2401, 2402, 2403, 2404, 2405, 2406, 2407, 2408, 2409, 2410, 2411, 2412, 2413, 2414, 2415, 2416, 2417, 2418, 2419, 2420, 2421, 2422, 2423, 2424, 2425, 2426, 2427, 2428, 2429, 2430, 2431, 2432, 2433, 2434, 2435, 2436, 2437, 2438, 2439, 2440, 2441, 2442, 2443, 2444, 2445, 2446, 2447, 2448, 2449, 2450, 2451, 2452, 2453, 2454, 2455, 2456, 2457, 2458, 2459, 2460, 2461, 2462, 2463, 2464, 2465, 2466, 2467, 2468, 2469, 2470, 2471, 2472, 2473, 2474, 2475, 2476, 2477, 2478, 2479, 2480, 2481, 2482, 2483, 2484, 2485, 2486, 2487, 2488, 2489, 2490, 2491, 2492, 2493, 2494, 2495, 2496, 2497, 2498, 2499, 2500, 2501, 2502, 2503, 2504, 2505, 2506, 2507, 2508, 2509, 2510, 2511, 2512, 2513, 2514, 2515, 2516, 2517, 2518, 2519, 2520, 2521, 2522, 2523, 2524, 2525, 2526, 2527, 2528, 2529, 2530, 2531, 2532, 2533, 2534, 2535, 2536, 2537, 2538, 2539, 2540, 2541, 2542, 2543, 2544, 2545, 2546, 2547, 2548, 2549, 2550, 2551, 2552, 2553, 2554, 2555, 2556, 2557, 2558, 2559, 2560, 2561, 2562, 2563, 2564, 2565, 2566, 2567, 2568, 2569, 2570, 2571, 2572, 2573, 2574, 2575, 2576, 2577, 2578, 2579, 2580, 2581, 2582, 2583, 2584, 2585, 2586, 2587, 2588, 2589, 2590, 2591, 2592, 2593, 2594, 2595, 2596, 2597, 2598, 2599, 2600, 2601, 2602, 2603, 2604, 2605, 2606, 2607, 2608, 2609, 2610, 2611, 2612, 2613, 2614, 2615, 2616, 2617, 2618, 2619, 2620, 2621, 2622, 2623, 2624, 2625, 2626, 2627, 2628, 2629, 2630, 2631, 2632, 2633, 2634, 2635, 2636, 2637, 2638, 2639, 2640, 2641, 2642, 2643, 2644, 2645, 2646, 2647, 2648, 2649, 2650, 2651, 2652, 2653, 2654, 2655, 2656, 2657, 2658, 2659, 2660, 2661, 2662, 2663, 2664, 2665, 2666, 2667, 2668, 2669, 2670, 2671, 2672, 2673, 2674, 2675, 2676, 2677, 2678, 2679, 2680, 26

சென்னை ஸ்டி.
பிரைட் ஸ்டி.
சென்னை ஸ்டி.
சென்னை ஸ்டி.

வித்யாபதி செ. பி. சிவசுப்பிரமணியன்
மதுரை
16, அருள்மீ நெடுஞ் பிள்ளை
வித்யாபதி செ. பி. சிவசுப்பிரமணியன்
20-125, தாயுதன் நெடுஞ்

தமிழக அரசு நிர்வாகப் பணி
மதுரை (Dn.)
ந-2, பிரதேச 4, 1991
மதுரை, மதுரை மதுரை

சிராம அமைப்பு

சுலபமாக்கப்பட்டது

"நமது நாளைய சிராமங்கள்" இந்த புது புத்தகம் சிராம முன் சேற்றத்திற்காக பாடுபடும் முனிஸிபாலிட்டிகள், ஜில்லாஸோகல் போர்டுகள், சிராம பஞ்சாயத்துகள், நில உவாய்தாரர்கள், குடியாளவர்கள் முதலிய யாவருக்கும் உபயோகமான அறிக்கும் நோக்கத்துடன் தயாரிக்கப்பட்டது.

அநேக வர்ணப் படங்களுடன் கூடிய இந்த 66 பக்கங்கள் கொண்ட புத்தகத்தின் விலை ரூ. 2/8- (ரூபாய் இரண்டு அரை தனி) இன்றே உங்கள் வீட்டுக்கு உப்பனுடன் விண்ணப்பம் செய்யுங்கள். இந்த புத்தகத்தின் பிற்காலத்திய சிராமத்தின் அளவடி 21" X 10" எசன் வர்ணப்படம் மூலம் வளர்ப்பட்டிருக்கிறது.

ஒரு காவியின்
விலை ரூ. 2/8-

தி அஸோஸியேட்டட் சீமென்டு கம்பெனிஸ் லிமிடெட்

இவர்களின் வியாபார மாளையுடைய
தி சீமென்டு மார்க்கெட்டிங்
கம்பெனி ஆம் இந்தியாவின்

உப்பன் :

தி என்.சி. அனோனியேஷன் ஆபீஸுக்கு
9, மதுரைத் தோட்டம், மதுரை.

"நமது நாளைய சிராமங்கள்" பற்றி மூன்று உடனே எங்களுக்கு அனுப்பி வைப்புகள். சிவந்திற்கும் தயார் செய்திருக்கிறோம். 2/15-மணிவாட்டி/போஸ்டல் ஆர்டர் மூலம் அனுப்பிவிடுக்கிறோம்.

பெயர்.....
விலை.....
(செஞ்சுடன் எதிர்ப்பட மட்டும்) RM: 99

க.றுக.றுப்பான குழந்தைகளுக்கு
அதிகப்படி போஷாக்கு
அவசியம்!

எப்பொழுதும் ஓடி ஆடும் குழந்தைகளின் உத்தி வீரப்பாடுகளுக்காக
அதை எடு செய்ப அளிகளுக்கு அதிகப்படி போஷாக்கு அவசியம்.
அவர்கள் குளியலுக்கே ஒவ்வொரு மிகவும் விரும்புகின்றனர். எனின்
நீரணுமக்கக்கூடியது. அவர்களின் வளர்க்கிக்கும் ஆரோக்கியத்திற்கும்
பெரிதும் உதவுகிறது. ஒவ்வொருவரின் கத்தலான பாலின் ஓட்டுப்பாகி,
உழத்த பாலினால், கொக்கோ, அல்லாட்டின் பிடி டி விடாயின்
கூடு கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. அறிவிக்கவும் போஷாக்கு பற்றும்
விடாயின் கத்துக்கம் இன்றியமையாதவை. ஒவ்வொரு
விடாயின் கத்துக்கம் இன்றியமையாதவை.

ஒவ்வொரு பிற்போர் பெரிப்போர்களுக்கும் அவை நுடும்பத்திற்குக்கே
பெரிதும் உதவுவதால் பாக்கடிகள் எங்கும் பொருள் செய்யின்றனர்.
பொருளிடத் தக்கவர்களுக்கும்.

விதிப்போகத்தக்கம்: கொணர்ன் உரோஷன் உம்பெனி (இந்தியா) லிட்.

ஒ வ ல் டி ன்

குழந்தைகள் விரும்பும் பானம்!

‘கோலினுஸ்’
புன்னகையில்
ஆரோக்யம்
ததும்புகிறது!

நுரைதான் இந்த
வித்தியைத்தந்த காரணம்

அதிக சுகவாயு வளக்கடவு
ஏனெனில்
அதாவதற்கு
அவரின்
பேர்துணை

சமத்த ரோகி
உபயோகப்படு
உத்தமம்

இந்தியாவில் தயாரிப்பாளர்கள்
ஜெபப்பேராளன் & கோ. விட்டையகரன்
கோலினுஸ் - மதராஸ்

சூரியாபிரம்மபக்த ஜன சபா, மதராஸ்
இலாபவரம் — சந்தே சாஸ்திர சிரோமணி
திரு எம். எம். தண்டபாணி தேவிகர்
அவர் அவர் தலைமையில் சிறந்த சந்தேக் கச்சேரி!

இலாசேகரன்

கி. எஸ். செல்வாத்தினம் பிள்ளை } பாட்டு
& விருதுநகர் என். காரியாலன் }
டி. பாலகிருஷ்ணன் — பிடித்
தஞ்சை சிருஷ்ணரத்திரம் — மிருதங்கம்
சனி 11 - 8 - 51 மாலை 5-50 மணிக்கு
கோகலே ஹாலில் நடைபெறும்

விலை 1 - 8 - 0

இரவிடப்பண்ணை
தெப்பக் குளம் - திருச்சி

அ ஜீ ர் ன ம ா ?

உட்கொள்குங்கள்

ஒரு டோஸ்

நிம்மகுத்திம் →

மக்கள் திராவிட கூடமத்
பவுடர் ஒரு டோஸ் சாப்பிட
டவுடரையே கஜாத்திராவித்
புதி உட்பரம், இருதய கிச்சம்,
குமட்டம், கசிந்த ரொஷன்
கதைகளிலும், இவற்ற சிவன்
பிஷித்தப் பாலுங்கள். "அவெ
சிவ லி. மக்கள்" சந்த கலெப
புத்தகம் கருவ அம் மக்கள்
திராவிட கூடமத் பவுடரை
பே பார்த்த காங்குங்கள்.

மிகவும் சுவைமிகு, சிறுமகம், கிழவன், கருமகம், சிறுமகம் (நித்திரை)
கிழவன், மருமகம், கிழவன், கருமகம், சிறுமகம், கிழவன், கருமகம்.

“வாங்க மிகச் சிறந்தவை

Platignum

MADE IN ENGLAND

பிளாட்டினம்

பெருக்கம் பாக்டீரியைக் கொன்று

கயக்குடன்
நீர்களுக்கு
ற்சாகம்
கீக்க
தவுவது

கவுடர் காப்

மனங்கவரும் மணம்
சிறந்த ருசி
பரிசுத்தமான பக்குவம்
உயர்ந்த ரகம்

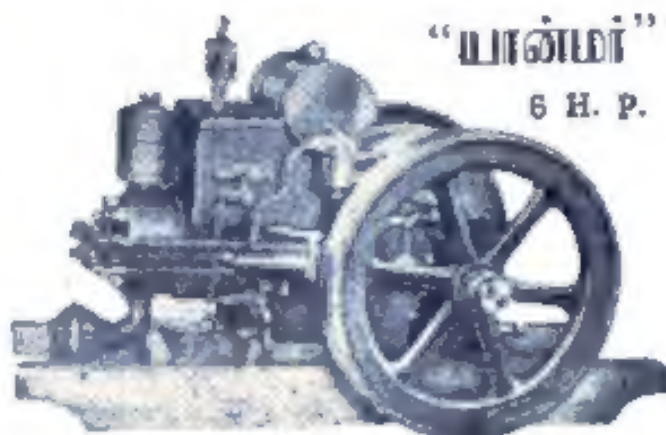
தினமும் கவுடர் காபி அருந்திய பிறகுதான்
இதர வேலைகள் ஆரம்பியுங்கள். அதன்
உயர்ந்த மனமும், சுவையும் உங்களுக்கு
தலைவம் தான் முழுதும் உதவாகம் தரும்.
நினைவிருக்கட்டும் “கவுடர்” என்றும்

சிறந்த பிரைமேட்டெக் ரகம்.
காபிப் பைகளில் கிடைக்கும்.

என்.தாசாய் கவுண்டர் அின் கோ
41, பந்தர் தெரு.....மதராஸ். I

விவசாயிகளின் இனையற்ற மதிப்பைப் பெற்றுள்ளதும்
குறைந்த விலையில் நீடித்த உழைப்பை
அளிக்கக் கூடியதுமான

“யான்மர்”

6 H. P.

எவ்விதக் கவனமும் எவ்விதக் காலமான விலைக்குக் கிடைக்கும்
முழு விவரங்களுக்கு :

ஸா ம் ஸன் & கம்பெனி, லிமிடெட்,
151, பிரிட்ஜ் - த. பெ. தெ. 1219 - ஸ்தான்-1
பேஸ் : 4821 எதிர் : “BARAPASH”

பகுத்தி தூல்களுக்குப் பிரதான ஸ்தாபனம்

மதுரை மில்ஸ் கம்பெனி லிட்.

மதுரை - தூத்துக்குடி - அம்பாசமுத்திரம்

5,00,000 தூக்கும் கதிர்கள் தம்பர் 50 வரை தூக்கள்

சங்குமடப் பிரேமன் தூக்கம் : ஒத்த தூல், இரட்டை தூல்,
பலிபன் செவுக்கேற்ற கோள் தூல், மில் செவுக்கேற்ற சீல்
தூல், முறுக்கேற்றிய தூல்.

தூக்கம் எடுக்க வேண்டிய : கைத்தறி, இயந்திரத் தறி, பின்னல் தறி
களுக்கு வேண்டிய காரிக்கள் தூக்கம், இயந்திர செவுக்கேற்ற
வார்ப்பு தூக்கம் கனத்த வெப்பம், காவ்வான் முதலியவைகளுக்குக்
கேற்ற மடக்கு இரட்டை தூக்கம், மற்றும் பின்னல் இயந்திர
செவுக்கேற்ற மிகுதுவான என்ன தூக்கம். எங்கள் எடுப்பிய
பகுத்தி தூக்கம் இதற்குமுதியாகும் தூக்ககார்ப்போல் எல்லா வகை
யிலும் சீர்த்தி பெற்றவை. காக்கம் தூற்பதைத் தவிர செவ்வதில்லை.

மாளேஜர்கள் : ஏ. & எப். ஹார்வி லிமிடெட்

பொருள் அடக்கம்

மலர் 12
இதழ் 2

1951 ஆகஸ்டு 12

ரூ. 27

வினா தூத்துறைய!	சாத்திரி	...	10
முடித்து விட்டது!	11
கடவுளே! எங்கள் சந்தேகம்!	12
சத்திய சூய பேரிடைகள் சங்கடப்பத பூத்தி!	15
குட்டிக் கொள்ளும்பேர்தே முட்டிக் கொள்ளுகிறார்கள்!	15
கன்னிக்குக் காக இடம்!	16
பொன்னியின் செல்வன்	கவி	...	17
மனித கபாலம்	சங்கரகப்பு	...	25
ஆரோக்கிய சகலியம்	வி. எஸ். குமாரசாமி	...	27
தந்திக்கை	அகபம்	...	29
வட்டமேதை	32
காதல் இதயம்	வித்தியாதேவி	...	34
சுந்தரத்திக் ஆடு (பாப்பா மலர்)	தேவ	...	30
பேட்டோலில் விழுந்தார்!	சாமா	...	41
ஞாயகார்த்தம்	பி. எஸ். மணி	...	42
காதல் உலகம்!	ஸோமரஸ்	...	44
படித்துப் பாருங்கள்!	47
மத்திய சேத்திரம்	48
தரன் திரிமலா	50
விடிவாத்தத்துக்கு மருத்து உண்டா?	மமல் ஜோஷி-ரா. வி.	...	58
மணப் பூவல்	சுனம்	...	58
	வே. சங்கராஜன்	...	58

"கவி" என்னும் பெயரிலும் கவிதைகள் உடனடி பெயர்கள் சங்கரம் சுந்தரம் பேயர்க்கோ ; சம்பவங்களும் சுந்தரம்

கல்யாண வைபவங்களுக்கும்
கடவுள் வழிபாட்டிற்கும்

கினியமணம் கமழும்

3001

*

301

*

31

தகவல்கள்தோறும்
டிபார்ட்மென்ட் கட்டக்கூடிய
ஸ்டாக்கிஸ்டுகள் தேவை

மதராஸ் கிளை :

228/10, கோவிந்தப்ப
நாயக்கன் தெரு.

ஜவ்வாது

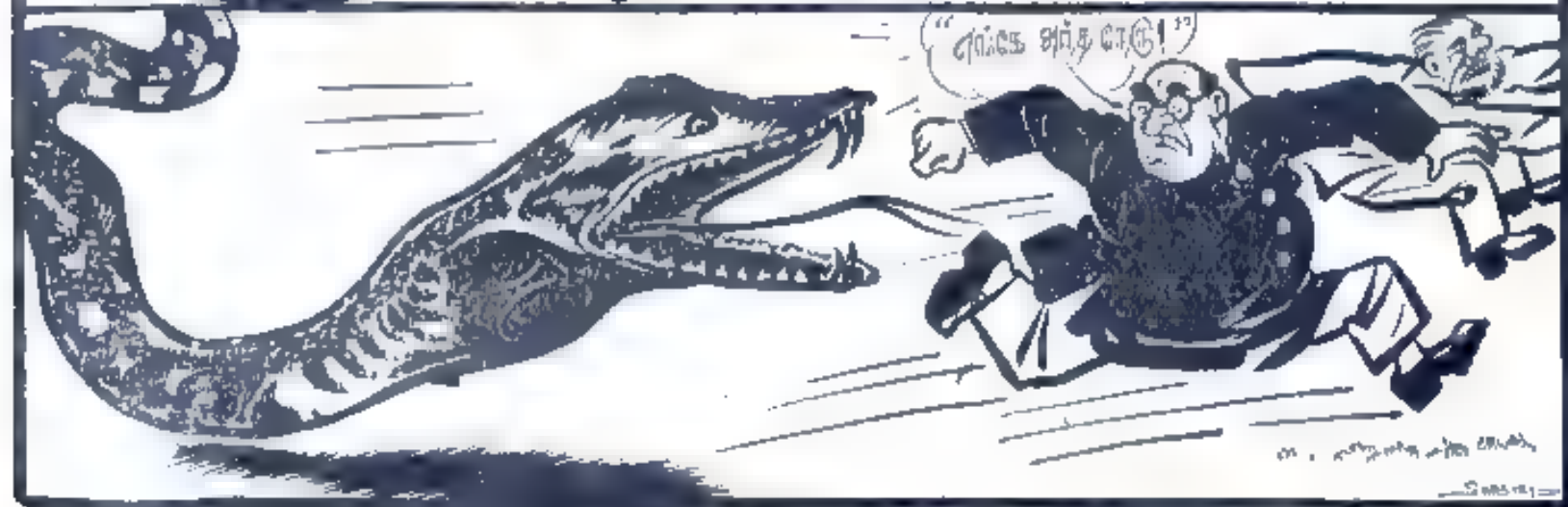
புத்திகள்

SV. முருகேசன் அன் பிரதர்ஸ்

மதுரை * மதராஸ் * பெங்களூர் எரிடி *

வினை தூத்துகிறது!

முடிந்தது விட்டது!

ஓமத்துர் - காமராஜ் கடிதப் போக்குவரவு முடிந்தது விட்டது. இது ஒரு மிக மிக ஆச்சரியமான விஷயம். இந்த 1951-ம் வருஷம் கார்பஸ் மாதத்தில் தான் அவர்களுடைய கடிதப் போக்குவரவு முடியும் என்று எதிர்பார்த்தோம். ஆனால் தாமதமாகிவிட்டது. முன்னாலேயே முடிந்தது விட்டது. தயார் இல்லாத சிறப்பதிவை உள்படச் சம்பந்தப்பட்ட அனைவரையும் பாராட்ட வேண்டியது தான்.

"காங்கிரஸைத் தூய்மைப்படுத்த வேண்டும்; அரசாங்க நிர்வாகத்தைச் சீர்திருத்த வேண்டும்; சிரம மக்களுக்கு உதவ தன்மைகளைச் செய்ய வேண்டும்" என்றெல்லாம் ஸ்ரீ ரெட்டியார் செய்ய வேண்டிய பத்து விஷயங்களைக் குறிப்பிட்டு எழுதினார். "எங்கும் பண்ணி விட்டாக் போகிறது; தங்களைச் சொன்னாக்கு வந்தால் உதவ வேண்டித் தப்பிப் பண்ண வேண்டியதைப் பண்ணலாம்" என்று ஸ்ரீ காமராஜ் பதில் எழுதினார்.

"தான் சொன்னாக்கு வர முடியாது; ஆகையினாலே பண்ண வேண்டியதைத் தாமதமே பண்ணி விடுவான்!" என்று ஓமத்துரார் மறுபடி எழுதினார். அத்துடன், கடிதப் போக்குவரவு முடிந்தது. ஒம் தந்தை!

இக்கதற்கு ஒரு வருஷத்துக்கு முன்னாலிருந்த கங்கிரஸ் ஸ்தாபனத் தேர்தல்களில் நடத்த ஊழல்களைப் பற்றிச் செய்திகள் வெளியாகி வந்தன. மேற்படி தேர்தல்கள் நடந்த காலத்திலும் உடனடியாகவும் ஓமத்துர் ரெட்டியார் அவர்கள் சிறிது ஊக்கம் எடுத்து ரூபர்பி செய்திருந்தால் பல ஊழல்களை நிவர்த்தி செய்திருக்கலாம். ஓமத்துரார் அப்போதெல்லாம் கம்மா இருந்து விட்டார் என்பதை வருத்தத்துடன் குறிப்பிட வேண்டியிருக்கிறது.

இந்த வருஷ ஆரம்பத்தில், மாகாண கமிட்டித் தலைவர் தேர்தலுக்குப் பிற்பாடு பதாபிஷேகத்தினை நிறைவேற்றி, ஓமத்துர் ரெட்டியார் கங்கிரஸ் தூய்மை யில் பற்றுக் கொண்ட தமது கைக்களுடன் உதவ ஆலோசித்துத் தீவிர நடவடிக்கை எடுத்திருந்தால், தன் பணம் கிட்டி விடுக்கும். அப்போதும் அவர் ஒன்றும் செய்யவில்லை. ஸ்ரீ காமராஜ் கடிதம் அங்கப்போது அத்தாங்கக் கடிதம் எழுதுவதுடன் நிறுத்தி அடைத்து இருந்து விட்டார். ஒருவேளை தம்முடைய ஒத்துழைக்கக் கூடிய கைக்கள் யாருமே இல்லை என்ற தீர்ப்பை அடைந்தும் அவர் கம்மா இருத்திருக்கலாம். இது சங்கையக் காரணமாகும். பொது ஊழியம் செய்வதற்குரிய மனப்பான்மையைக் காட்டவில்லை.

பலீனார், அப்போது நாட்டில் நடத்த கொர்ப்சினைக் கங்கிரஸ் ஸ்தாபன ஊழல்கள் ஓரளவு நிவர்த்தியாகின. கங்கிரஸ் காரியக் கமிட்டியும் பரபுருவோத்தமதான் டாண்டனும் சீரான குக்கென்துடன் எடுத்துக் காட்டப் பட்ட ஊழல்களில் தலைவிட்டு தியாயம் செய்திருக்கிறார்கள்.

கங்கிரஸ் ஸ்தாபனத்துக்குப் புதிய அமைப்பும் ஏற்பட்டுப் புதிய ஸ்தாபனத்தில் தேர்தல்கள் நடக்கப் போகின்றன. இந்த நிலைமையில் இனிமேல் நடக்க வேண்டியதைக் கவனிக்க வேண்டுமே தவிர, நடந்து போனதைப் பற்றிய சொக்கி கொண்டிருப்பதில் யாதொரு பயனும் இல்லை.

அரசாங்க நிர்வாகம் சம்பந்தமாக ஓமத்துர் ரெட்டியார் எடுத்துக் காட்டியிருக்கும் குறைகள் பரவந்ததே தாமும் குறிப்பிட்டுக் காண்பது வந்தி

சீக்திய ஜயபேரிகையின்
சஷ்டியப்த பூர்த்தி!

67 தந்தையோ பெருக்குச் சமீப வரத்தின்
செடியாய்த் பூத்தி வந்து போய்விட்டது!
ஆனால் கோடைபடி காந்தியன் ஏ. குப்புசாமி
முதற்பலரின் செடியாய்த் பூத்தி பெருக்கு,
அந்தச் சாசனங்களைச் சொல்லி விடுவதில்லை.
எனவே, ஏனெனில், பிராமம் அறபது பூத்தி
வரன போதினும் கோடை இடி இன்னும்
பெரிபுரையே முழங்குகின்றது! வேதர் ஏ.
குப்புசாமி முதற்பலரின் குடும்ப இன்னும் தாய்
தாட்சணியமில்லாத தெய்வ ஐய பௌத்தியின்
குரளாகியே முழங்குகிறது! இந்த காந்தியின்
பாடுக்குப் பஞ்சாபு வீச செத்ததின் கதறல்
புரையோ சந்திக்கிறது! உலகத்தின் செட்
தெருக்கள் பெருகுப்படுகின்றன தேர் பந்த
கிரகின் குரவையின் அவரது குரல் இன்னும்
தூர்த்து வருகிறது! பப்பம் பதவின்த

நினைவாக மதிக்கும் திபாவின் சங்கரந
மாலை அங்குண்டி இதழ்ப் பூசல் இன்ன
மும் கந்தை புலிக்கு வகுமிறா!

காந்திகளில் பள்ளிசான்று ஆண்டுடன்
 கொடைக்கானல் தலம் சென்று எடுத்த நேச
 பத் தீர்த்த ஸ்ரீ ரகுபதியி முதலியாசின்
 அறுபது ஆண்டு காலவை முன்னாடு யாநர்
 கரு நீயும் நீச ஹரியன் அவரைச் சிறப்
 பித்து வாழ்த்துக் கூறவந்தாரோ வேதாளில்
 விழா நடத்தவருங்கள் என்று அறித்து மனத்
 திருமுகம். இந்த மனத்தொழுவை சந்தர்ப்பத்
 தில் காலும் மறும் மனமாச்சித காந்தித்துக்கண்
 அவருக்குப் பரிசீலிக்க விரும்புகிறோம்.

“கேசவ! இது சூப்பாசனம் முதலியவன் கீழே வந்து! அவன் சந்திரன் ஜப்பானைக் குதம் என்னதற்கும் கீழே வந்து வந்து!”

மீலவிக்ரகக் கால் இலட்சம்!

நீர்தர கோலம்பு கிராம "தஞ்சை" அறிவித்திருக்கிற பீக் வரும் செப்டம்பர் மீதும் உடல் கொள்கிறீர்களே— "இந்தியாவிலிருந்து வரும் அறுபது வருடங்களுக்கு முன்னால் இவ்வகையில் கட்டுவதுபோலியை பழக்கமான இந்தியக் குடும்பத்தைச் சொந்தம் ஸ்ரீ. அர். ஏ. டேவன். தான் தரவில்லைக்குப் பெல் போன்ற அபிவிருத்தி குடும்பம். குடும்பத்தின் பாதியைப்போன்ற குடும்ப ஸ்ரீ டேவன்-குடும்ப அபிவிருத்தி இருப்பதில் அறிவிப்பாகக் கோலம்பில் இந்தத்தகவல் கிட்ட வரவில்லை. இவ்வகையில் பெல்-குடும்பத்தைச் சொந்தம் இந்தத் தகவல்கள் அபிவிருத்தி ரூ. 25,000 மல் கொடுக்க அறிவித்திருக்கிறார்.

[illegible]

தோடு, இத்திவல் சமூகத்தில் மீது உறப்படும்
புளருதும் பரிசாசம் செத்ததாரும்.

“தேவநாவுகியம்” எட்டத்தது இவ்வகை அரசாங்கம் அமுதுக்குக் கொண்டு வந்தவுடன் முதல் முதலாக இவ்வகைப் தேவநாவுகியம் வரவில்லை. ஏ. ஏ. சேனாதுங்க முகர், இந்த வகை இத்திரியுடன் உண் ணாசார உறவை விட்டிடவும் அவர் தயாராயினார். சேப்பத்திற் காழ்ப்பாணத்திலே வந்த வங்காவது தாரீஸ் மீழ்வதன்போலது அவர் மறப்பாடுக் கொண்டேய்தார். பல வருட வாலமாகக் குப்பாணாந்தரத்தது அதுவந்ததுக் கொண்டிருந்தது.

अनुसूचित जाति आरक्षण

பொன்னியின் செல்வன்

கஸ்கி

இருபத்து நாலாம் அதியாயம்

அனலில் இட்ட மெழுத

கிவி 'கிறீச்' டிட்ட சத்தமும், தாழிப்பெண் பாய்த்துடன் கூயிசை சத்தமும் கலந்து வந்து கத்தினியையும் கந்தமாறியையும் திடுக்கிடச் செய்தன. கந்தமாறன் திரும்பிப் பார்த்துப் பழுவேட்டாரையர் வருவதென என்று அறிந்ததும் கதி கலங்கிப் போனான். சற்று முன்னால் அவன் 'பழுவேட்டாரையரை எணக்கும் பிடிக்கவில்லை' என்று சொன்னது அவர் காதில் விழுந்திருந்தமோ என்ற எண்ணம் உதயமாயிற்று. அதைவிடப் பீதிகரமான எண்ணம், கத்தினியையும் தந்தையையும் பற்றி அவர் ஏதேனும் தவறாக எண்ணிக் கொண்டவரோ என்ற வினாவும்—அவனுக்குத் திடுக்கிட உண்டாகிற்று. மெழ்ப் பருவத்தில் கலியாணம் செய்து கொண்டவர்களின் போக்கே ஒரு தனிவிதமாக இருந்த மல்லவா? ஆகையினாலேயே அவர் அவ்வளவு கோபமாக வந்து கொண்டிருக்க வேண்டும்! வந்து என்ன செய்யப் போகிறாரோ, தெரியவில்லை. சக்திரும் சித்தமாயிருக்க வேண்டியதுதான். இவ்வளவும் ஒரு மோடிப்பொழுதில் கந்தமாறன் மனதில் அலை ஏறியதென்றாகத் தோன்றியது. ஆனால் அவனுக்கு அன்று ஒரு பெரிய அதிசயத்தைக் காணும் வாய்ப்புக் கிடைத்தது. அவன் கிணத்தத்தெல்லாம் மாரக அந்த அதிசயம் நடந்தது. பழுவேட்டாரையர் அருகில்

கொண்டிருக்கும் கத்தினி முகமலர்ந்து அவரைத் தன் கரிய விழிகளால் பார்த்து, "நாதா! எங்கே தாங்கள் திரும்பி வருவதற்கு அதிக நாள் ஆகி விடுமோ என்று பார்த்தேன். நல்ல வேளைமாக வந்து விட்டீர்கள்!" என்றான். அவருடைய முகத்தைப் பார்த்து அந்தக் குரலையும் கேட்டதும் பழுவேட்டாரையரின் கோபாவேசம் மலர்வாய் பறந்துவிட்டது. அனலில் இட்ட மெழுதைப் போல் உருகிப் போனான். அசட்டுச் சிரிப்பு ஒன்று சிரித்து, "ஆமாம்; போன காரியம் முடிந்து விட்டது; திரும்பி விட்டேன்" என்றான்.

பிறகு கந்தமாறனைப் பார்த்து, "இந்தப் பிள்ளை இங்கே என்ன செய்கிறான்? ஏதாவது காதற் கவிதை புனைந்து கொண்டு வந்து கொடுத்தானோ?" என்று கேட்டுவிட்டுத் தம் மூடைய பரிசுசத்தைக் குறித்துத் தாமே சிரித்தார்.

கந்தமாறனுடைய முகம் சிவந்தது. ஆனால் கத்தினி பழுவேட்டாரையரை விட அதிகமாகச் சிரித்துவிட்டு, "இவருக்குத் காதலும் தெரியாது; கவிதை யும் தெரியாது. என்னிடம் போட்டுக் கையமடையத்தான் தெரியும். நல்ல வேளைமாகக் கையம் ஆறிவிட்டது. ஊருக்குப்போகவேண்டுமென்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்!" என்றான்.

"இந்தக் காலத்துப் பிண்டிகளின் வீரத்தைத் தான் என்ன வேண்டுமோவது? இருபத்துராலு புத்தகங்கள் கையில் நான் அறுபத்துராலு காலங்கள் அடைந்தவன். ஆனால் ஒரு தடவை பாவது படுக்கையில் படுத்ததிடீய். இவனுக்குக் காயம் குணமாக ஒரு பட்சத்துக்கு மேலாகி யிருக்கிறது. ஆனால் என் காலங்களெல்லாம் மார்பிலும் தோளிலும் நலியிலும் முகத்திலும் ஏற்பட்டவை. இந்தப் பிண்டி எழுதியெல் காலம் பட்டவன் அல்லவா? அதனால் இவ்வளவு கான் ஆகிவிட்டது. விபாயத்தான்!" என்று கூறிப் பரிசைச் சிரிப்புச் சிரித்தார்.

கந்தமாதன் கோதித்து எழுந்து, "ஐயோ! தங்கள் என் தந்தைபன் ல்தானத்தில் உன்வன். அதனால் தங்களுடைய பரிசைத் தைப் பொறுத் தேன்!" என்றான்.

"இல்லாவிட்டால், என்ன செய் திருப்பாய்?" என்று பழுவேட்டரை யர் கேட்டுத் தம் உறையிலிருந்த கத்தியில் கையை வைத்தார்.

கந்திளி இச்சமயம் குறுக்கிட்டான். "காதா! இருக்கும் முதுகில் மட்டும் காலயில்து, கெஞ்சிலும் காலம் பட்டிருக்கிறது எனபது தங்களுக்குத் தெரிந்தது தானே! இவர் தம்முடைய சிவோதன் என்ற சினைத்துக் கோன் கருந்தவன் இம்மாதிரி முதுகில் குத்திப் போட்டுவிட்டுப் போய் விட்டான் என்ற எண்ணம் இவர்களுக்குச் பெரிய புண்டை உண்டாக்விடுக்திற்று. முதுகில் காலம் ஆறியும் கெஞ்சில் புண் ஆறியில்து. அந்தப் புண்ணில் கோல் இடுவது போல் நாம் போக் கூடாது தானே? அன்றிலு, இவர் காலப்பட்ட அன்றிலு, என்ன கடத்தது என் தங்களுக்குத் தெரியாதா, என்ன?" என்று சொல்லிக் கொண்டு கந்திளி பழுவேட்டரை யரைப் பார்த்த பார்வையில் மறை பொருள் ஏதோ இருந்திருக்க வேண்டும்! பழுவேட்டரையரின் முகத் தோற்றம் உடனே மாறிவிட்டது!

"ஆமாம்; உமோவது சரிதான்! பாலம், இவன் அறியாப் பிண்டி. இவன் தந்தையோ என் பிராண சிவோதன். இவன் ஏதோ தெரியாததன் மாகக் கூறியதை நான் பொருட்படுத்தக் கூடாதுதான். அது விடக்கட்டும்.

கந்திளி! ஒரு முக்கியமான விஷயம் சொல்லத்தக்க இப்போது வந்தேன். அது இவனுக்கும் தெரிந்திருக்க வேண்டியதுதான். இவன்மக மாமோட்டத்தில் ஒருவரை ஒற்றன் என்று சந்தித்தப் பிடித்திருக்கிறார்களாம். அவனிடம் இவ்வரசன் அருள்மொழி வர்மனுக்கு ஒவ் ஒன்றிருக்கிறதாம். அங்க அடையாளங்களிலிருந்து அவன் நம் கந்தமாதனுடைய அழகான சிவோதனா யிருக்கலா மேன்று சினைத் திறன். அவன் பெரிய கைகாரனுத்தா விருக்கவேண்டும். நம் ஆட்களிடம் அடிப்படாமல் தப்பி இலங்கைக்குச் சென்று விட்டான், பார்!" என்று பழுவேட்டரையர்.

கந்திளியின் முக பாவத்தில் அப்போது ஏற்பட்ட ஒரு கணமே மறை நலி மற்ற இருவரும் கவனிக்கவில்லை.

"அடே! தப்பிச்சென்று விட்டானா? இலங்கைக்குப் போய் விட்டான்?" என்று கந்தமாதன் ஏமாற்றத்துடன் கூறினான்.

"காதா! அவன் தப்பிச்சென்றது எனக்கு ஒன்றும் அறியாமல் தென்றயில்து. தங்கள் சகோதரர் இந்தக் கோட்டைக் காலனுக்குத் தகுதியற்றவர் என்றுதான் எத்தனைபோதடவை சொல்லியிருக்கிறேனே! அவர் அனுப்பிய ஆட்களும் அப்படித்தானே இருப்பார்கள்?" என்றான் கந்திளி.

"முன்னெல்லாம் நீ அப்படிச் சொன்னபோது எனக்கு அது சரியாகப்படவில்லை. இப்போது எனக்குக் கூட அப்படித்தான் கேள்வகிறது. இன்னும் ஒரு விதையைக் கேள்! மாமோட்டத்தில் அடிப்பட்ட ஒற்றனிடம் காத பழுவூர் இவர்களை ஒன்று இருத்ததாம். அது அவனிடம் எப்படிக்கிடத்தது என்று அவன் சொல்லியில்துயாம்!..."

கந்திளி இவ்வாறு ஒரு பெருமூர்க் விட்டுவிட்டு, "இது என்ன வேடிக்கை? பண்ட இவர்களை அவனிடம் எப்படிக்கிடத்ததாய்? தங்கள் சகோதரர் இதற்கு என்ன சொல்கிறார்?" என்றான்.

"அவரு? அவன் சொல்லாததைக் கேட்டால் உனக்குச் சிரிப்பு வரும்! அந்தப் பண்ட இவர்களை உன்னிட

யிருந்து நான் அவனிடம் போயிருக்க வேண்டுமென்றான் காலாகந்தன்!" என்று சொல்லியிட்டுப் பழுவேட்டையார் இவ்விடம் பென்று சென்றார். அந்தச் சிப்பியும் வநா மண்டபமே குடியேறியது போயிருந்தது. அரண்மனை கந்தையாத்து மரங்கள் எல்லாம் கிழிந்து விட்டன.

கந்தியையும் அவருடன் சேர்ந்து சென்றுக்கொண்டே "என் காலத்தான் இருக்கிறேன், அவருக்கு இன்னபரன் புத்திக் கூர்மை படைத்தவர் இந்த ஸ்ரேஷ்ட பதினாறு உலகத்திலும் கிடையாது!" என்றான்.

"இன்னும் உன் காலத்துடன் என்ன சொல்கிறான் தெரியுமா? எல்ல வேடிக்கை! அந்த நினைக்க நினைக்க என்னக்குச் சிப்பியு கருகிறது! தஞ்சாவ் கோட்டை வாயில் சி பல்லக்கில் கூந்து கொண்டிருக்கிறோது உன்னை அந்த இத்திரித்து கந்தித்துப் பேசினான். பிறகு இந்த அரண்மனைக்குள்ளும் அந்த மரவாழி வந்திருக்கிறான். ஆகையால் சிபே அவனிடம் பழுவூர் இவ்விடையைக் கொடுத்திருக்க வேண்டுகிறார் அப்படி யில்லா விட்டால், உன்னிடம் யாரோ ஒரு மந்திரவாதி அடிக்கடி வருகிறான், அவன் மூலமாகப் போயிருக்க வேண்டுமாம்! தன்னுடைய மூட்டான் தானாக மறைப்பதற்காக அவன் இப்படி அவ்வளவு கற்பனை செய்து உள்கிறான்!" என்று கூறிப் பழுவேட்டையார் தமது சீண்ட பற்கள் என்னவர் தெரியும். பழுவாக மறுபடியும் திறந்தறந்தற என்று கிழித்தார்.

"என் காலத்துக்குடைய அறிவுக் கூர்மையைப் பற்றி நான் சந்தேகித்தது சொம்பத் தவறு. அவருடைய அறிவு உலகத்தைக் கொழுத்துதான்! எந்தேமெனில்! ஆனால் இதைவெல்லாம் சிங்கன் கேட்டுக் கொண்டு கர்மா இருக்கதை நினைத்தால்தான் எனக்கு விப்பா யிருக்கிறது!" என்றான் கந்திவி, அவருடைய மகபாவம் மறுபடியும் மாறி, அதன் இப்போது என்னும் கொள்ளும் வெடித்தது. கண் களில் நீர் பிறைபறந்தது.

கீராத கீரலும் போர்க்களத்தில் எத்தனையோ வேல் வீக்ககளை இறமாந்து தாங்கியவருடைய பெரிய பழுவேட்டையார் கந்தியின் சிறு

கோபத்தைத் தாக்க முடியாமல் தடுமாறினர். அவருடைய தோற்றத்திலும் பேச்சிலும் திடீரென்று ஒரு தவிர்த்தல் காணப்பட்டது.

"தேவி! நான் அகத பெல்லாம் கம்மாக் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறேன் என்று நினைக்கிறாய்? அவனுடைய காலியாகாதத்தன்மைப் பற்றி மிகக் கடுமையாகப் பேசி அவனை அழைத்து விட்டேன். சி பார்த்திருக்கால் அவன்பேரில் இரக்கம் அடைந்திருப்பாய்!" என்றார்.

இதை பெல்லாம் கேட்டுக் கொண்டிருந்த கந்தமாறன் பாடு கங்கடமாசினிட்டது. கந்தியினிடம் அவனுக்குச் சிறிது பயமும் பழுவேட்டையாரிடம் இரக்கமும் அவமதிப்பும் ஏற்பட்டன. இந்தச் சிற்பதிகளின் தாய் தாய் கிவகரத்தில் கிக்குக் கொண்டாடல் அங்கிருந்து போய்விட விருப்பினான். கொண்டையைக் கிழித்துக்கொண்டு "ஐயா!....." என்றான்.

கந்திவி குறுக்கிட்டு, "என் காலத்துடன் சாமிக்கிப்பத்தைப் பற்றிப் பேசுகையில் இவ்வளவு நாம் மறந்து விட்டோம். இவர் காலுக்குப் போகிறேன் என்று சொல்கிறேன், பேசுகலாம் அல்லவா?" என்று கேட்டான்.

"என்னுடைய போகலாம். இத்தனை நான் இங்கு இவன் தங்கி யிருக்கது பற்றியே இவருடைய தக்கை கவனிப்பட்டுக் கொண்டிருப்பார்!"

"இவனிடம் ஒவ்வொன்று கொடுத்த அனுப்ப விருப்புகிறேன். கொடுக்கலாம் அல்லவா?"

"ஓய்யா? யாருக்கு?"

"காத்தியினுடன் இவ்வளவுக்கு!" பழுவேட்டையார் கந்தியினையும்கந்தமாறனையும் சந்தேகக் கண்ணால் பார்த்து, "இவ்வளவுக்கு ஒவ்வொன்று சிபா எழுதுகிறாய் எதற்கு?" என்று கிடைத்தான்.

"இவ்வளவுபிராட்டி தம்பிக்கு ஒவ்வொன்று இவர் கிடுகெதிரிடம் அனுப்பி விடுகிறார். பழுவூர் இவ்வளவு சாமி அண்ணனுக்கு ஏன் ஐய எழுதக் கூடாது? எழுதி இவனிடம் ஏன் அனுப்பக் கூடாது?" என்றான் கந்திவி.

"இவன் கிடுகெதன் கொண்டுபோன ஒவ்வொன்று பிராட்டி குந்தவை எழுதிய ஒவ்வொன்று உனக்கு அந்த

விஷயம் எப்படித் தெரிந்தது?" என்று பழுவேட்டரையர் கேட்டார்.

"பின்னே எத்தகை என்னிடம் மந்திரவாதி அடிக்கடி வருகிறானும்? அவன் மந்திரத்தின் மூலமாகத் தெரிந்தது. என் கைத்துடன் ஆட்களின் இவட்சணம்தான் தெரிந்திருக்கிறதே! பழுவூர் பரீச இவர்களை அவனிடம் இருப்பதாகக் கண்டு பிடித்துக் கொண்டு வந்து சொன்னவர்கள் ஓய குந்தவை அனுப்பியது என்று சொல்லவில்லை, பாருங்கள்!"

"இவச்சினைகள் பற்றியும் நம் ஆட்கள் சொல்லவில்லை. அன்பில் பிரம்மராயர் இராமோகவரம் போய் விட்டுத் திரும்பி வந்திருக்கிறார். அவர் கொண்டு வந்த செப்தி....."

"அந்தப் பிரம்மராயனாவது குந்தவை தேவியின் ஓயையைப் பற்றித் தங்களிடம் சொன்னாரா?"

"இல்லை!"

"நாதா! நான் தங்களுக்கு எச்சரித்ததை என்னிடம் பாருங்கள். இந்த சூழ்ச்சியில் உள்ள அவ்வளவு பேரும் சொந்து தங்களை வஞ்சிக்கப் பார்த்திருக்கிறார்கள் என்று நான் சொல்லவில்லையா? இது உண்மை என்பது இப்போதாவது தங்களுக்குத் தெரிவதா? மந்திரவாதி சொன்னதை மட்டும் நான் நம்பிவிட வில்லை. கோடிக்கவரையிலிருந்து சிறைப்படுத்திக் கொண்டு வந்த வைத்தியர் மகனையும் அழைத்து வரச்செய்து விசாரித்தேன். அவனும் அதை உறுதிப்படுத்தினான். இன்னப்பிரசாதி தன் தம்பிக்கு ஓயை அனுப்பி யிருப்பதாகச் சொன்னான்!" என்றான் ரத்தினி.

பழுவேட்டரையருக்குக் கண்ணக் கட்டிக் காட்டியே விட்டதுபோலிருந்தது. கந்தமாரனை அவர் அருவருப்புடன் பார்த்தார். அந்தச் சிறு பிள்ளையைப் பக்கத்தில் வைத்துக் கொண்டு இதை யெல்லாம் பேசுவது அவருக்குப் பிடிக்கவில்லை.

இதைக் குறிப்பினால் உணர்ந்த ரத்தினி, "நம்முடைய கதை இருக்கவே இருக்கிறது. இவருடைய பிரயாணம் ஏன் காலதாமதம் வேண்டியது?" என்று கூறிவிட்டுக் கந்தமாரனைப் பார்த்து, "நியாயம் காஞ்சி இளவரசரிடம் இந்த ஓயையை நேரே கொண்டு போய்க்

கொடுக்க வேண்டும். கொடுத்து விட்டு, அவர் மறு ஓயை கொடுத்தால் சர்வஜாகிரதையாக அனுப்பிவைக்க வேண்டும். தங்களுடைய கடம்பூர் மானிக்கக்கு இளவரசரை அழைப்பதற்கு மறந்துவிட வேண்டாம்!" என்றான்.

"என் தந்தையிடம் என்னசொல்லி? இது பழுவூர் மன்னரின் விருப்பம் என்று சொல்லலாம் அல்லவா?" என்று கந்தமாரன் சற்று தயக்கத்துடன் கேட்டான்.

"நாராயணமாய்ச் சொல்லலாம். என்னுடைய விருப்பந்தான் பழுவூர் மன்னரின் விருப்பமும். நாதா! நான் சொல்வது சரிதானா?" என்றான் ரத்தினி.

"ஆமாம், ஆமாம்!" என்று பழுவேட்டரையர் தலையை அசைத்தார். அவருக்கு ஒன்றும் பூரிப்பில்லை. தலைவிறுதுவந்தது. ரத்தினியை எதிர்த்துப் பேசவும் அவரால் இயலவில்லை.

கந்தமாரன் சென்ற பிறகு ரத்தினி பழுவேட்டரையர் மீது தன் காக்கக் கண்களைச் செலுத்தி, கொஞ்சம் கிளியின் குரலில், "நாதா! என்னிடம் தங்களுடைய நம்பிக்கை ருன்றி விட்டதாகத் தோன்றுகிறது! என் கைத்து வருடைய துரப்போதனை ஐயித்து விட்டதுபோல்காண்மிறது!" என்றான்.

"ஓது நானுமில்லை, ரத்தினி! என் கையில் பிடித்த வேலிலும், அகரையில் செருகிய வானிலும் எனக்கு நம்பிக்கை குறைந்தாலும் உன்னிடம் நம்பிக்கை குறைவாது. வீர சொர்க்கத்தில் நான் நம்பிக்கை இழந்தாலும் உன் வார்த்தையில் நம்பிக்கை இழக்கமாட்டேன்!" என்றார்.

"இது உண்மையானால், அந்தச் சிறு பிள்ளையை வைத்துக் கொண்டு, என்னிடம் அவ்வளவு கேள்வி கேட்டீர்களே, ஏன்? எனக்கு அவமானமா யிருந்தது!" என்று ரத்தினி கூறியபோது, அவன் கண்களில் கண்ணீர் பெருகத் தொடங்கியது.

பழுவேட்டரையர் துடிதுடித்துப் போனார். "வேண்டாம், என் கண்ணை! இப்படி என்னைத் தண்டிக்க வேண்டாம்!" என்று கூறி, ரத்தினியின் கண்களில் பெருகிய கண்ணீரைத் துடைத்துச் சமாதானம் செய்தார்.

"ஆவீதும் உந்துகடைய எரிப்புகள்
என் எனக்கு அந்தமாக வில்லை.
என்ன, ஏது, ஏதற்காக என்று கேட்க
எனக்கு உரிமை இல்லைவா?" என்றார்.

"கேட்பதற்குத் தங்களுக்கு உரிமை
உண்டு. சொல்வதற்கும் எனக்கு
உரிமை உண்டு. பார் இல்லை என்
றுங்கள்? அன்னியர்கள் முன்னால்
கேட்கவேண்டாம் என்றுதான் சொன்
னேன். என்ன வேண்டுமோ இப்
போது கேளுங்கள்!" என்றார்.

"ஆதித்த கரிகாலனுக்கு நீ ஏதற்
காக ஓடிக் கொடுத்து அனுப்புகிறாய்?
கடம்பூர் மானியங்களுக்கு ஏதற்காக
அவனை அழைக்கச் சொல்லுகிறாய்?
அவன் அவ்வகா அம்முடைய பேரரசின்
நிறையெறுவதற்கு முதல் விரோதி?"
என்றார் பழையோட்டகாரவர்.

"இல்லை, இல்லை! ஆதித்த கரிகாலன்
எம் முதல் விரோதி இல்லை. அந்தப்
பழையாசாறுப் பெண்பாம்புதான் எம்
முதல் விரோதி. அவளை ஏதற்காக
எம் அரசன்மனைக்கு காள் அழைத்
தேன்? அந்தக் காரணத்துக்காகவே
தான் ஆதித்த கரிகாலனைக் கடம்
பூருக்கு அழைக்கச் சொல்கிறேன்.
காரை! காள் அடிக்கடி சொல்லி
வந்திருப்பதை இப்போது ஞாபகப்
படுத்திக் கொள்ளுங்கள். இளைப
யிராட்டி குத்தவை தன் மனத்திற்
கொண்டு ஒரு தனிப்பேரனை வைத்திருக்
கிறான் என்று சொல்லி வந்தேன்
அல்லவா? அது என்னவென்று இப்
போது கண்டுபிடித்து விட்டேன்.
மற்ற எல்லாசையும் விலக்கிவிட்டு
அவளுடைய இளைப சகோதரன்
அருள்மொழி வர்மனைத் தஞ்சாவூர்

நிம்மாசனத்தில் ஏற்றியவக்க அவன்
தீர்மானிக்கிறிருக்கிறான். அதற்காகவே
அவன் இவ்வகைக்குத் தூக்கி
அனுப்பி விடுக்கிறான். அதற்காகவே
இப்போது தஞ்சாவை வந்திருக்கிறான்.
அவளுடைய குழந்தைக்கு எந்ந் குழந்தி
செய்து அவளுடைய கோக்கம் நிறை
யேறாமல் செய்யவேண்டும். காஞ்சிக்கு
காள் ஓடிக் கொடுப்பதன் காரணம்
இப்போது தெரிவதல்லவா?" என்று
கத்தினி கேட்டுவிட்டுப் பழையோட்டகா
ரவரைப் பார்த்த பார்வை அவருடைய
கெஞ்சை ஊருருவி அவர் அறிவை
நினைவுகளால் செய்தது.

ஒன்றும் தெரிவாவிட்டாலும் "ஆம்,
தெரிவதது!" என்று குழறினார் அந்த
வீரக் கிழவர்.

"காரை! தங்களுக்கும் தங்கள் முன்
றுக்களும் புரிந்த அரும்பெரும் வீரச்
செய்க்களினாலேயே இன்று இந்தச்
சோழ சாம்ராஜ்யம் இவ்வளவு பலமில்
பரவியிருக்கிறது. இந்தத் தஞ்சை
புரியின் தக்கச் சிங்காதனத்தில் ஒரு
காணாவது தங்களை ஏற்றி வைத்துப்
பார்க்கும் வகையில் இந்தப் பானியின்
கண்ண இடவிலும் பகலிலும் தூங்கப்
போவதில்லை! அதற்குள்ளே எந்த
விதத்திலாவது தங்களுக்கு என்
பேரில் சந்தேகம் ஏற்படும் பட்சத்தில்
தங்கள் உடைவாளினால் என்னை ஒரே
வெட்டாக வெட்டிக் கொன்று
விடுங்கள்!" என்றான் கத்தினி.

"என் கண்ணே! இத்தகைய கர்ண
கரோமான் மொழிகளைச் சொல்லி
என்னைச் சித்திரவதை செய்யாதே!"
என்றார் பேரீய பழையோட்டகாரவர்.

இருபத்தைந்தாம் அத்தியாயம்

மாதோட்ட மாநகரம்

நிம்மாது கதா காலகன் வந்தியத்
தேவனை எம் விட்டுப் பிரித்துக் கொடுக்
காலம் ஆகி விட்டது. தஞ்சாவை
லேயே அதிகாள் தங்கி விட்டோம்.
சில நாள்நாள் என்றாலும் கெடுக்கல
மாகத் தோன்றுகிறது.

இந்தச் சில காலங்குள் வந்தியத்
தேவன் சழைத்துக் கடற்கரையோடு
வந்து சென்று பானியி சிங்காத

லில் இருந்த நாடுதோட்ட மாகைகா
அடைந்திருந்தான்.

இராமகலாசக் கடலுக்கு அப்புறத்
தில் சழைத்துக் கடற்கரையில் இருந்த
அம் மாகைகாம் திருஞான சம்பந்தர்
காலத்திலும் கந்தரமூர்த்தியின் காலத்
திலும் இருந்தது பேராவே இப்போ
தும் பகைமையான மாங்கன் அடர்த்த
சொற்களினால் குழப்பிட்டுக் கண்

வந்த படைகள் பெரும்பாலும் அங்கே தான் இறங்கின. திரும்பிச் சென்ற படைகளும் அங்கேதான் கப்பல் ஏறின. கோம்பல தடைய கைவாழ் விட்டது. சில சமயம் இலங்கை மன் தர்க்களிடமும் சில சமயம் பரண்டிய அரங்களிடமும் அது இருந்தது.

பரங்கத்த சக்கரவர்த்தி யின் காலத்தி கிருந்து ரோழர்களின் ஆதிக்கத் தில் இருந்து வந்தது.

அத்தகைய புத்த கேந்திர ககரத்தின் கோட்டை மதின் வரச லில் ஒரு நாள் வந்தியத் தேவன் வந்து சிங்குன்.

ஊக்கு இனிய காட்சி அளித்தது. மாலும், பலாலும், தெங்கிலாழர், கழுகும், கதலியும், கரும்பும் அந்த கரையைச் சுற்றிலும் செழித்து வளர்ந்திருந்தன. அந்த மரங்களில் வானாசன்கள் ஊஞ்சலாடின; வலி வண்டுகள் பண்ணிசைத்தன; வயல் கிளிகள் மழலை பேசின.

அங்கரின் கோட்டை மதின்னின் மேல் கடல் அலைகள் மேலிச் சவசவ வென்று சத்தம் உண்டாக்வின.

மாதிராட்ட கரின் துறைமுகத் தில் பெரிய மரக்கலங்கள் மூதல் சிதில படருடன் வகரயில் செருங்கி சிந்தின. அவற்றிலிருந்து ககரயன் இறங்கப் பட்ட பண்டங்கள் மலை மலையாகக் குவிந்து விட்டன.

இளவ பெல்லாம் சம்பந்தர் — சந்திர காலத்தில் இருந்தது போலவே இருந்தாலும், வேறு சில மாறுதல்கள் காணப்பட்டன. மாதிராட்ட கரின் வீதியளில் இப்போது கெடுகலர ஆவ பத்துக்குச் செல்லும் அடிவார்களின் கட்டடத்தை அழகம் காணவில்லை. பித்தர்கள் இறைவனைப் பாடி பாலா மடைந்த இடங்களி வெல்லாம் இப்போது போர் வீரர்கள் காணப்பட்டனர். கத்தியும் வேடவழும் காளூர் வேலும் மடையில் கொண்ட வீரர்கள் அங்குமினிதும் திரிந்தார்கள்.

சென்ற தூறு ஆண்டுளுக்கு அதிகமாக அந்த ககரம் ஒரு புத்த கேந்திர கிதலமாக விளங்கி வந்தது. தமிழ் காட்டிலிருந்து சமுத்தப் போருக்கு

கருக்குள் போகவேண்டும் என்னுள். ரோழ ரோஜிபதியைப் பார்த்தேவண்டும் என்னுள். கலவர்கள் அவனை உன்னை விட மறுத்தார்கள். அன் பேரில், முன்னர்கடப் பூரில் கைவாண்ட புத்தியை இத்தும் அவன் வகவாண்டான். கலவர்களைப் பலவந்தமாகத் தன்னிட் கொண்டு உன்னை துறையப் பிரபத்தனம் செய்கான். கலவர்கள் அவனைச் சிறைப்பிடித்துக் கோட்டைத் தலைவனிடம் கொண்டு போனார்கள். வந்தியத்தேவன் கோட்டைத் தலைவனிடம் இவ்வரசர் அந்நமோழி வர்ம ருக்கு மூக்கியமாக ஓலை கொண்டு வந்திருப்பதாகவும் அதைப் பற்றிச் ரோழ ரோஜிபதியிடந்தான் விவரம் சொல்ல முடியும் என்றும் கூறினான். அவனைப் பரிசோதித்துப் பார்த்தார்கள். பொன்னியின் சொவ்னுக்கு ஓர் ஓலையும் பழநூர் பனை இலச்சினையும் அவனிடம் இருக்கக் கண்டார்கள்.

கோரும்பாளூர்ப் பெரிய வேளார் பூதி கித்திரம கேசரி அச்சமயம் இவன் கடைப் படையின் ரோஜிபதியாக இருந்தார். அவரிடம் போய்ச் சொன்னார்கள். பூதி கித்திரம கேசரி அப்போது முதன் மந்திரி அிருந்ததாய் குடன் பேசிக் கொண்டிருந்தார். அவருடன் இராமேசுவரம் வகரயில் போவதற்கு ஆவத்தமாக இருந்தார். ஆகையால் திரும்பி வந்து விசாரிப்பதாகவும் அதுவகரயில் அந்த வீரனைக் கலவரில் வைத்திதத்தும்படியும் சொன்னிவிட்டுப் போனார்.

பிறகு வந்தியத்தேவன் அழைத்துப் போய் ஒரு பாழடைந்த மர்மக்கையில் ஓர் அறையில் தன்னைப் பூட்டினார்கள். வாரையில் காவலும் போட்டார்கள்.

வந்தியத்தேவன் கண்ட வழிப் பிரயாணத்தினால் களைப்படைந்திருந்தான். ஆகையால், தன்னைச் சிறைப் படுத்தியது குறித்து அவன் மிழைந்தான். இரண்டொரு நாள் ஆக்சா வின்றி ஓய்வு பெறலாம் அல்லவா?

முதல்தான் அவனுக்கு அத்தகைய ஓய்வு கிடைத்தது. ஆனால் இரண்டாம் நாள் ஒரு தோஷம் ஏற்பட்டது.

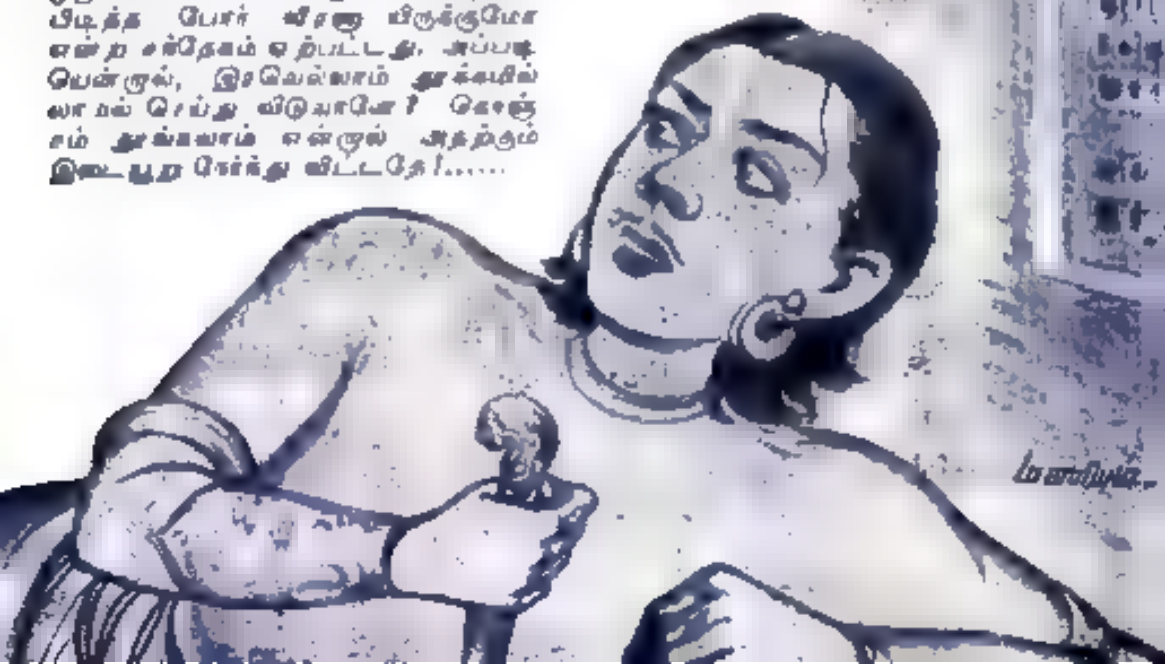
அவன் இருந்த அறைக்கு அடுத்த அறையில் ஏதோ விசத்திரைகள் சத்தங்கள் கேட்கத் தொடங்கின. பாசிரா ஒருவன் இம்மொருவனை அடிபி மிரட்டினான். அவனுடைய வீரப் பேச்சுக்கள் பிரமாதமாக விரிந்தன. "இந்தா!" "செரி!" "பொயா!" "மிட்ட வராதே!" "அருமே வந்தாரோ கொன்று விடுவேன்!" "அடித்து கொடுக்கி விடுவான்!" "ஐக்கிரகை!" "உன் உயிர் உன் னுடையதல்ல!" "ஐம் கொடுத்துக்கு அதுப்பி விடுவான்!" "ஒரே உதையில் உன் உயிர் போய் விடும்!" என்று இப்படியெல்லாம் அடுத்த அறையில் ஒருவன் இவரோடு கொண்டிருந்தான். வாரைப் பார்த்து இப்படி அவன் வீர வாழ்விடுகிறான் என்று தெரியவில்லை. ஓரே குரல்தான் கேட்டதே தவிர, அதற்கு எதிரிக் குரல் கேட்கவில்லை. ஒருவேளை பாசிராவது கைத்திரைப் பிடித்த போர் வீரனு விரகுக்குமோ என்ற சந்தேகம் ஏற்பட்டது. அப்படி யென்றால், இவ்வெல்லாம் தூக்கத்தில் லாகம் செய்து விடுவாரோ? கொஞ் சம் தூக்கவரம் என்றால் அதற்கும் இடையூறு போகாது விட்டதே!.....

"கொன்னும் கேட்க மாட்டாவா? கம்மப் போகமாட்டாவா! சரி, சரி! உன்னை என்ன செல்விறன், பார்!"

இந்த வார்த்தைகளுக்குப் பிறகு தோப்பென்று அவனுடைய அறையில் வந்து ஏதோ விழுந்தது. படுத்திருந்த வந்தியத்தேவன் தூக்கவாரிப் போட்டு எழுந்தான். விழுந்தது என்ன வென்று உற்றுப் பார்த்தான். உடனே அவனை வழிவாயம் சிரிப்பு வந்தது. கைகலவென்று சிரித்தான். ஏனெனில், அடுத்த அறையிலிருந்து அப்படி வேகமாக வந்து விழுந்தது ஒரு புனை என்று தெரிந்தது!

"ஓதோ! உனக்குக் கிரிக்க வேறே தெரியுமா? சிரி! சிரி! மறுபடியும் இங்கே மட்டும் வராதே!" என்று அந்தக் குரல் சொல்லியது.

பாசிரா கைத்திரைக்காரன் என் பதில் சந்தேகமில்லை. இவ்வாவிட்டால் புனைபுடன் இவ்வளவு வரதமிழ் வானு? அல்லது புனை மனிதரைப் போல் சிரிக்கும் என்றதான் எண்ணு வானு! ஆனால், அறிதும் ஓர் அநி சபம் என்னவென் னும், அப்படி யெல் லாம் பேசிய குரல் அவனுக்குத் தெரி க்த குரலோ என்ற சந்தேகம் உண்டா யிற்று. ஏன்கே லோ, எப்போதோ கேட்ட குரலாகத்

தோன்றியது. ஆனால் பாருடைய குரல் எங்கே கேட்ட குரல்-கிணத்த கிணத்தப் பார்த்தும் ஞாபகம் வரவில்லை!

எப்படியாவது இருக்கட்டும், பாராவது இருக்கட்டும் என்று எண்ணி வந்தியத்தேவன் படுத்துக் கொண்டான். கண்ணா முடித் தூங்கப் பார்த்தான். ஆனால் தூக்க முடியவில்லை. சற்று நேரத்துக் கெல்லாம் உள்ளம் கால்களில் ஏதோ வழவழ வென்று தட்டுப்பட்டது. கண்ணாத்திறந்து பார்த்தால் பூனை அங்கே படுத்திருந்தது. அட கஷ்டமே! இதைக் கால்மாரட்டில் வைத்துக் கொண்டு எப்படித் தூங்குவது? உடைத்துத் தன்னினுள். பூனை கசர்ந்துசென்றது. கண்ணா முடிஞ்ஞன். மறுபடி அவன் பக்கத்தில் கையில் ஏதோ மிருதுவாகத் தட்டுப் பட்டது. கண்ணாத்திறந்து பார்த்தால் பூனை அவன் பக்கத்தில் வந்து படுத்திக் கொண்டு செல்லம் கொஞ்சிக் கொண்டிருந்தது!

மறுபடியும் கையினால் பிடித்துத் தன்னினுள். பூனை தூரச் சென்றது. பின்னும் கண்ணா முடிஞ்ஞன். தலைமார்ட்டில் வந்து பூனை படுத்துக் கொண்டு வானினால் அவனுடைய கெற்றிசைத் தடவத் தொடங்கியது.

வானையும் மேலையும் அச்சமின்றித் தாக்கக் கூடிய அயிராணுக்குப் பூனை தன் வானினால் தடவும் அதுபவத்தைத் தாக்க முடியவில்லை. எழுந்து பூனையை அதன் கழுத்தைப் பிடித்துத் தூக்கினான். அவனுடைய அதைக்கும் அடுத்த அதைக்கும் மத்தியில் இருந்த கவரின் உச்சியில் கொஞ்சம் இடித்துப் போக்கை விழாத்திருந்தது. அதன் வழி வாகப் பூனையைத் தூக்கி எறிந்தான்.

அடுத்த அதையில் மெதுவே நேரம் ஓரே ரகிசை யிருந்தது. மனிதக் குரலின் உப்பாட்டுடன் பூனைவின் சோமுர சத்தமும் கேட்கக்கொண்டது. சற்றே நேரத்துக்குப் பிறகு, "போ! தெரியா!" என்ற குரல் கேட்டது. பூனைவின் மிசைல் மிசைல் சத்தம் கொஞ்ச தூரம் வகையில் சென்ற மகாந்தது. பிறகு சீச்சுத்தம் சீவியது.

வந்தியத்தேவன் தண்ணுபார்த்தான். அதைத் தூக்க மிசையில் ஒரு கையுண்டான். மிக இப்பொழுது கையு.

இப்பிராட்டி குத்தவை அவன் அருகில் வந்து வந்தார். அவன் கெற்றிசைத் தடவிக் கொடுத்தான். ஆகா! பூனைவின் வானுக்கும் இவ்வானியின் கைவிரலுக்கும் எத்தனை வித்தியாசம்! சட்டுண்டு மறுபடி விழிப்பு வந்தது. கையு கைவிரலிடே என்ற வகுத்தமா யிருந்தது.

அடுத்த அதையிலிருந்து பாரோ கவரைத் தட்டினார். அந்தப் பைத் தியாசைத்தான் இருக்கவேண்டும்.

"பார் அங்கே? பூனையை எடுத்து எறித்தது பார்!"

வந்தியத்தேவன் மறுமொழி சொல்லவில்லை; மௌனமா யிருந்தான். ஆ! இது என்ன, பூனை பிராண்டுவது போன்ற சத்தம் மறுபடியும்? இல்லை, இல்லை! பாரோ அப்புறத்தில் கவரில் ஏதாவதற்கு முயல்பெருகன்!

வந்தியத்தேவன் எழுந்திருக்கவில்லை. படுத்தபடியே கவனமாகக் காது கொடுத்துக் கேட்டுக் கொண்டிருந்தான். ஆனால் முன்னாக்கிரதையாகக் கைமட்டும் கெற்றிப் பிடியில் இருந்தது.

கவரின் உச்சியிலிருந்தப் போக்கையில் முதலில் இரு கைகள் தெரிந்தன. பிறகு ஒரு முண்டாக தெரிந்தது. முண்டாகக் கடியில் ஒரு முகம் மேலே வந்து குவிந்த பார்த்தது.

ஆ! இவன் ஆழ்வார்க்கடியான் அல்லவா? தலைப்பாகை கட்டி யிருப்பதால் நேற்றத்தில் மெது மாறி யிருக்கிறது! ஆனால் ஆழ்வார்க்கடியான் என்பதில் சந்தேகமில்லை.

இவன் எதற்காக, எப்படி இங்கே வந்தான்? எம் இருப்பது தெரிந்ததான் வந்திருக்க வேண்டும்! உதவி சொப்ப வந்திருக்கிறா? அவ்வது இடையூறு சொப்ப வந்திருக்கிறா?

வந்தியத் தேவன் எழுந்து வந்தார். "ஓ வீர கவந்தவிர! வருக! வருக! வெய்யுள் பந்தவமா யிருக்கிறேனவரத்துக்கு வருக! வருக!" என்றான்.

"தம்பி! தோனா? கிணத்தேன்? வேறு பார் இவ்வளவு அழுக்குப் பிண்டியாராகக் குரல் எட்டாமல் வந்தார். திருக்க முடியும்!" என்று ஆழ்வார்க்கடியான் சொல்லிக் கொண்டு அதையில் குதித்தான். (பொருள்)

மனித சுபாவம்

சங்கரகவியு

“நீயெவன், காப்பியை எடுத்துக் குடித் துக் கொண்டிருந்தேன். காசும் கொட்டி யிருந்த துண்டம் வழியாக ஒரு திராவிட பந்த நினைத்த உன்னை எறித்துவிட்டுப் பங்குத் திட்டை கொட்டி ஓடினான் பத்தி சிதைக்காரப் பையன்.”

இழை பறந்து விழுந்த பத்திரிகையை என் பக்கத்தில் சிந்து கொண்டிருந்த என் மனைவி நேயமா உடனே சென்று எடுத்த வந்து மூன் பக்கத்திலிருந்த தலைப்புக் களைப் படிக்க ஆரம்பித்தான்.

நிமிசென்று. “இதைப் பார்த்தீர்களா? வாரோ ஒரு வேட்டிபாடம். எது மூட டன்டன் ‘வைக்குவன்’ பாவத்தின் கரு தில் தாக்கம், வேட்டி வாயிருந்த பந்தா வீரம் குபாய் பணத்தையும் பரிமுதல் செய்து கொண்டு போய் விட்டார்களாம். பாலம்! இரவு முழுதும் பாவத்தின் அடிவியலையே சினைவியலின் கிடத்தாராம். இப்போது ஆண்பத்திரியின் இருக்கிறாராம். அவர் உயிருக்கு ஆபத்த நுழையவில்லை யாம்” என்றான்.

“யார், வேட்டிபா? தொகை என்ன? பந்தாவிரமா? அவர் பெயர் என்ன வென்று கொடுத்திருக்கிறார்கள்?”

“சந்திரசேகர் சாவல்”

“என்ன? சந்திரசேகர் சாவல்? அங்கியே புதைப் படத்தையும் பிரகசித் திருக்கிறார்களா?”

“ஆனால் இதோ பாருங்கள்!”

“ஆமாம். இவ்வெதான்! இவனுக்கு கள்ளுக் வேண்டும். பந்தாவிரம் குடியும் போச்சா? இன்னும் போகும்படி எனக் குத் திருத்திரான்.”

“என்ன? ஏதோ, உக்கரையுடைய பங் கானிக்காரிகளின் ஒருவர் கொடுத்தப் பரி கொடுத்த விட்டது போலக் கார சந்திரசேகர் படுகிறான்! விஷயம் என்ன? விரிவாகச் சொல்லுங்கள்.”

“வீடியலா? என் இன்னும் உன்னிடம் சொல்லவில்லையா? நேற்றச் சாவல் காவல் காணும் என் கிடுகிதர் போலம் மோமயாஜுதும் ‘கல்பா தேவிக்குச் சாமான்கள் வாங்கப் போகிறார்களாம். எங்கள் ஆயின் காலிலிருந்தே டிராம் வண்டி பிடித்துக் கல்பாதேவிக்குப் போக சினைத்திராம். எங்கள் வண்டியானிலும் திரை உட்டமா விருந்தது. சாவல்வை வெளியே, இவ்வியோ! ஆகவே, கால்கள் கொஞ்ச தூரம் உட்கேதெ சென் றோம். எங்களை மோதும் வண்ணம் ஒரு டிராம் வண்டி உரலிக்கொண்டு சென்றது.”

“உரலிக் கொண்டு போச்சா? ஏன், அப்படி கடுத்தெனில் எடக்கனும்? கடை பாதையிலே எடக்கிறதானோ? அதுதான் பெரிதாகக் கட்டியிட்டிருக் கிறார்களா!” என்று சொல்லிவிட்டுத் தன் தாமிச் சரட்டைத் தொட்டுப் பார்த்துக் கொண்டான் நேயர்.

“தாமி எங்கேயும் ஓடியிடாது. காள் தான் இங்கிருக்கிறானே! மூதலில் கதை கைக் கேளு.”

நேயர் ஒரு மூக்காலியை எடுத்துப் போட்டுக் கொண்டு என் எதிரில் வந்து உட்கார்கிறான்.

என் தொடர்க்கேள்—அந்த டிராம் வண்டியின் உட்டம் அதிகமில்லை.

அந்த டிராமையப் பிடிக்கலாம் என்று எண்ணி, இருவரும் வண்டி சிறப்பே போரு மிடத்துக்கு விசைத்தோம்.

கால்கள் வண்டியைப் பிடிக்கமுன், அது சிறை இடத்திலிருந்து வெளியி விட்டது. கால்கள் ஓடி டிராம் வண்டியை அணுகலாகப் பிடித்து விட்டோம். ஆனால் வண்டியைப் போல எங்கள் மூன் ஒரு வேட்டி குறக்கே ஓடி, வண்டியில் தொத் திக் கொண்டான். எண்ணால் வண்டியைப் பிடிக்க முடியவில்லை. வேட்டி ஏறின வேகத்தில் அவன் ஸ்டீப்பரின் பக்க வாட்டு நேயியிலிருந்து ஒரு மணி பங் கீழே நேற்றத்தாற்போல் விழுந்தது. தன் நேயியிலிருந்து மணி பங் கீழிருந்த வேட்டிக்குத் தெரிவாது. டிராம் வண்டி அங்கிருந்து எங்கே விட்டது.

என் கண்பர் மோமயாஜுதும் இழை குவித்த பங்கைக் கையிலெடுத்தார். பிறகு அவர் தன் திரைத் ‘உள்ளக்கலியம்’ மணி பங்கை சிறைக் வண்ணம் “சொம்பக் கைமா விருக்கிறது” என்றார்.

“திரைத்தான் பாருங்களை! பங்கிட் டுக் கொள்வோம்” என்று கான் பறக்கிறான்.

“ஆகலையைப் பாரு? காரர் பணத் தைப் பங்கிட்டுக் கொள்வோம் என்று சொல்லும் போழுது உக்கரையுக்கு வெட்டி மாயிவிட்டா?”

“ஏன்! தவறு என்ன? புதைபல் அக்கவா விடைத்தது?”

“புதைபலா? பெத்தான் போங்கன். ஓடும் பாய்மைப் புடவையால் என்று சினைத்துப் கையின் எடுத்த வாருக்க கோள், பார்த்தேறன்.”

கண்பர் மோமயாஜுதும் உன் மாதிரி அடுத்தான். “பணத்தைப் பங்கு பிரித்துக் கொள்ளவாவது” என்ன துபா

இது? பார் பணம்? என்னது? என்-
னமோ பணத்தைப் பங்கு பிரித்துக்
கொள்ளலாம் என்மீதி? பர்காந்
திறந்து பர்காகவே வங்க்துச் சிறிதும்
உரிமை கிடைப்பதே, ஐயா!" என்று
வெதாந்தம் பேசினார்.

"சரிதான், ஐயா! பர்காந் பிரித்து
விவாக மிருக்கிறதா, புறகப் படமிருக்
கிறதா என்று பாரும்!" என்றேன் நான்.

"ஹாஹம்..." என்று கண்பர்.

"ஹாஹம்? அப்பறம் எப்படியப்
பர்கா அதன் உரிமைவாசரிடம் செர்க்கப்
போகிறீர்? விவாகம் தெரிய வேண்
டாமா?" என்றேன்.

பிறகுதான் அவர் பர்காந் திறக்கார்.
அதில் இந்தப் புறகப்படம் இருந்தது.
பெயரும் விவாகமுமிட்ட ஒரு பெரிய
'விஸிட்டிங் கார்டு'ம் இருந்தது. அதி
விருந்த ஸேட்ஜி ஒரு பெரிய விவாகவாசரி
என்று தெரிந்தது.

"பணம் எவ்வளவு இருக்கிறது,
பாரும்." என்றேன். பணத்தை என்னி
தும். அது ரூபாய் ரோட்டுக்களாகப்
பத்தாயிரத்தற்கு இருந்தது. அதைத்
தவிர சில வெள்ளி ரூபாய் காணாய்க்களும்
சில்லறைபு மிருக்கன.

"அந்த ஸேட் ரோம்ப தூதம் போய்
இருக்க மாட்டான். மேலும் அந்த டிராம்
வண்டி 'கம்பா தேவி'யுடன் சின்று விடு

கிறது. வாரும் அவர்க்க் கண்டு பிடித்துப்
பர்கா ஒப்படைத்து விட்டு வகுவேம்"
என்று கண்பர்.

"இப்படியும் இந்தக் காலத்திலே இருக்
கொர்க்கவே" என்று கண்பகர கான் மனத்
தன் திட்டினேன்.

பிறகு ஒரு டிராம் வண்டியைப் பிடித்
தும் 'கம்பா தேவி'க்குச் சென்றேன்.

டிராம் வண்டியிலிருந்து இவ்வளவுட
னேயே ஸேட்ஜிகைக் கண்டு பிடித்து விட்
டோன். அப்போதுதான் அவன் டிராம்
டிக்கெட் இன்ஸ்பெக்டரிடம் பர்க
தொலிந்த போன விஷயத்தைப் பற்றிச்
சொல்லிக் கொண்டிருந்தான்.

ஸோமபாஜாது தானாகவே அந்த ஸேட்
யுடன் சென்று. "இது உம்முடையது
தானுபாரும் நீ 'பிரிவாரா பவுண்ட்'லில்
டிராம் பிடிக்கும் போது சீழ் விழுகிற
விட்டது. அப்போது டிராம் பிடிக்கவந்த
கான் வண்டியைக் கோட்டை விட்டு விட்
டோன். சீழ் விழுகிற பர்கா கான் எடுத்த
தேன்" என்று சொல்லி மணி பர்காக்க
கொடுத்தார்.

ஸேட்ஜி கத்தனம் உடல் சொல்லாமல்
பர்கா ஹாஹி, அதைத் திறந்து தூறு
ரூபாய் ரோட்டுக்களை எண்ண ஆரம்பித்
தான். என்னி டாடித்த பிறகு, "ஐயா,
வந்தனம் பணம் சரியாக இருக்கிறது.
ஒரு காரியத்தக்காக அவசரமாக இதை
எடுத்துக் கொண்டு வந்தேன்" என்று.

கேபால் ஸோமபாஜாதுயின்
மகத்தைப் பார்த்தேன். சிறப்புச்
செய்தது விட்டிருந்தது. பிறகு
ஸேட்ஜி, "வாரும், தேவி
சாப்பிட்டுவிட்டுப் போகலாம்"
என்றான்.

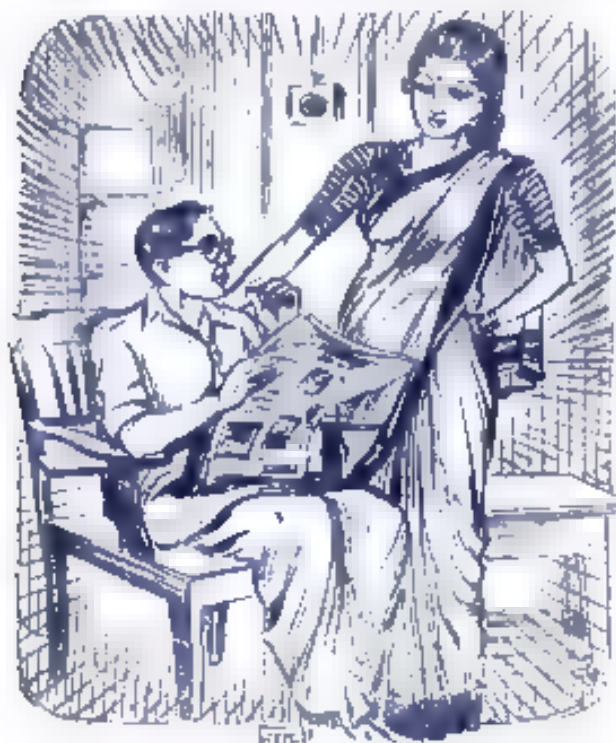
என்பர், "வேண்டாம், கங்க
ளுக்கு வந்தனம்" என்று கண்டிப்
பாக மறந்தார்.

"இந்தாருக்கன், தரவ்கன்
செய்த பர்காந் தற்கு இதைப்
பெற்றிக் கொள்ளுங்கள்" என்று
ஒரு அது ரூபாய் ரோட்டை
எடுத்த கண்பரிடம் கொடுத்தான்
ஸேட். "சரி, வங்கு ஐம்பது
ரூபாய் தேறும்" என்று கான்
என்ன மிட்டேன்.

அதுவ் ஸோமபாஜாது கான்
கெ குட்டோடு அந்த அது
ரூபாய் ரோட்டைப் பல கக்கல்
களாகக் கெறித்து ஸேட்ஜியின்
தலையிற் போட்டான்.

ஸேட்ஜிக்கு ஒன்றும் புரிய
வில்லை. ஏன் எனக்குக் கூடத்
தான் புரியவில்லை.

என்பர் சொன்னார்: "ஐயா, நீ
உம் பரிசுள்ள பணத்தைத்

கணக்குப் பரப்பதற்கு முன் வெறுமனே வாயால் வந்தனம் தெரிவித்திருந்தால் கூடச் சந்தேகாசுப்பட்டிருப்பீர். ஆனால் பணத்தை என்னி, சலியாக இருத்தேனது என்று சிச்சயம் செய்த கோண்ட பிறகு இதைக் கொடுத்தீர். என் உம் பணத்தை நிறைவு பணம் ஏதாவது எடுத்துக் கொண்டு விட்டேன் என்று சந்தேகம் தடும்பாறா என்னினி? என் அப் படிப் பணத்தை எடுத்துக் கொள்வதற்கு இருந்தால் உம்மிடம் என் ஐயா பணத்தை இருப்பிக் கொண்டு வந்த தரப் போகிறேன்? அதை போகத்திரா? என்று கூறி என்னை இழுத்துக்கொண்டு வந்தார். என் மோட்டியைப் திரும்பிப் பார்த்தேன், கிழித்துப் போட்ட தரவு ரூபாய்

ரோட்டின் கக்கெனது ஒன்று விடாமல் பொறுத்தி எடுத்துக் கொண்டிருந்தான்.

அவனோடும் இவர்! என் ஓக வேண்டும். இதிலிருந்து என் என்ன சொல்ல வருகிறேன் என்றும்....."

"சீக்கன் என்ன சொல்ல வருகிறீர்கள் என்றும், மோட்டியின் சின்ன அறிவைபும் உங்கள் கண்பர் மோமயாது துறிய புத்தி விசுவத்தையும், உங்கள் அப்ப ஆகாரிச் சுவைத்தையும்தான் சொல்ல வருகிறீர்கள்" என்று கூறிவிட்டு உன்னை சென்று விட்டாள்.

சமையர் உன்னைவிருந்து நீங்கிப் போன வரையினை மனம்பிவந்து மூக்கைப் பிடித்தது. என் கிசாரிப் பத்திரிகையின் மந்திரப் பக்கங்களின் புகுந்து விட்டேன்.

சுரோக்கிய ரகசியம்

கி. என். குமாரசாமி

46. குட்டரோக நிவாரணம்

தேயுப்பன் என்னவந்தையினை மருந்து களிவாய் வென்று விடாமல் என்ற கம்பிக்கை எவ்வளவு மனதிலும் பகமரத்தான போல் படுத்து விட்டிருக்கிறது. கோரின் அப்ப பண்டக் காரணம் என்ன! எதனால் அந்த ரோப் வருகிறது! அது எப்படி வெள்ளம் வெண் செல்வக் கூடியது! அதன் தன்மை என்ன! எந்த சிகையாலும் தந்தையின் இருக்கிறது! என் பதற் கொள்ளும் பதில் தெரிந்து, பிறகு ஒவ் கொன்றிற்றும் பரிசாரம் தேட வேண்டும்.

ரோப் வருவதற்கு அடிப்படைக் காரணம், உடல் காரணம் செட்டுப் பணியைமையாதி னுந்தான். ஆகவே ரோபைக் கடி மைய வேண்டுமாயின், இவ்வளவும் பணியைமையால் உடல் பலம் பெற ஒரு வழியை கிசீர்தா அமைய வேண்டும் மற்றொரு வழியை அதன் தன்மை, சிகையம் அறிந்து அகவிவாதி குறைப வழி தேட வேண்டும்.

பெரு விவாதிக்காரர்களுக்கு அந்த ரோப் காரண ஆ ஒரு பக்கம் உடலும் பணியும் படுத்துக் கொண்டு, ஒரு பக்கம் ரோப் அபி கித்தி பாரிக் கொண்டிருக்கும். இந்த ரோபுக்குப் பணியை மருத்துவக் இருக்கின்றன. "செத்த வைத்தியர்கள், பெரும் வேகமத் தீர்க்கத் தவன் மூலதனமையிட சிரஷ்டமாய் வைத்தியர்கள்" என்பர். "ஆயிமேத வயத் தியர், "எங்கள் வைத்தியர்கள் இருக்கு வந்தது" என்பர். "புதுவி வைத்தியர்கள் இத்தெவ்வளவும் வேண்டும்" என்பார்கள் புதுவி வைத்தியர்கள். "அதெவ்வளவு சலியான மூலதனம் செல்பவர்கள் இக்கவத்தியில் இவ்வளவு" நோவியியாபுதிகள் சலியானது" என்பர். ஆனால் இவ்வளவு வைத்தியர் எல்லா விடையிலும் செல்பவர்கள் பெருமிக் கொண்டோன் வருகின்றனர். ஆகவே வைத்

திவந்தம் பற்றிச் சொல்லியே நேனை தீர்க்க, மற்றவர்களைப் பற்றிக் கூறிய விடையாது. அவர்கள் செல்வது சலியா என்னியா. அதை ஏற்றுக் கொண்டுதான் ஆகவேண்டும். வேறு கிதிவிடையாது. குறு வரை எத்தனையோ வித செல்வர்கள் செல்வாதி விட்டனர். சமீபத்தில் 'செல்பெருமன்' என்ற மருத்துவக் கண்டு பிடித்திருக்கின்றனாம். இவ்விடம் இந்த விவாதிவை வென்று விடாமல் என்று சொல்லுகின்றனர். அதன் குறை இவ் விடையுமையின் பரித்தாததால் தெரியும்.

சுரோகணமாய் இந்த விவாதிவந்தர்களுக்கு உபயோகிப்பெற்றவரம் சீரடிமுத்து என்ற விவாதிவித்து தவிர்த்த என்னென்னவத் தன், பெரிய பெரிய மருத்துவக் எல்லாம் பெரிய பணக்காரர்கள் உபயோகிப்பெற்றாம். சுரோகணமாவார்கள் உயர்ந்த மருத்துக்கு வந்தே செல்வர்கள்! அந்த என்னென்னவியை விட மூலம் குத்தவர், உடலிலும் தடவுவர். சில சமயம் குடிக்கவும் செல்பவர். அந்த ரோபுவிடமிடம் இந்த என்னென்னவிகள் வரலா விவாதை எல்லா அறித்த செல்வர்களும், அந்த என்னென்னப் பிடி பிடிக்க உபயோகித்து. அதிற் குறைத்திருந்தன இருவியைக் கொண்டும் சகித் இருக்கிறது. ஏதோ ஆரம்ப சிகையர்கள் உன்மயின் இதனால் குறைமையவரம். அதையும் வேறு கீண்ட கிசீர்தா எடுத்துக் கொண்டார்கள் பணம் விடாக்கும். அதற் குப் பண வருஷங்கள் ஆகும். வேறு வைத்திய மூலதனமில்லும் ஏதோ ஒரேண்டு செல்வன் குறைமையவரம். ஆனால் எல்லா மூலதனமையும் அதுவந்தம் பரித்தம் குறைமையவர்கள் எத்தனையோ செல்வர்கள்.

சிகித புருஷர்கள் சொட்ட மந்திரத்திற் குறைமையும் வித்ததை என் பரித்தத்தினை.

நாம்பிக்கை

அகாசம்

"செய்தாய்" என்ற நினைப்பைப் பற்றிக்கொண்ட ஆசிரியர் தன் அறையில் உட்காங்கி அன்று வந்த கடிதங்களைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தார். அச்சமில்லாத ஆயில் பிழல் உங்களை நுழைத்து அவர் கையில் ஒரு செட்டை கொடுத்தான். அதைப் பார்த்ததும் அவர், "உடனே அவரை அழைத்து வா!" என்று உத்தரவிட்டார்.

பிழல் போன சிறிது நேரத்தில் சென்னையில் உள் ஆகை அளித்த வாலிபன் ஒருவன் உங்களை நுழைத்து கைகம்பி அங்குக்கு வந்தான் தெரிவித்தான்.

"வாருங்கள், ஸார்! உட்காருங்கள். எப்பொழுது வந்தீர்கள்?" என்று ஆசிரியர் இக்குவக்ட்டான் அவரை வரவேற்று ஆரம் மொன்றில் அமரச் சொன்னார்.

வாலிபன் வந்தவாறில் உட்காங்கிவிட்டு, "நேற்றுச் சாயத்திரமே வந்து விட்டேன்" என்று பதில் அளித்தான்.

"அப்படியா! எங்கே தங்கி இருக்கிறீர்கள்?" என்று விசய்புடன் கேட்டார் ஆசிரியர்.

"நருமேனாட்டிலே!"

"மேனாட்டிலே போய்த் தங்குவானே! இங்கேயே வந்து விடக் கூடாது!"

"என் வரும்பொழுது நேரம் ஆகிவிட்டது. ஒரு வேளை ஆயில் முடிவிற்குக் காரணமே என்று....."

"முடிவிற்குதான் என்று! நீங்கள் வந்திருந்தால் எங்கள் திறது விடப்பட்டிருக்கா!"

"அதற்கெல்லாம் அங்கேயே வந்து உங்களுக்குச் சிரமம் கொடுப்பானே என்று..."

"இதில் என்ன சிரமம்! — சரி இன்று இங்கேயே வந்து விடுங்கள். இரண்டு அறவைகள் காணியாததால் இருக்கின்றன. எந்ந் பிடி விடமா, அந்ந் தங்குவோம்!"

"செய்தாய்!"

"எனக்கென்ன எப்பொழுது கொண்டு வருவீர்கள்?"

"இன்று சாயத்திரமே கொண்டு வந்து விடுகிறேன். ஆகையி், தங்களை எங்கே தங்கி இருக்கிறீர்கள்?"

"என் இங்கிருந்து உப்பிடு தாத்தித்தான் இருக்கிறேன்."

"அப்படியா! நேரம் கொடுக்கிறேன் போய்ச்! அடிக்கடி எந்தெந்தப் போல் கொண்டுவர இருக்கிறீர்கள்?"

"நேரம்மேனா எப்பொழுது வேண்டுமானாலும் வந்திருக்கிறேன். சரி, வேறு ஏதாவது விசயமே உண்டா?"

"இன்றும்கூட, எங்கேயே வேண்டிய ஒப்புக் கொண்டவரம் எந்திருக்கிறேன்."

"உங்களுக்கு எப்பொழுது கொண்டுவரமா, அப்பொழுது ஒப்புக் கொள்ளுங்கள். எங்கே அந்தப்பற்றி எவ்விதமான ஆட்சேபணையும் இல்லை. வந்த சிரமத்துக்கு இங்கும்கொரு

வன் சிரமம் பரிசாரம் வேண்டுமானாலும் செய்து கொள்ளுங்கள்!"

"சிரமப்பரிசாரம் என்ன வேண்டிக் கிடக்கிறது! வேண்டியவரம் என்னுள் ஒரு சிறியுட்கட உட்காங்கி இருக்க முடியும்கூட."

"சரி, உங்கள் இஷ்டம். எப்பொழுது வேண்டுமானாலும் நீங்கள் வேண்டிய ஒப்புக் கொள்ளுங்கள்!"

"எங்கேயே வந்து ஒப்புக் கொள்கிறேன். என் போல் வாட்டுமா?"

"நேரம் வந்ததாயி!"

*

இந்தச் சிறிது அன்று மாலைமேயே வி. க. க. இங்கும்கொண்டு பார்த்துக் கொள்ளு. இங்கும்கொண்டு அவரம் பார்த்ததும் தனிமையில் அகழ்த்துக் கொண்டு, "நீங்கள் எப்பொழுது வந்தீர்கள்?" என்று கேட்டார்.

"என் வேந்தாங்கே வந்து விட்டேன்!"

"என் எழுதிய கடிதம் உங்கள் கைக்குக் கொடுத்தேன், இங்கேயே!"

"விடக்கூடாது. அதைப் பார்த்ததில் தானே என் இங்கே வந்த தீர்மானித்தேன்!"

"இங்கே என்ன செய்ய வேண்டும் என்பது உங்களுக்குத் தெரியும் அல்லவா?"

"ஓ! இங்கே வந்ததும் என் வேண்டிய ஆய்வித்து விட்டேனே!"

"எங்கே!"

"வந்தாய்" பற்றிக்கொண்ட கடிதம் ஆசிரியரை அளித்து விட்டேன்."

"போய்! என்ன காணியம் செய்தீர்கள்! அப்படியானால் என் காணியம் கொடுக்க முடிந்த விடம் என்று சொல்லுங்கள்!"

"அதற்கு என்ன சந்தேகம்!"

"நீங்கள் செய்ய வேண்டிய முதல் காணியம் என்ன தெரியும் அல்லவா! ஆசிரியரின் சொற்களை வந்தித்துக் கொள்ள வேண்டும். ஆசிரியரின் அபிப்பிராயத்தை எப்படியும்பட்டால்! அவர் எந்தவகை மந்திரித்துடன் தொடர்பு வைத்துக் கொள்கிறீர்கள்! என்ன என்ன விஷயங்கள் உங்களுடைய வர்ப்புருடன் கடிதம் போக்குவதற்கு வைத்துக் கொள்கிறீர்கள்! எப்பொழுது வேண்டுமாய் வந்திருந்தா! அப்படியானால் வந்த எந்த வந்திருக்கிறது! இது போன்ற விஷயங்களை அறிந்து எங்கேயோ என் உதவிபுரைத்துக்கொண்டே இருக்கிறீர்கள். இந்த இரண்டு காணியம் வேண்டுமாய் வந்திருக்கிறது என்மே, எந்த மக வந்த கொண்டு விட்டாய் வேண்டும். இது மிக மிக முடியும்."

"நேரம் வந்தாய்!"

"இங்கே இருக்கிற விஷயம் நீங்கள் வைத்துக் கொள்ளுங்கள். நீங்கள் உங்கள் உங்களை பரிசாரம் கூட எங்கேயோ தெரிவித்துக் கூடாது. வி. க. க. கடிதம் முதல் பாடம்

தேன்னித்தியாவில் கோயமுத்தாருக்கு அருகில்
தயாரிக்கப்படும்

TITAN

புடான் டிராக்கு

உயர்தரமான

பெய்ண்டு, வார்னிஷ் ரகங்கள்

Ready mixed paints:—சீக்கிரமாக உயர்த்திய கட்டித் தட்டாத
பெய்ண்டுகள் 25 பிரகாரமான வண்ணங்களில் தயாரிக்கப் படுகின்றன.

Stiff Paint No. 850:—இந்த வெள்ளை நிறப் பெட்டி பெய்ண்டு
மிகவும் சிறந்த வேலுப்படி கொடுக்கும்.

Synthetic Varnish:—இந்த உயர்தரமான வார்னிஷ் வேலுமே வேராதது.
தண்ணீரால் கொடுக்க வாய்விடும்.

Copal Varnish:—சீக்கிரத்தில் உயர்த்திய வேராத வண்ணப்பாக இருக்கும்.
மிகவும் வேராத குணமுடையது.

மிக விரைவில், கேட் கலிடு வேலுப்பாகக் கீழ்க்கண்ட விவரத்திற்கு வலுவும்:

TITAN PAINT & VARNISH CO., LTD.

PODANUR

(near Colombo)

Telegrams: "TITAN"

பாகங்கள் நீருறிக்கின்றன நீங்களும்

அழகிய சருமத்தை 14 நாட்களில் அடையலாமா என்று!

பாகங்கள் நீருறிக்கும் உபாயம்
இதுதான்: பாமோலிவ் சோப்பான உங்கள்
சருமத்தைப் புதுவுவகை பிறகு பாமோலிவ்
மீது மிருதுவான இரை உட்கட்டும். புது
வகை உங்கள் சருமத்தைப் புதுவகை 14 நாட்
டிகள் தேர்ப்புகம், அளவழிப்புகம்! ஒரு
நாளைக்கு ஒரு முறை உங்கள் 14 நாட்
டிகள் இவ்வாறு செய்வார்கள். இவ்விதத்தி
செய்யும் தேய்விப்பு உங்கள் சருமத்தை
மிருதுவான வரையுமாறு, இவ்விதமான
தேய்விப்புகம் செய்கிறது.

நீங்களும் 14 நாட்களிலேயே இந்த
அழகிய சருமத்தை அடையலாம்.
பாமோலிவ் அபிசே உத்தமமான 43
பாகம் ★ உயர்த்த சரும ★ நம்பிக்கை ★
மிடவும் குறைந்த விலையாகவும் ★
குறைந்த தேய்விப்பு ★ அழகிய சருமத்தி
க்கும்குமாம் ★ மிகப் புதிய நிறம் ★

சோப்பு மட்டுமேயில்லை — ஓர் அழகு சாதகம்!

காதல் இதயம்

விர்தியாதேவி

★ ★ ★ ★ [அசை உலகம் மொழைப் போட்டிக்காக "ஒரித்துதான்
கூடம்" பத்திரிகை உத்திய அசை சத்தியம் மொழைப்
போட்டிக்கு அனுப்பப்பட்ட தமிழ் கதை—2] ★ ★ ★ ★

67ம் காவல் வருகையை மிகக் குறுகுட
யும் ஸெய்யுடையதற்கு எதிர் கொடுக்க
கொண்டிருக்கிறேன். கொன்ற இரண்டு நாட்கள்
காலம் அவர் மாணியில் வீட்டுக்கு வரும்
பொழுது தம் கண்பதையும் அவழத்து வந்து
கொண்டிருக்கிறார். இன்னும் விடு திருப்பும்
பொழுது கண்பகுடகோதான் வருவாரோ
என்று ஸெய் எனக்கு. தினமும் அந்த கண்பத
வீட்டுக்கு அழைத்து யாவிட்டால் என்ன
மோசம் வந்து விடுமோ இவருக்கு!

காவலிடம் என் எண்ணத்தைய வெளிவிட
வேண்டும் என்றுதான் தினமும் பிரயத்தனப்
படுகிறேன். முடியவில்லை. அந்த கண்பத்
செய்யும்போது எனக்குள்ளே அந்த இரண்டு புர்பாத
அழிவுத்திணைப் புலப்படுத்திக் கூற, எனக்குத்
தெரியவில்லை. அவர் குறையாகக் காரணம்
குறிப்பிடாமல் அந்த கண்பதாப் பற்றி இவ
ரிடம் கான் எனக் கொல்ல முடியும்!

ஆகக்கூடி, செஷனின் மனைவி சேர பிற
தம் போனது முதல்தான் எனக்கு இந்தகையை
அழிவுத்தி ஏற்பட்டிருக்கிறது. அவன் இருந்த
பொழுது அவரின் இருவரும் நொடியாக
என்னை வீட்டுக்கு வருவார்களே, என்னவென்று
வரும்கூட அவர்கள் வீட்டுக்குப் போய் வரு
வோம். என்வரும் சேர்ந்து என்வரும் வர
இறுதியில் எட்டு மைல் தொலைவிலிருக்கும்
பட்டணம் சென்று வந்ததும் உண்டு. 'மெர்சு'
கடற்காவலின் அழகையும், கைட, காட்சிகள்
ஆவையற்றதில் கொத்தியையும், ஒட்டல் சித்
தண்டுகளில் குழையவும் என்வரும் என்வரும்
மாட அனுப்பித்த மறிந்த நாட்கள் பல.

சேர இருந்தவரையே அந்தத் தம்பதிகளுக்கு
வர்பாய் ஏற்பட்ட நொழைம எனக்கு உயகை
வளிப்பதாலேயே விருந்தது. இரண்டு மாதம்
அழிக்கு முன்புதான் சேர, பின்னிப்பெறுக்காக
பிறத்தம் போய் விட்டாக. அதற்குப் பிறகு
தான் செஷன் தனியாக என்னை வீட்டுக்கு
வருவது அறிமையிற்றது. அவர் வருகை குறை
யக் கூடாதா என்று என் அந்தரங்கம்
விரும்புவது.

இந்த எண்ணத்தையத் துண்டித்து விடவே
முயற்சிகள்.

'வீட்டிலே மனைவி இல்லை. அதற்குள்
இங்கே என் காவலரோடு பொழுதைப் போக்க
வருகிறேன்! சீராவத்தானே! கமக்கென் ஒருவர்
பால் காரணமற்ற வெறுப்பு!' என்று என்
மனத்தையத் துண்டித்தெடுப்பேயே கடிக்கிறேன்.
இருந்தாலும் மனம் செட்டெய்க்கில்லை.

என் மனக்கில்லையாதிருக்க, என் காவலரோ
செஷன் குரவிற நோதும் பாய் போனதும்
என்வருடமேயே சரப்பிடவும், மாண
பட்டணம் பயணத்திலே என்வன் இருவ
குடகோ சேர்ந்து கொள்ளவும் கொன்வீ விடு
வார்க! இந்த அழைப்பைச் செஷன் சததும்
இவ்வதம் தெரியாமல் ஏற்றுக்கொண்டு வீட்
டுக்கு வந்து விடுவார்க.

இது எனக்குக் கட்டிடாடு பிடிக்கவெய்க்கில்லை,
ஆம். என்வன் இருவரிடமேயே அவர் எதற்கு!

மனிதர்களை இயங்கிய என்வகிட என்
காவலரோடு வந்து, என்வீதியே அறிவார்க! பழகி
நோதும், செஷனின் உறவையத் துண்டித்துக்
கொன்வன் காவலருக்கு இயவய்க்கில்லை போதும்!

டார். எனக்குப் புத்தகம் பொறுக்கத் திறமை இருக்கிறது என்று மெய்க்கி. சொன்னத் தொடங்கி விட்டார்!

தந்தையம், ஊவரீடம் ரேஷனப் பற்றிக் குறை உறையறியவாயின இங்கு. "ரேஷன் கமிஷன் அல்ல!" என்றும் உறுதி ஏற்பட வேண்டும் எனக்கு. ஊவரீடம் என் அதிசய நிலைப் உற எனக்கு ஆசாரம் போண்டும்! அரை குறையாகக் ஊவரீடம் மூன்றுமூன்றுப் பதிலை பரன்! இங்கு, தன் ஊவரீடம் ரேஷன்மயத்த குறைக்காத, சந்திரன் செத்ததை, சீதா சிறிதேறும் அறிக்கிறேன் மட்டிலான! சீதாவை அறிக்கே இருப்பார்! பிற பெண்மனைப் பார்த்த இவ்விதம் குறையும் ஊவரீடம் இயல்பை சீதாவை அறிக்கே இருப்பார்!.....தன் ஊவரீடம் பற்றி அவர் சொன்னவர் அபிப்பிராயம் எத்தனையது என்பதைத் தெரிந்து கொண்டு, உடனே தயக்கம் இன்றி, ஏதென்குத் தெரிந்தார் போல ஊவரீடம் இருந்து என் அப்படி உடனேயே இடமேண்டியுபததான். ரேஷனன் தேமு மையம் விட்டு விடுமியு சொல்லிவிட வேண்டியதுதான்.....!

சீதாவுக்குக் கடத்தல் ஓர் உறையுள்ளது. சொல்லியேயுமையப் பரன் வினையுக்கியும் பரன் தனம்கியையும் எழுதிக்க கொண்டு போய், ஓரிடத்திலே விலையு விசிற்து விட்டோன்.

"சார், இந்தப் பெண், ஊவரீடம் உறவு என்ன இருந்து விடுகிறேன், சீதா! இவ்வாறு அவர் என் ஓர் பெண் இருக்கிறபொழுது எமக்கு சீதா மார் என்றும் கமிஷன் விட்டால் அவர்களுக்கு உறவு எது எத்தன் மெய்க்கி வர்க்கன். சார் சார் மகத்தார், இந்தப் புதுமைய வேடுகுக்கியிடம்! இந்தப் புதுவுக்கன் அனைவரும் வகுக்கென்!" என்று ஓர் பகுதியிலே எழுதியேன்.

"ஆம், உங்கம்!" என்பார் சீதா! ரேஷனப் பற்றிய என் என்னும் உறுதிப் பட்டு விடும் என்று சீதாத்தேன்.

கடத்தல் மத்தத்த தயல் வகுக்குமேன புருத்தியைக்கும் போலது, கண்டியுப் பகுத்திருந்த என் ஊவரீடம் பார்த்தேன். "இந்த என் குற்றம் காட்டு வர்க்கினை எரவே எராத்"

வேத பர புதுவுக்கியுக்கு — மூலியமக — ரேஷனுக்குப் பொருத்தம்!" என்று என்ரி போக்கிக் கடத்தல் என் இறபம்.

சீதா எழுதிய பதில் கடத்தல் வந்தது. "புதுவுக்கினை கமிஷனாக என்னுதான் கண்டு மாக் சொக்கிறேன். ஆனால் கமிஷன் ஆவரீடம் ஒருக்கினைப் பற்றிப்பத தயது. உத்தம புதுவுக்கன் எப்போதும் உறத்திலே சிலர் உண்டு. என் ஒரு விட்டிய புதுவுக்கன் மகிழி என்னும் பெரும்தம் என்னுதான். உறக்கு அத்தமைய பெருமைய இங்கியார்!" என்று எழுதி விடுக்கார்.

சீதா! இப்படியாக சீதாக்கிறுத் சீதா! இப்படியாக சொக்கிறுத் போதல் பெண்! அவன் புதுவுக்கு விட்டிய புதுவுக்கன்! அவன் ஊவரீடம் பற்றி என் சீதாப்பித்தன்! அவன் சீதாப் பத என்ன! மகிழிவின அன்பென்றும் அது குரவம் திராவிட்டு விட்டது போலும்!

ஆ! அப்படியானால் என்! என் மட்டும் ஒரு மகிழிவினியார்! என் கண்டி குறைக்குத், அப்பின் உரு, சீதாத்தின் சிற்பம் என்மென்றும் சீதாக்கிறேனோ!.....இதையும் பிரமையுறே!

மேர்க்குல் அவர் உத்தம அல்லவோ!..... மகிழ்வுத் அவர் விட்டிய புதுவுக்கன் தேவ்றுயதிக்கியார்!..... அவர் போலும்! சீதா கேட்கிறேன், தந்தைப் போல எனக்குப் பெருமைய உண்டா என்று!.....

சீதாவின் கடத்தல் கண்டது மூலிய என் மகம் காத்தி இறந்தது. மூலிய சீதா, தென்கினை ஆரவர்கி, மூலிய அந்த குழப்பம் என்னுன் எத்தன்மே சீதாத்தே தொடக்கி விட்டது.

"என்ன இருக்கிறதும் ரேஷனப்போல என் கண்டி இருக்கெண்டார்!" என்று கமிஷன் மூலம் என்னைவிட்டு அகலவிக்கி.

"இந்த என் எம்மக்கை, மகிழிவின சந்திரன் வித்திலே என்னு அதுகுரவம்தான்!" என்ற சீதாப்பம் போலவிக்கி.

"என் கண்டிதையும் கமிக்கடாததான்!" என்று குடாக்கியும் என்னுன் போறுக்கிக், உடலிங்கி.

ரேஷன் என்மேனே பழையமூன்ற கண்டு கண்ட என்மீது சீதேகப்பிட வேண்டியது போக,

எழுப்பி காமாட்சி கோவைட்டி

எழுப்பி : : : சீதா

மேற்படி கோவைட்டியின் நீக்காக பூர்த்தி எம். எஸ். கப்பலுக்கியி

உறவும் சந்தேக எரே

தனம்கியது கு உறமெய்யு ... பிக் கமிஷனாக புதுவுக்கியுத் தயல் வினாகம் கமிஷனாக புதுவுக்கியுத் தயல் வினாகம் எழுப்பி மியுமியம் தியேவிட்டலில் குறித்த 12-8-1961 மகி 5-30 மணிக்கு கமிக்கென்: ரூ. 10/-, 5/-, க 3/-

க. ரேஷன், ரி.உ.உ.உ. உ. ஆ. நாமகாரி கோவை எர்பதர்க்கென்

என் கணவரின்மேல் எதைக்கு அபாயமிக்கக்
ஒற்படவாக்கி...என் செட்டிலைக் காள்!
வயிர்க்கை, வாழ்க்கைகளைக் காள்! நமோம்
என்பது தெளிவாக எதைக்கு! தெரிந்த என்னை
பயன்! என் உறுதி தாங்கி விட்டதே!

என்னை இவ்வாழ்க்கையின் இன்பத்திலே
இதற்குள் ஒரு மாக உண்டா! அவருக்கும்
எதைக்கு மீட்டலே தோன்றியிருந்த அன்பு,
அந்த அன்பின்மேலே என்னைக்கு இருந்தபாஸ்
பா உறுதி இவற்றின் காலமே எந்தனை
பெருமியை எதைக்கு, முன்பு! இப்பொழுது!...

"சரிவா! தோழிதான்! அவர் எப்படி விடு
விட்டான்!" என்மேல் துக்கம், அவர் மீதித்
துக் கொண்டார், சாதுரோவ

"மனைவியின்மேல் சந்திரன் கொண்டு
அவனை உட்பெய்துத்தும் புறாப்பறையாக அன்பு
விதைத்த கணவன்! எவருடைய பெரிதும் என்னை,
எந்தோ போனான் என்னை என்று மனைவியிடமிருந்து
அவ்வாறு தவிர இருக்கும் கணவன்! என்னை
அன்பு புறாத்தவியை இவ்வாறு அன்பு!" என்று
ஒரு காண் சொன்னார். சொல்லி விட்டு
தேவியே போய்விடுவாள்! விட்டு அன்பு சந்த
கந்த தவிர இருக்க...புறாப்பறையாக புறா
ஒன்றியே சொல்லி விட்ட, என் மனத்திலே அந்த
தவிர வந்தும் இருக்க, சாதுரோவ வந்தவரு
இருக்க, சாதுரோவ தவிர கொண்டு விடுகிறேன்.
பிறகு என் மனத்திலே உண்டாகும் வேதனை
கொஞ்சம் எஞ்சுமையே.

இந்த என் வேதனை சிக்குமா! சூதாசன்
குறையை மனத்தே சாதுரோவ மனத்தேதான்
என் கணவரும்! காண் கிணத்திருந்ததன்
மேலே ஆதர்ச புருஷர் அகிலவா! — இப்படி
எவ்வளவு என் மனம்.

என்சாவது கொஞ்சமே இடம் மாறி
இருக்க மனம் மாறி வர வேண்டும்!...இந்த
'சீர்தன்' இந்த மனக் குழப்பத்தைப் பிடி
தான் சரி சொல்லும்.

கணவரின்மேல் பிரேதத் தவிரிவினார். "இடம்
மாற்றம் வேண்டும் போயினே இருக்கு எதைக்கு!"
என்றேன். "எதைக்கு" என்னும் வாழ்க்கையைப்
பளிர்சென்று சொல்லத் தவிரவா இருந்தது.

"அதற்கென்ன, பெயராக இடம் மாற்றியல்
போகலாம்! சிவக்கு எழுதிப் போட்டோம்!
ஒன்று வரான்! விடு கொட்டும். உன்
பெற்றோர் விட்டிருக்க பத்திரம். என் பெற்
றோர் விட்டிருக்க பத்திரம்! குடும்பம்மேல்
இருந்திருக்க வரலாம்!" என்று கணவர்.

அவர் சொன்ன பதவி கண்டு உடனும் மன
மும் சிவத்தது பரிந்து போயினார். இரு
வருமே சந்திரன் பணம் போனது. மனம்
பதவியைப் பிடி இவ்வேத என்று தோன்றி
வரும், என் சாதுரோவ மனம் கணவரின் பதி
பாட்டினையே கவனத்தோடு தாழ்க்கையாக
சொன்னது அவர் எப்படி தவிரவிட்டிருக்கவா!
அதற்கு போதும் என்று தோன்றினது.

★

இந்த என் இருவரும் விடுமுறைதவிர குறையாக
வரக்கூடியவையே மனம்மேலும். என் மனத்தின்
துப்போ சந்திரன் அபாயமிக்க பயன் உறுதிதன்
இருந்தாலும், என்னை! என் பணத்தின் போதனை
மேலே அந்த அபாயம் சென்றேன்.

முதலில் என்னை என் மனத்தின் இருந்த
எதைக்கு போனது.

இந்த ஒரு முன்பு மனம் என்னை தடவலாம்,
சொல்லி, பந்தவாக போன்ற விடுவா! என்னை
என் சொல்லியே சொன்னேன். அப்பொழுதே
என் இரண்டு மூன்று சொல்லிக்கு மீட்டல்
தவிரவிட்டது. இந்தத் தடவலாம் பத்திரம்
என் தவிர போனேன். மனத்தின் மனப்பா
சென் அதுமே தவிரப் பழக்கத்தின் தான்
போனது. அவர்கள் என்னை! என்னை!
மேலும் தோன்றினார்கள். அவர்மேலே குறையாக
வர இருக்கும் தவிரவிட்டோ போனேன்.

இரண்டு மூன்று சொல்லி என் உத்தரவின்
சென்று குன்றிவிட்டது. மனப்போலம் என்னை
உட்கார் கொணவன்! கணவர் கணவியே
புறப்பட்ட சொல்லி சிவ சொற்பம். இவ்வே
அவர் போக்கு புறமையாக இருந்தது. அவர்
பாட்டுக்குத் தவிரவிட்டார், போவார், மேலும்
விட்டுக்குத் தவிரவிட்டார்.

என்னே போனது! வரவரு பதவியாக வன்
பினை விட்டுவா!...என்னை மனத்தின் முன்பு
இருக்க எதைப் பெண் மீதாவது சொல்லி
இருந்திருக்கியே!...இது போவார் விடு எந்தே
கண்கள் எழுந்தன எதைக்கு.

இந்தத் தடவலாம் அகில வன் தவிரவதும்
என்னை! விடுவது கணவர்களைக் காண முடி
தது. முன்பு கணவரின் மனமே என் கணவர்
எந்தவாறு என்னை! மேலும் இருக்க அவரு
மேல் பெற்றோர் மனம் அறிந்த விட்ட வேண்
டும் என்று அவரையும் தவிரவிட்டது.

ஒன்றிட்டு என் கிழிந்த ஒரு இரண்டு
மேல் வந்தான். கணவர் அவருமே போன
து. அவருமேயே குறையாக எடுத்து முத்த
மிட்டு சொன்னார். அவன் போன பிறகு
என் மனமே! "அவன் இவனுக்கு சொன்ன
தான் உட்பெய்த இருந்தது. இப்போ
அவன் ஒரு குறையாக இருந்த தவிரவிட்டான்.
உட்கார் ஒரு குறையாக அதற்குமேல் பிறக்க
வேண்டும்!" என்றேன்.

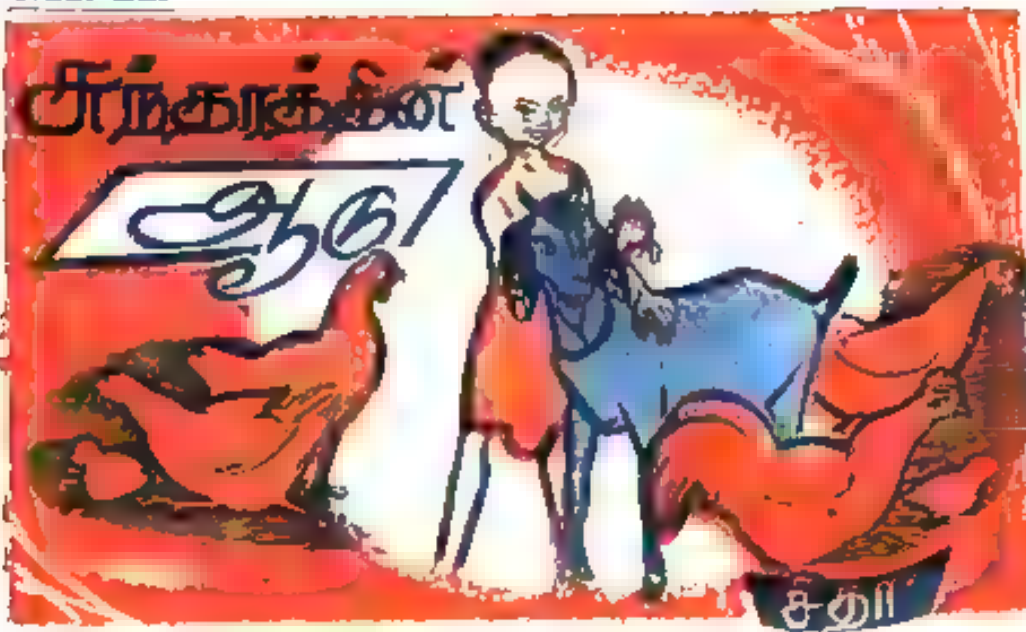
"அவன் அவருக்கு சொன்னபதவிர இருந்தது"
என்ற சொல் என் மனத்திலும், அவன் குறையாக
அவன் குறையாக இருந்திருக்க வந்தான். அந்த
சென்றிருக்க அதற்கு சொன்னார் என் "அவ
னையே பந்தவாக கொண்டுவிட்டான் அதே
போல் சூதாசன் பிறந்திருக்கும்!" என்று
சொன்னி விட்டோம்! அந்த அந்தமே புறிக்
தோடு இவ்வேயோ...என் கணவரும் போ
னார்கள். அவர் அகிலமும் போனார்கள்.

பிறகு அவர்கள் சொன்ன கொண்டுவிட்ட
போனது "இன்று மனமே புறிக் சென்றுத்
துக்கம் இருக்கு" என்று கணவர்.

"தேவியே என் மனம் புறிக் புறிக்.
என்மேல் புறிக்! சொன்ன என் மனமே
என் உட்பெய்த புறிக்மேல் போனேன்!"
என்றேன் மீதித்து கொண்டே. மனப்பா
பதவியை தவிரவிட்ட பரித்தேன். ஒன்றும்
சொல்லவில்லை மனப்பா!

"எப்படி விட்டான்! அவர் அவன்" என்னும்
சாத்திரம் என், கணவரின் அவருமேயே அகில
விட்டிருக்க!

[இந்த இதழின் முடிவு]

சீர்தரம் தோம்ப எல்ல கபலம். அது துக்குப் பகைவக் கண்டால் அலாதிப் பிரியம். அதன் கழுத்தைத் தடவிக் கொடுப்பான். முதலாகத் தட்டிக் கொடுப்பான். இப்படி அவனுக்குப் பல மிருகங்களிடம் ஆகாயம் அதுதர்ப்பதும் உண்டு.

ஒரு நாள் அவன் காட்டு வழியாகப் போய்க் கொண்டிருந்த போது, ஒரு குடிசை வாயில் ஆடு ஒன்று கட்டிவைக்கப்பட்டிருந்ததைப் பார்த்தான். அந்த ஆடு எப்போதும் அந்தக் கழியில் கட்டப் பட்டிருக்கும். அதையும் மேயப் போக முடியாது! அதற்குத் தீனி கொண்டு வந்த போடுபவர்களும் கிடையாது.

ஏனெனில் அந்த ஆட்டின் சொத்தக் காரன் கொண்டு செல், அவனை நன் காரடித் தன்னாடி நடக்க வேண்டி யிருந்தது. பின் அவன் எப்படி ஆட்டுக்குத் தகையும். குதையும் கொண்டு வந்த போட முடியுமா? ஆகவே, சீர்தரம் ஆட்டுக்குட்டியிடம் சிந்துகொண்டு தடவிக் கொடுப்பதைப் பார்த்த கழுவன், "நம்பி, உனக்கு அந்த ஆடு சேக்குமா?" என்று கேட்டான் அந்தக் கழுவன்.

"ஆமாம்" என்றான் சீர்தரம்.

"அப்படியானால் சேவை யிடித்தக் கொண்டு போ. உன் வீட்டுக்குக் கொண்டு போய் வளர்த்துக் கொள்" என்றான்.

சீர்தரத்தக்கு ஓரே சந்தோசமும், தனக்கு ஆடு கிடையாது வீட்டிலே என்ற, அந்தக் கழுவனுக்கும் ஓரே சந்தோசமும், இந்த ஆட்டை வளர்க்கும் கிடையாது வீட்டுக்கு விடுவாற்போமே என்று.

வீட்டுக்கு தோம்பப் பெருமையுடன் சீர்தரம் ஆட்டைப் யிடித்தச் சென்றான்.

அப்பா அம்மாவிடம் தனக்குக் கிடையாது ஆட்டைப் பற்றிச் சொன்னான். "சரி, கம்ம மாட்டுக் கொட்டியில் கொண்டு போய்க் கட்டு" என்று அவன் அப்பா குத்த கறிவிட்டான். அவன் பாட்டிக்கு மட்டும் இந்த ஆடு வந்ததில் அவ்வளவு திருப்தி கிடையாது. பாட்டிக்கு பாரா திலும் எத்தப் பொருளாகிலும் இனாமாகக் கொடுத்தான் அந்தப் பொருளில் ஏதா திலும் கெடுதல் இருக்கும் என்பது அவன் அபிப்பிராயம்.

ஆட்டை வீட்டுக் கொட்டியில் கட்டி, வீட்டு அவன் வெளியே விளையாடப் போய் விட்டான். முத்துவும் வேலைக்குப் போய் விட்டான். சீர்தரத்தின் தாயாரும் கடைத் தெருவில் சாமான் வாய்க் கி வரப் போய்விட்டான். கிறியிலும் அடுப்பு வசிக்கச் சென்ற போதுக்குக் கொண்டு வர காட்டுக்குப் போய்விட்டான்.

கொட்டியிலிருந்த ஆட்டுக்கு எல்லாம் ஓரே அநிலையம் யிருந்தது. கொட்டியிலிருந்த புல்லும், தன்னாலும் குடித்த வுடன் சந்தத் தெம்பு வந்தது. உடனே கறித்தது அதத்துக் கொண்டு வெளியே வந்தது.

வெளியே பெரிய கூடை கறித்தது வைக்கப்பட்டிருந்தது. ஆட்டுக்கு அதற்குள் வந்து இருக்கிறதே என்று பாரிக்க வேண்டும் என்று தோம்பவும் ஆவலாக இருந்தது. உடனே அதை அதை முட்டிக் கறித்தது. அதற்குள்ளிருந்த வேறு

எனும் கோழிக் குஞ்சுகளும் விடுதலை பெற்ற, காணாமுறும் ஓடின. ஆடு, இவை ஏன் இப்படி ஒடுகின்றன என்ற தெரியாமல் விழித்தது.

குடிசைக் கை எதிர்த்திருந்தது. அதைத் தன் தலைபால் ஆட்டுக் குட்டி ஒரு மூட்டு முட்டியது. உடனே கை படரென்ற திறந்த கோண்டது. ஆட்டுக்குட்டி மென்ம உட்கா தழைத்தது. அங்கே கம் கம் என்று சாதத்தின் வாசனையும் சூழ்மின். வாசனையும் வந்தது. ஒய்வொரு எட்டிப் பாணியாக அதை ஆராய்வி செய்து கொண்டே வந்தது. கடைசியில் கோத்திப் பாணியும் அதன்மேல் சூழ்ம்புப் பாணியும் இருந்தது. சூழ்ம்புப் பாணியில் தலைவைத்தது. பிளகாத்த தன்னின் மூக்கின் ஏறி விட்டது. கண்ணிலும் மூக்கிலும் ஐயம் வந்து விட்டது. பாணிக் குஞ்சுகள் தலைவை ஆட்டிக் கொண்டே வெளியே எடுத்தது. தங்குடன் எட்டியும் வந்த 'தொப்' பென்று மேழ விழுந்த கைத் தைக்க உடைந்த விட்டது. சூழ்ம்பு காண பக்கமும் பரவியது. பிறகு சோற்றுப் பாணியில் தலைவை விட்டது. அதையும் விற்றது சாதம் காற்புறமும் தெரியது. இத்தச் சமயம் வெளியே போயிருந்த மேழி வந்து சேர்ந்தான். ஆட்டைச் சேத்துக் கொண்டே பிடித்துக் எட்டிப் போட்டான்.

கொஞ்ச நாழிகையில், கத்தாம். அயனுடைய தாய் தந்தை எவ்வோரும் வந்தார்கள். அவர்களிடம் மெய் இந்த ஆட்

டியை அட்டுழைத்ததுப் பற்றிச் சொல்லி விட்டு 'கொண்டை அப்பினை சொன்னேன், தானும் கிடைத்த எந்த வஸ்துவையும் எப்பக்கடாத என்ற. தட்டை அடக்க இருப்பதனால் கம்மா கொடுத்த விட்டார்கள். கத்தாம், இப்போதே இந்த ஆட்டைக் கொண்டுபோய் வர சொடுத்த தர்சனோ அவர்களிடமே இருப்பிக் கொடுத்த விடு. போ!' என்றான்.

அனுதுடைய பெற்றோர்களும் "ஆமாம், உடனே கொண்டு போய்க் கொடுத்த விடு!" என்றார்கள்.

கத்தாம் சொத்த மூகத்துடன் ஆட்டைப் பற்றிக்கொண்டு போய்க் கொண்டிருந்தான். ஆடு அவன் பின்னும் கொஞ்ச தூரத்தில் இங்கனையும் தழைக்கையும் இத்தப் பக்கமும் அத்தப் பக்கமும் பார்த்துக் கொண்டே கொண்டே வந்தது.

திமர் வந்து ஏதோ எட்டை என்று ழுறியும் சத்தம் கேட்டது. எத்தப்-பக்கத்திலிருந்து அத்தச் சத்தம் வருகிறது என்று இப்படி அப்படியும் திரும்பிப் பார்ப்பதற்குள், ஏதோ பின்னும் ஏதோ வேகமாக வந்து ழுட்டியது. அடுத்த ழைம் கத்தாம் ழை திறந்து பார்த்தபோது, ஒரு குட்டைடில் இருப்பு ஆறு ழுரத்தில் தான் கிற்பதை உணர்ந்தான். மற்ற ழுற்றும் பார்த்தபோது ஒரு பெரிய புவிவரம் வெட்டிக் கவிக்கப்பட்டிருந்தது. அத்தப் புவிவரம் ழுற்றிக்கு விழும் சத்தம் தான் சற்று ழுண் கேட்டது என்று தெரிந்து கொண்டான். தான் அக்கக் குட்டைடில் விழுந்திராவிட்டான் தன் மேல் அக்கமரம் விழுந்து கைகிப் போயிருப்பான் என்பதும் தெரிந்து கொண்டான்.

புவிவர மரத்ததைக் குத்தாக எடுத்திருந்த கத்தாத்தின் மரமே அங்கே வந்தான். "என்டா, கத்தாம்! 'ஒதுக்கிப் போ!' 'ஒதுக்கிப் போ!' என்று எவ்வளவு தொண்டை மிழியக் கத்தியும் கி பாட்டுக்கு மிதுரார்த்தத்தில் ழுற்றி கட்டி வகு மெருகா! உன் பின்னும் வந்த ஆடு உன்னை ழுட்டி இத்தக் குட்டைடில் தன்னி யிராவிட்டால் கி பிழைத்திருக்க மாட்டாய்! அந்த ஆடுதான் உன்னைக் காப்பாற்றியது!" என்று சொன்னான். அப்போது 'மே,மே!' என்று கூவிக் கொண்டே ஆடு குட்டைடையை விட்டு வெளியே வந்தது. அப்போதிலிருந்து அந்த ஆட்டுக்கு அறிஷ்டம் அடக்கத் தொடங்கியது.

ஆமாம், கத்தாக்கதைக் காப்பாற்றி உட்கா பித்தையுணர்ந்த ஆட்டை வளர்க்க மாட்டோம் என்று வர சொல்லுவார்களா! பாட்டியினுக்கான் சொல்ல முடியுமா? ஆகவே அந்தையை திளக்கிவிடுத்து அந்த சத்தின் விட்டியே ஆடும் சாறுபாகத்தில் வளர்க்கிறது!

பாம்பா.
மலர்

பேர்ப்பாவி வெகுநகர்

சாமா

தேவாலயம்

அவன் தான் ஒரு பேர்ப்போட்டி வெட்டி வந்தான். கோட்டு தான். பேர்ப்போட்டி எடுப்பதில் அவனுக்கு அங்கு கடைச ஆன. மூலையில் அவனுக்கு எதைப் பேர்ப்போட்டி எடுப்பது தான் தெரியவில்லை. பிறகு கோட்டை கோட்டையாகப் பழகிச் சென்றான். புஷ்பங்களில் உட்காரும் வண்ணத்தில் பூக்களை எடுப்பான், புஷ்பங்களை எடுப்பான் : மான் குட்டியை எடுப்பான்.

ஒரு நாள் மீனா மாமா அவன் பேர்ப்போட்டி எடுத்ததில் கோண்டிருந்த பாதகத்தைத், "மேல், இங்கே கோண்டாடா பெட்டியை! நீ சிவன்! பயல், உனக்கு என்னடா எடுக்கத் தெரியு? நீ பேர்ப்பு அந்த மேட்டிலுள்ள மரத்தண்டின் மேல் உட்கார், உன்னை பேர்ப்போட்டி எடுத்ததற்குமேன்" என்று, கோபாலனுக்கு இது பிடிக்கவே இல்லை. கோபம் கோபமாக வந்தது! கோபாலன் வேறு வழியில்லாமல், "ஹி" என்று மேட்டின் மேலிருந்து பேர்ப்பு மரத்தண்டின் மேல் உட்கார்ந்தான். மீனாக்காரரும் பேர்ப்போட்டி பெட்டியைக் கண்ணில் வைத்துப் பார்த்தான். மரத்தண்டின் மேல் உட்கார்ந்த கோபால் மூத்தும் பிள்ளையாக ஆடினான். மரம் கோட்டை கோட்டையாக அமைந்தது. கடைசியில் வேராக மேட்டின் கீழில் புரண்டது. கோபால் மேலே சாய்ந்தான். ஆனால் கிழாமல் உட்கார்ந்தான். புரண்ட மரம் மீனா மாமாவிற்கு காலில் போய் அடிக்க மாமா 'தோபாயம்' என்று கிழைத்தான். அவன் காலிலிருந்து பேர்ப்போட்டி பெட்டி ஆகாசத்தில் மிளம்பியது. கோபால் 'ஹி' டென்று அமைத்துப் பிடித்துக் கொண்டே, "சபாய் மாமா இது எல்லா போல், அப்படியே இதுங்கக்"! என்று கிழைத்தவரை அப்படியே பேர்ப்போட்டி பிடித்தான் மாமாவிற்குக் கோபம் கோபமாக வந்தது. இத்தகரையும் இது யாராலும் கோபால் எடுத்த படங்களில் மீனா மாமா 'பேர்ப்பு' தான் ஜோராக இருக்கிறதென்று என்று பலரும் பாராட்டினார்.

நாபகார்த்தம்

பி. எஸ். மணி

திவான்பகதர் திவ்யராயபகதர். திவ்யராயரின் தெரிபாதகரேனெ லெட யாத. அவர்தான் திவ்யராயர் வராகையின் திவ்யன். தமது காரியங்களைச் சாயத்திய மாகச் சாதித்தல் கொள்வதில் அவர் அசாஸ்ய குர். அவருடைய திரையமைக் கண்டு விவக்கதகர் திவ்யராயரின் இவ்வ.

அவ்வு திவ்யராயர் வராகையின் அங்கத்தினர்கள் அனைவரும் வராகையாக விவாதம் செய்து கொண்டுருந்தார்கள். அவர்களுடைய விவாதம் வலஞ்சென்ற வராகையத் திவ்யன் திக்கெந்த விவாயகம் பிவ்யர்க்கு ஞாபகார்த்தம் ஏற்படுவதற்கு ருதித்த டெர்த கொண்டுருந்தது. அங்கத்தினர்களில் ஒருவர் எழுந்திருத்த "திக்கெந்த விவாயகம்பிவ்யன் எம் திவ்யராயர் வராகையின் மூலசெந்தத்தக்கவர்தம் வராகை முழுதும் அங்கம் பதனம் உறுத்திருக்கிறார். அவருடைய இடையரு உறுப்பினும் வராகைய பெரிதும் அபி விருத்தி அடைந்திருக்கிறது. அதனால் அவ றுக்குக் டெடயம் ஞாபகார்த்தம் ஏற்படுத்த வேண்டியது தான். அவர் பெரிள்து வராகை சாஸ திவ்யத் தைத்த விடவாய் என்ற வான் யோசனை கூறுகிறோன்" என்ற கூறி விட்டு டெடகார்த்தர். இதற்குள் மற்ருரு அங்கத்தினர் எழுந்த பிந்து, "எம் வாரில் அரோ வராகையாக இருக்கின்றன. ஆனால் ஒரு பூக்கா இருந்தால்.....!" என்ற சொல்லி முடிப்பதற்குள் மற்ருருவர் குறித்தெழுந்த. "பூக்காவும் வேண்டாம், வராகை சாஸையும் வேண்டாம். யோசனம் அவர் படத்தாய் வராகை மண்டபத்தில் திவ்யத் தைத்த விடவாய். அக்காத சொத் தாய் வராகையக்குப் பகைச் செவவு ஏற் படாத" என்ற கத்தினார். இப்படி ஒருவருக் கொருவர் வேறுபட்ட அபிப்பிராயத்தடன் கூச்சல் போட ஆரம்பித்தனர். வராகை அப்பொழுது வராகையாகக் காட்டு வளித்தது.

இவ்வளவு சோளும் மென விவாய் அறுத்துத்த திவ்யன் திவான்பகதர் திவ்யராயகம் கூச்சல் எட்டுக்கடக்காமல் யோசனை, எழுந்த பிந்து, "தவறு செய்த அங்கத்தினர்கள் கூச்சல் போடவாய் என் வார்த்தைகளுக்குச் சித்தி ரெவி சாய்க்கக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறோன்" என்ற கூறி விட்டு ஒரு விவாய்க் கிவ்யத்தர். இவ்வளவு கிச்சுப்தம் விவாய் ஆரம்பித்தது.

பிதரு அவர், "திக்கெந்த விவாயகம் பிவ்யன் எம் திவ்யராயருக்குச் செய்த சோகை கொஞ்சு கஞ்சமய்ய, அவருடைய சோகையை எடுத்துக் காட்டும் ஞாபகார்த்தம் திவ்யராயரின் திருநிலைம் இருக்க வேண்டியவகை?" என்ற கேட்டு விட்டு கிவ்யத்தினர்.

விவாயகம் ஏதோபித்த குறுகடன், "இருக்கவேண்டியதுதான்" என்றார்.

"அதற்காக அவர் படத்தை மட்டும் வராகைய மண்டபத்தில் திவ்யத் தைக்கவாய?"

"கூடாதுதான்" என்ற ஏதோபித்த கூருவர் எழுந்தது.

"பூக்கா ஏற்படுத்தவாய். ஆனால் திவ்யராயருக்கு அது அவ்வளவு முக்கியமய்ய, எம் திவ்யராயருக்கு மிக முக்கியமானதம் மக் ளுக்கு மிகுந்த பிரயோசனை மயிக்கக் கூடியதம், திருநிலைம் கிவ்யத்திருக்கக் கூடியதான ஞாபகார்த்தம் ஒன்று தேவை. அதை கிவ்யன் அறிவிக்க" என்ற கூறிச் சித்தி கிவ்யத்தினர் திவ்யராயகம்.

"அது என்ன?" என்ற முறுக்கேனெரு பக்கம் கேள்விவன் எழுந்தான்.

"திவ்யராயர் மக்கள் அறிவுப் பரிபாக் காறுவது உட்களுக்குத் தெரியும். கிவ்யன் மூன்று திவ்யராயருக்கு ஒரு பன்னிக்கடம் வேண்டு மென்ற யோசனை கூறிவிடுக்கி நீங்கள். அந்த யோசனையை இப்பொழுது கிவ்யகெந்தினும் என்ன? திக்கெந்த விவாயகம் பிவ்யர்க்கும் அது ஒரு கிவ்யத் ஞாபகார்த்தமாய்விடுக்கும்" என்ற கூறி முடித்தார் திவான்பகதர் திவ்யராயகம்.

அனைவரும், "ஆனால் அப்படியே செய்த விடவாய். யோசனை யோசனை" என்ற ஏதோபித்த முடிவு கூறினர். திக்கெந்த விவாயகம் பிவ்யராயகர்களின் ஞாபகார்த்த மாக ஒரு பன்னிக்கடம் கிவ்யகது என்ற திரையாத்தாடன் கூட்டம் கிவ்யத்தது.

திவான்பகதர் திவ்யராயகம் மிகுந்த மயிழ்ச்சியுடன் கீடு திரும்பினார். அன்றிரவு கீடு வந்த சேர்த்ததம், அவர் தமது கண் டாக்கட்டர் கண்பகுக்குக் கீழ்க்கண்ட கடி தத்தை எழுதினார்.

அப்புள்ள கண்பகுக்கு.

உட்களுக்கு ஒரு மாதத்துக்கு மூன்று வராகை கிவ்யத் திவ்யன் பன்னிக்கடம் கட்டுவ துக்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்வத் தொடங்கினார்.

திவான்பகதர் திவ்யராயகம்.

எனக்கு மொதுமொதுப்பிய பிடிக்கும்

எல்லோருடைய

எனக்கு உப்பானதே கிஷ்டம்

விடுப்பதற்கேற்ற

எனக்கு தீத்திப்பே வேண்டும்

பிஸ்கோத்துகள்

எனக்கு எல்லாமே பிடிக்கும்

சிறந்த பிஸ்கோத்து
பிரீட்டானியா

தூதல் உலகம்!

மோமால்

அந்தரங்கம் சாவகாசமாக என் அறையில் உட்கார்ந்து என்னத்தை வேல் வாமோ கினைத்து மனத்தைக் குழப்பிக் கொண்டிருந்தேன். பிறகு மோகஜ் மேல் விடத்த ஒரு புத்தகத்தை எடுத்துப் படிக்கத் தொடங்கினேன்.

"காதல்தான் மனித வர்க்கத்தை அழித்து போகாமல் எத்தனையோ காலமாகக் காப்பாற்றி வந்திருக்கிறது" என்ற 'காக்கிவம்' என் கவனத்தைக் கவர்ந்தது.

உடனே புத்தகத்தை மூடி விட்டேன். "இதை விட்டால் உலகத்தில் வேறு விஷயமே கிடையாதா?" என்று என் உள் மனக் கேட்ட கேள்விக்குப் பதிலென்னால் சொல்ல முடியவில்லை.

காதல்களில் சாப்பிட்டு அண்ணாது பார்த்த எனக்கு, ஆணும் பெண்ணுமாக இரண்டு குருவிகள் காட்டி அளித்தன. அவை பிரண்டும் என்னைய பார்த்தன. பிறகு ஒக்கற்பொன்று பார்த்துக் கொண்டன. அப்போதும் இரண்டு குருவிகளும் என்னைப் பார்த்து எதேதோ பேசிக் கூகல வென்று சிரித்து விட்டு ஓடி விட்டன. அவை எப்படி என் மனத்தில் எழுந்த என்னத்தைப் புரிந்து கொண்டன?

*

இரண்டு காட்களுக்குமுன்பு ஒரு சினிமாப் படம் பார்த்தேன். அதில் காதலன் தன் காதலியை எத்தனை கஷ்டங்களிலிருந்து கிட்டிஞன்! அது கிடக்கட்டும். அந்த அழகியின் அன்பைப் பெற என்ன வேண்டாம் காசும் செல்கிஞன்! தீப் பிடித்து எரியும் மானிகளிலிருந்து தன்

உயிரையும் பொருட்படுத்தாமல் காதலியைக் காப்பாற்றுகிஞன். ஒரு காதலன் தில் காதலி மயர் கொப்பிஞன். அப் பொழுது சமீபத்திலிருந்து நென்கு திட ரென்று கவித்து தூற்றுக் கண்டகான தேனீக்கள் பறந்து அலரிசர் குழிந்து கொண்டன. அடேலப்பப்பா! என்ன காதலியம் இருந்தது அவனுக்கு! கொஞ்சம் கூடப் பயப்படாமல் அந்தப் பயங்கரத் தேனீக்களிடமிருந்து அவனைக் காப்பாற்றினான்! எப்படி யிருக்கிறது கதை!

*

என் கண்பன் ஒருவன் இருக்கிருன். அவன் கங்குகத்தான் இருந்தான். அவனுக்கு என்ன வந்த விட்டதோ தெரிய வில்லை. திடீரென்று ஒரு மாதிரி ஆகி விட்டான். "படிப்பு அதிகமாய்ப் போய் விட்டது; ஆகையினால் மூளை நுழம்பி விட்டது!" என்னுட்கன் சிலர். வேறு சிலர், "சுதாவது புது மாதிரி ஐந்தாம் வந்தாலும் வரலாம்!" என்று அபிப்பிராயப் பட்டனர். இது வகையில் கல்ல பிங்காவா யிருந்தவன் திடீரென்று மாரி விட்டான். 'கொண்ட' பூசிக் கொண்டான். திராப்புத் தலைமை 'பிஸ்க்' காச் மாதிரி வற வழி வென்று வாரி விட்டுக் கொண்டான்.

கடைசியில் பார்த்தால், கைபயன் ஒரு பெண்ணுடன் காதல் கொண்டு விட்டான் என்பது தெரிய வந்தது.

அவன் தகப்பனார் அந்தக் காதலி யிருப்பவியைக். ஆகவே, அவரால் முடிந்த வகையில் தடுத்துப் பார்த்தான். முடிய வில்லை. காதல் காட்டுத் தீ மாதிரி 'திழு திழு'வென்று வளர்ந்து கொண்டு வந்தது.

அந்தப் பெண்ணுக்கு அந்தப் கைபன் ஒரு தங்க வகை பண்ணைப் போட்டிருந்தான். அவள் தகப்பனுள் இத்தச் சமாசாரத்தை வறித்து கொண்டு, பின்னிடம் எஞ் கொப்பங் கொண்டு சத்தம் போட்டு, உடனே அந்த வகைபனைக் கேட்டுவாங்கிக் கொண்டு வந்துவிடும்படி உத்தரவிட்டாள்.

கைபன் மிகவும் சோர்வோடு அவனிடம் போய் வகைபன் சமாசாரத்தைச் சொல்ல முடியாமல் தட்டுத் தடுமாறி, ஒருவரது சொல்லி விட்டான்.

சமீப காலத்தில் அந்தப் பெண்மணி கொஞ்சம் கொஞ்சமாகப் பகுத்துக் கொண்டு வந்தபடியினால், அந்த வகைபன் கழற்ற முடியாமல் போய் விட்டது. என் கண்பு வகைபன் விஜயத்தை விட்டுக் கொடுக்கத் தயாராயினை. இந்த கெஞ் கடியான சமாத்தில் அவர் பின்ன அவருக்கு ஒரு யோசனையை மிகவும் தாழ்மை யோடு சொன்னான்.

"அப்பா, அவன் கவலிவிருந்த வகைபனைக் கழற்ற முடியவில்லை, வெட்டி யெடுத்து விடுவோமே என்றான். அது வம் கொளவதற்கு அமுல்லை. எனக்கு ஒரு யோசனை தோன்றுகிறது. என் ... அவ னையே கம்பாணம் செய்த கொண்டு விடு கிறேன். அவனும் என்னை விட்டுப் போக மாட்டான். வகைபன் அவன் கையை விட்டுப் போகாது. சமது கொஞ்சம் கம் மிடமே வந்து விடுமெதற்காவா!"

வேறு வழியின்றி அவர் பின்ன கொள்ள யோசனையை அக்கி கரித்துக் காரிப்பதில் சிறை வேற்றியும் கவந்தார்.

சிற்தனையி விருத்த விடு பட்டு, எங்கொவரது வெளியே போய் வரவாம் என்ற என் னைப் புறப்பட்டேன். கொஞ் சதரம் சென்றதும் என் டாக்டர் ஈன்பர் ஞாபகம் வந்தது. அவ னைப் பார்த்து விட்டுப் போக வாம் என்றெண்ணி உன்னை நுழைந்தேன். யோவானகின் தோத்தரையி விருத்த விடுபட்டு அவர் அப்பொழுது கொஞ்சம் சாவகாசமாகவே விருத்தார். என்னைப் டாக்டர்தான், "வாரும் கன், உட்காருங்கள்!" என்று வரவேற்றார்.

உடனே டெலிபோன் மணி அடித்தது. டாக்டர் டெலி போனை எடுத்துக் கேட்டார். பிறகு என்னைப் பார்த்தது. "ஹா, ஒரு அவசரக் கேள். உடனே போக வேண்டும்"

என்று உறிவிட்டுக் கோட்டை எடுத்துப் போட்டுக்கொண்டார், காலும் எழுந்தேன்.

பிறகு டாக்டர், தம் பெண்ணை அழைத்த. "கேள், என் மருத்துப் பெட் தியை எடு அம்மா! சீக்கிரம்!" என்றார்.

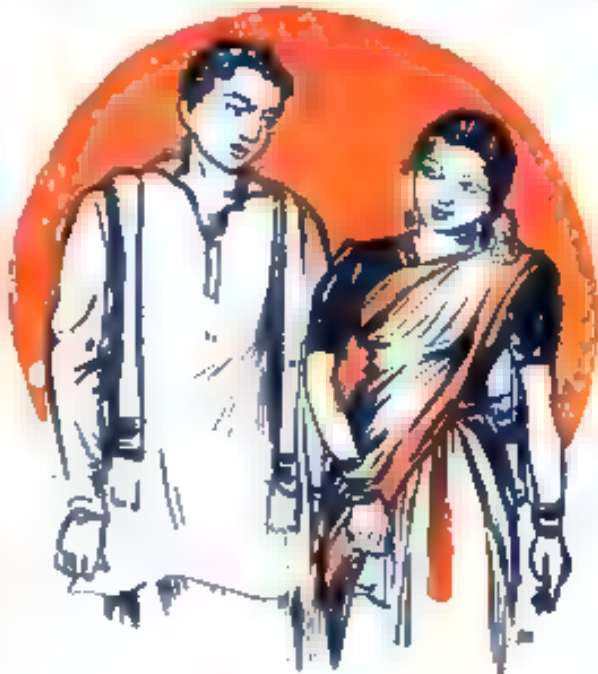
கேள் யோவானக வந்த. "என் அப்பா, டெலிபோன் வந்ததா? ஏதாவது அவசரக் கேள்!" என்று பார்ப்புடன் கேட்டுக் கொட்டு காதலில் அவசரத்தாடும் பூங் கொடி போன் வந்து விட்டது.

"ஆமாம், வாரோ ஒருவன் டெலிபோ னில் உப்பிட்டான். என்னைப் பார்த்தே விட்டான் அவன் இத்த விடுவானும்...!" என்றார் டாக்டர்.

இதைக் கேட்ட கேள், ஒரு சீமையும் அவசரத்தா கின்று. ஏற்கெனவே சோஜா மகாரப் போவிருந்த அவன் மூகம் மேலும் சிவந்தது.

"அப்பா.....அது.....எனக்கு வந்த டெலிபோன் என்று கினைக்கிறேன்..... ஹா.....உடனே போக வேண்டும்!" என்று உறி விட்டு, கண்ணுடியைப் பார்த்த ஒரு மூகை படிபட் போட்டுக் கொண்டு அவசரமாகக் காரில் ஏறி மறைந்தான்.

டாக்டர் சாவகாசமாக காதலையில் அமர்ந்தார். என்னைவும் உட்காரத் கொண் டார். என் மனம் கிண்டும் பழைய சிந்த னையைத் தொடர் ஆரம்பித்தது. எங்கே சிவனாலும் இத்தக் காதல் சமாசாரம்

முக்கியம் எது?

“இதை வெங்கடகாவல் என்று வாங்கி வந்தீர்களா? அல்லது விநாயக் கட்டை என்று வாங்கி வந்தீர்களா?” என்று கேட்டார் சண்முகம்.

ஆமாம், சாக்கு இரண்டு வெங்கடகாவல் கட்டைகளும் விநாயகம் தெருவினியே. அன்று நான் என் மனைவியைக் கேட்டு இரண்டு வெங்கடகாவல் கட்டைகளையும் போதுக்குவது என்று தெரிந்தேன். சொன்னேன். தனி உடைபும் வெங்கடகாவல் இரண்டு வெங்கடகாவலும்!

இவ்வுருகு என் ஒரு தேவதாசன் வாங்கி வந்தான். அவரை இருந்தே. சிறைப் பருப்பு இதுதான் என்று கிணத்திற் வாங்கி வந்தான். “இப்படி ஒரு இரண்டு வாங்கி வருவார்களே! தலை ஆடுதல் காலம் பார்த்து வாங்கி வரப்படுகிறா” என்று. அதன் படியே இவ்வுருகு என் என் தலை ஆடு காலம் வாங்கி வந்தேன். ஒரு ஆறுமுகம் இதுதான்! எனினும் என் சொந்தத்தில் சிக்கல் வந்ததென்று, விட்டுச் சாமான்சன் முறையாகவையே வந்து வந்த பார்த்து வாங்கும் வந்து ஒருவர் இருக்கிறார்! அவர்கள் கூட அறந்தூர் கோட்டை போய்வது தான் வெங்கடகாவலாகவும் சில தேவதாசனாகவும், வேறும் பருப்பாகவும் வாங்கி வரப் போகிறேன்!

“வாங்க” என்று சொன்னதில் ஒரு சம்பளம் சிறைக்கு வருவது. கேட்க வந்தால் சந்தர்ப்பங்கள் சித்திரங்களைத் தந்து சித்திரங்களைத் தாண்டி மூன்று சித்திரங்களைப் பார்த்துப் போதுக்குவதற்கு ஒரு புத்தி கையாண்டார். கேட்க வந்தால் கையாண்ட ஏதாவது பந்தி அவர் வந்தார் என்று யிருக்கிறார்—படியங்கள்!

“கேட்க வந்தால் எங்கள் விட்டுக்கு வரும் போதெல்லாம் ஒரு கட்டு நாய்க்குச் சித்திரங்களை என் மனைகு மீது போட்டு விட்டு, “இவற்றில் உலக்கு வதாவது நாய்க்கு உலக்கு தெளிக்கிறது” என்று கேட்டார். என் அவதாரம் பார்ப்போம். என் சிறை சிறைச் சித்திரங்களைப் பார்த்தும் போது சன் முறையில் நாய்க்குக் குறி படவிறத என்று வந்ததற்குச் சொன் வார். முதலில் இது சாக்கு சொம்புப் பெருமையாக இருந்தது. பிரசித்தி பெற்ற நாய்க்குச் சித்திரங்களை விருமடையாக என்னைத் தன்மையை இவ்வாறு விக்கிறார் என்று பெருமையும் சொன்னேன். கடைசியில், என் சிறை எந்தச் சித்திரங்களை நாய்க்கு உலக்குவது என்று கிணத்திற் பார்த்தேனா அவதாரமென்றால் தம்பியிடமே சிறைத் திட்டுச் சொன்னேன். பிறகுத் துக்கு அனுப்பி வந்தார் என்பதை அறிந்தேன். இந்த சிறைப் பெருமையாக வந்து வந்தது அந்த நாய்க்கு மனக்கொண்டேன் அந்த நாய்க்குச் சொன்னேன்!

கட்டை! இதைப் படித்தவிட்டு, என் வந்து வந்ததற்கு வெங்கடகாவலாக ஒருவருக்குச் சாவோ வந்தால் என்று வர மறுத்த விவரமே என்று பவமாக இருக்கிறது! அவர் “என் வெங்கடகாவல்” என்று சொல்லி எடுத்துக் கொடுப்பதைத் தா கையிற் விடுவது என்று பார்ப்பட்டு விட்டுப் போகிறார்! வெங்கடகாவலாக விட எங்களுக்குச் சிவனாக தான் முக்கியம்! சிவனை சொல்லுங்கள், உட்கில் அரிவ வந்துவந்து விட்டுப் பெருக் கூடிய விஷயம் வேறு என்ன தான் இருக்கிறது! —செங்கு

என்றும் விடாத போலிருக்கிறது என்று கிணத்திற் சொன்னேன் விட்டு இருக்கிறேன்.

“எங்கே வெளியே போய்விட்டு வந்தீர்! ஆயின் இவ்வாறு வந்தால் கூட விட்டும் தங்குவது வேண்டாம்!” என்றும் வந்தேன்.

“என்ன வந்தேன், என்ன அவ சரம் இவ்வாறு? உன் ஆடை, ஆபரண, அலங்காரங்களைப் பார்த்தால், ஏதாவது ‘புரோசாரம்’ இருக்கும் போலிருக்கிறதே!” என்றேன்.

“ஆமாம், என் புடையவாகக் கட்டிக் கொண்டு, இருக்கிற சகல கலம் போட்டுக் கொண்டு கூட உங்களுக்குத் தெரியாத இருக்கிறது! ஆகட்டும் ஆபரணமும் சிவன் வாங்கிக் கொடுக்கார் தானே விட்டும் சிவமேயிருக்கும்?”

வந்தேன் இவ்வாறு சொல்லியே ஆற்றாமையும் சோகையும் கைவிடுகிறேன். என்னைக்கோ என்னமோ கேட்டு அகப்பட்டேன் கொண்டு விட்டு என்னை என்று என்னைப் புத்தி.

“வந்தேன். சி. சாமான்சன் கொண்டு!” என்றேன்.

“முதலில் சிவன் சம்பிட வருங்கள்! சொல்லுகிறேன்!” என்றேன்.

என் சம்பிட உட்கார்த்தேன். வந்தேன் பரிசாரிக் கொண்டு, “உங்கள் அம்மாவின் கூடச் சொல்லிவிட்டேன். சிவனை என் கிணத் தயாராக இருக்கும்படி சொல்லி விட்டுப் போனதற்குச் சொல்லி யிருக்கிறேன். அம்மாவைக் கேட்டால் சிவனும் அப்படியே சொல்லுங்கள், என்ன!” என்றேன்.

“அது சி. வந்தேன்! விஷயத் தைச் சொன்னால் ஏதேனோ சொல்லுகிறேன்!” என்றேன்.

கட்டை வந்தேன். “விஷயத் தைச் சொன்னால் இருப்பேனா! உங்கள் அம்மா இராமநாமம் கேட்டுப் போயிருக்கிறார். உங்கள் அக்கா, அத்திப்பேர் கூட வந்து குப் போயிருக்கிறார்கள். பக்கத்திட்டு ஜெயமும் அவர் அகத்திற் காரும் கூட வருகிறார்கள், காரும் இவ்வாறு ஒருவாள் ஒரு சிவமாக வந்துப் போய்விட்டு வந்தால் என்ன?” என்றேன்.

எனக்குச் சிறப்பு வந்துவிட்டது. சிறைக்குத் தான் வந்தேன், இவ்வாறு

மக்த்யகேந்திரம்

ஜெயமாமுனி

புலவர் தந்த பத்திரக் கட்டுவதற்கு முன் அப்போது அந்த புத்திர ஐந்துபேரைச் சாஸ்திரிகளாக நீர்பாண்டிசெய்து அவை, இராமநாதபுரத்தைச் சேர்ந்த உறுவாசனெய்யப்பன்.

எனப்பது—5

முதலாவது உரைமகாபுத்தம் முடிந்த 1916-ம் வருஷத்தின் மொதலாம் நாள் பட்டை அங்கம்! அதிலிருந்து எவ்விதமே பிரிப்புக்கு தகுப்புகவில் அட்டவாரும் குறைந்தது. எவ்வித தேவியவாதினும் மீண்டும் தன் தங்க ஆம்பித்தானம். அவர்கள் எவ்விதம் கந்திர உரிமையை வற்புறுத்தி. பிரிப்புக்கு எந்த வாரிட்டுமும் பாரில் மொதலாம் மகாபுத்தம் சம்பந்தப்படுத்தாது தகு நிபந்தனையும் தயாரித்தனர்.

அக்காலத்தில் எடுப்பதில் அரசியல் கட்சிகள் ஏதையும் இல்லை. எடுப்பதில் கத்திரிக்கை வற்புறுத்தவதற்காக இத்தால் பாஷாவில்- தலைமையின் ஒரு தூதரோடொருவரால் கண்டனத்திற்கும் பரிசுக்கும் அனுப்புகிறதென்று தெரிய வந்ததால் தீர்மானித்தனர். அப்போதுதான் பிரதமரின் பிரதிநிதி பெற்ற வயதில் கட்டி அதன்

பிச்சுப் பட்டது. தனது கோஷ்ட அங்கத்
தினங்களின் மேற்படி கட்டுவியிருந்தே
தெரிந்தேத்தனர். அந்தக் கோஷ்டி
தொத்தின் பிரதிபித்தியை வாய்க்கதாச
வினங்கவேண்டும் என்பதற்காகவே அவ்
வாறு செய்தனர்.

‘ஹப்து’ என்றால் எகிப்திய பரம்பரையில் தூது என்ற அர்த்தம். கந்திரித்தரை எட்டி வருவதற்காக எகிப்தியத் தலைவர்கள் தூது செல்லும் உத்தேசித்ததால் அவர்கள் கனிகை ஹப்துக் கட்டி என்ற பெயர் வழங்கப்பட்டது.

என்தும் துத்துப் பாடின கொந்த
வினர் கன்பன் செல்வனது அனுமதிக்க
முடிபாது என்ற பிதிட்டிங் எர்க்கர்
மறத்த விட்டார்கள். மறத்ததன்
கிங்கமம். துத்துப் பாடினவரும் மறத்த
தவிர்க்கினரும் தைது செய்த சிறைப்
படுத்தி விட்டார்கள்.

பிரிட்டிஷ் சர்க்காரின் செயலாக மருத்துவ
நுட்பத்தில் தீவிரமாகத் தேறித்தன போலய

விபத- தலைவர்கள் கிடைத்துச் செல்ல வேண்டியதைக் கூடவும் எதிர்ப்பு மக்கள் கொடுத்த எழுச்சிகள். கோரம்தான் புரட்சி யீறிட்டுக் கொண்டது. பகலிலேயும் கோல்யப்பட்டுகள். தலைநகரம் செய்கோரும் மற்றும் சில பிரதேசங்களும் புரட்சிக்காரர்களின் உரிமாறின.

அதேப் புரட்சியில் பெரும்பாலான
சிறு கலாசாலை மாணவர்களும் பங்கு
எடுத்துக் கொண்டார்கள்.

தேய வரதிகன் ஆரம்பத்தில் வெற்றி பெற்றார்கள். எனினும் அவர்களின் புரட்சியைப் பிரித்தெழுந்த தகவலுடைய சொடிய சூழல் பற்றாததே கொண்டு கலப்பாக நகரத்தி லிட்டனர்.

பிரதமர் எடுப்பிப்பதில் தாமதமாகாது
தவறா வகையில் பலாத்கார மற்த
எதிர்வினை எடுக்கவேண்டாம்.

பலாத்தார எதிர்ப்பை வெகு எளிதில் அடக்கி வெற்றி கொண்ட பிரிட்டிஷர்கள் எதிர்ப்பியர்களின் காதலிக் எதிர்ப்பைச் சமாளிக்க முடியாமல் தலித்தனார் எதிர்ப்பிய மக்களின் கதந்திர அலைகளைப் புரையாடித் தூண்டு செய்ததால் தலித் தாசில்கர் எதிர்ப்பிய அமைதியை இழக்க முடியாதது என்று கண்ணமையாம் க. கணேசன்.

[illegible]

67 னிடும் எடுத்தியங்களில் மன நிலைமையும் நினைவான எதிர்ப்பையும் நேரிடப்படுத்தியிருக்கிறார்கள். தன் அறிக்கையில் அக்கமிஷனுக்குத் தாதகமாவதும் சிபாரிசுக்களும் பல சிபாரிசுகளில் செய்திருக்கிறது. ஆனால் பரிசீலிப்புச் சர்க்கார் அந்தச் சிபாரிசுகளை ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை.

எனவே, எதிர்நீள் கடல்நீர்ப் பேரடை
டம் தொடர்ந்து நடந்து வந்தது. புரண
கயாட்கிக்குக் குறைந்த எந்த அளியில்
ஏற்பாட்டையும் ஒத்துக் கொள்ள முடி
வதாக என்று எதிர்நீர்ப்கள் உறுதியாகச்
சுதி விட்டார்கள்.

முதலில் ஊதையாடு விடுதலை அமைத்த
ஐக்கியப் பாஷா மதுபதியும் ஊதையாடு,
சாடு கடத்தப்பட்டாி, அவர் பிழிடினார்

முன் சமராம் செய்த கொள்ள விரும்பு
 திருச் என்று எதிர்ப்பின் சில அதிகாரிகள்
 அவரைக் கொன்று விடவும் முயற்
 சிக்கள். ஆனால் அதிர்ஷ்டவசமாக அவர்
 உயிர் தப்பினார்.

கனடனியாக, 1922-ம் வருஷத்தில்
பிரிட்டிஷார் எஸ்தித் கதர்நிதரத்தை
அங்கீகரிப்பதாகப் பிரகடனம் செய்தனர்.
எனினும் அதற்காக அவர்கள் விதித்த
நிபந்தனைகள், மேற்படி கதர்நிதரம்
வெறும் கேவிக் கூற்று என்பதை உல
கத்துக்குப் பற்றாது.

அவ்வாறு கத்திரிப் பிரகடனம்
விடுத்த பிறகும் பிரிட்டிஷ் அதிகாரிகள்
என்திங் ராணுவப் பட்டம் பிறப்பித்
தரக்கூடாது, என்திங் பெற்ற கத்தி
ரிதர்தின் துருமையை எடுத்துக்
கொள்ளலாம்!

‘கதந்திர’ எதிர்ப்பைப் பிரிட்டிஷாநிலம் இப்பிரப்படி ஆட்சி புரிவதற்கு புலாட் மன்னர் வந்த சேந்திரர், புலாட் மன்னர் அவருடைய ஆட்சிக் காலத்தில் எடுத்த பார்விமேன்குட எவ்வளவு தடவை கலித்தரர் என்பதைத் தனக்கெட்டுச் சொல்ல முடியாது! அவர் உண்மையில் பிரிட்டிஷாநிலம் அபிவிருத்திக்கு இணங்க எதிர்ப்பை ஆட்டி வைக்கும் சிவாஜிகரையாகவே விளங்கினார்.

பிரிட்டிஷர்கள் எகிப்துக்குள் 'சுதந்திரம்' அளித்தது அவர்களுக்கு இரண்டு விதத்தில் நன்மையாக முடிந்தது. 'சுதந்திரம்' எகிப்தை அவர்கள் தங்கள் கைப் போப் பாம்பாக இருந்த எகிப்து மன்னர் நாயிப் ஆட்சிநாயகப்பத சாத்தியமாக்கிற்று. இரண்டாவதாக, 'சுதந்திர' எகிப்து சிக்கலானிருந்த விஷயம் (பிரிட்டிஷ்) அதிகாராளருக்கு ஏராளமான தொகை கொடுப்பதற்கும் அரிவ சந்தர்ப்பம் கிடைத்தது.

அப்போது விலகிய அதிகாரிகளுக்கு உதவியாக எடுத்து சர்க்கார் அனுப்பாததால் ஸ்டீல் பவுன் கொடுக்க வேண்டியிருந்தது. சில அதிகாரிகளுக்குத் தனியாகத் தரக்கூடிய ஒப்பந்தச்சீதம் பவுன் விநியோகித்தது என்றும், எடுத்தின்பு அத்தகைய சந்திரிதத்தைப் பிரிப்பிட்டு அதிகாரிகள் தங்களுடைய வரப் பிரகாரமாகவே கருதி வரவேற்றிருப்பார்கள் என்பது நிச்சயம்!

இதில் விரோதமான விஷயம் என்ன
வேனில், அப்பாறு விலகிய பிரிட்டிஷ்
அதிகாரிகளில் பலர் சித்திரம் தாமதமின்றி
புதிய ஒப்பந்தம் செய்துகொண்டு மறு
படியும் எகிப்து எக்கார் உத்தியோகம்
எனிலேயே நுகர்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள் !

யாழ்ப்பாண ஸ்கூல் சென்றார். பொய்மனநிலை
‘அ.ஆ’ போலீஸ்க் கொடுப்பதிலிருந்து தவிர்ப்பு
பிரயாசை எட்டைப்பதற்கு பித்தரன் போட்டு
வைக்கும் வேலைகளை அப்போதான் வைத்தது
வந்தான். வேலை முடிந்த ஆல்பத்திரிக்குப்
போய் வேலையை விட்டால் டைரி போட்டுப்
சாப்பிட்டு விட்டுப் போவான். போய் ஆகி
விட்டால் அதையும் இங்கே இரண்டு நாட்கள்
உட்கு குறைந்தால் வந்திருக்கும் போதும்தான்
வந்துக் கொண்டுவருவான் டைரி பிரயாசை
மனம் விட்டுப் பழகும் வந்திருப்பது அவருக்குக்
விட்டது.

நாள் மூன்று மூன்று நாட்கள் விடாமல்
இருக்கும் ஒருவரை பொருவர் எந்தித்திருக்
கின்றனர். இருவருக்கும் ஒருவரை பொருவர்
பிடித்திருக்கிறது. ஆனால் உட்குத்திடுவே காதல்
பித்த வேலுக்கு விட்டது என்று தவிர்ப்பு
இவ்வாறு காட்டினாலும் ஒருவருக்கு ஒருவர்
தெரியாமலிருந்தது அப்போதேதான்.

அன்று பொய்மனநிலையும் கவலாகத்தையும்
வைத்துக்கொண்டு, அவர்கள் கொட்டித்தாக்கி
என்று டைரி பிரயாசை எந்தித்துக் கொண்டு
தான். அந்த டைரியில் சிமலா உட்கு துறையுள்
தான். அவர்க்கு உட்குதான் அவர் உட்குதான்
அவர்களை விட்டது.

“செயல் வந்த பிறகு என் செயல்வன் என்
வாறு குறைந்த விட்டான், தெரியுமா?”
என்று சொல்லுது போய்வே, “இன்று என்
குறைவாய் காதினா!” என்று கேட்டது
போய்வே அவர் உட்கு அவர் கொட்டினார்.
சிமலா அந்தகொண்டான் அவ்வாறு
வைக்கவில்லை. அதற்கு வைக்க அவருக்குப்
போலுது எந்தோ துறையுள்?

சிமலா நெய் பிரயாசையில் துறையுள் ஒருவர்
விட்டால் வந்திருக்கிறார். செயல்வன் ஆதரம்
பெரியவரின் விட்டுமேயே என்ற கொட்டித்
திருவ பிறர் முடிந்தில் அடியில் விழ்க்காமல்
கேட்க வந்திருக்கிறார். படைத்த பிரயாசை அவர்
பிரயாசைமே அப்போதேயும் படைக்க
வில்லை. ஆகவே, அவர்க்கு உட்குதான் செய்து
கொண்ட வந்தவரின் என்னிக்கொண்ட பிசு
பிசு குறைவாகவே இருக்கிறது.

இதன் மத்தியில் அவர் “செயல்வன் கொட்டித்
கொட்டி படைத்த தெரிவிட்டான். அதிர்வு
வாழ்க்கை தெரிய உட்குமேயே அவருக்கு ஒரு
வேலையும் விட்டிருக்கிறது. படுகொட்டிவந்த
பிரயாசைதெரிந்து இருப்பதற்குத்தான் பிரயாசை
பதவை அடைந்து விட்டான் இந்த ஏழிட்டு
வருவது வாழ்க்கையும் குறைந்தமே ஒரு
விட்டது. உட்குமேயே மோது வருவின்
குறைவாய் அவர்க்கு கொண்டு விட்டது. ஆப
தேவன் ஆதரவர்க்கு உட்கு, படுகொட்டித்
பிரயாசை குறைந்தவர்க்கு அருகம், ‘செயல் இன்
பெட்டெனட்டி கொடு’வின் வந்தான்.—இது
கேட்க அவருடைய வாழ்க்கையில் இவ்வாறு
காட்டினும் ஒரு விட்டது.

இந்தக் கட்டுப்பாடு கைதிற்கு வாழ்க்கையில்
அவர் சில மனம் போவதுதான் உண்டு.
ஆனால் துறையுள் மனம் எந்தவாறில் ஆழ்ந்த
காட்டிவந்த கொட்டிவந்தது. இரண்டொரு கைதிற்கு
குட்டி டைரிக்கொண்டான் உட்கு துறையுள்
விட்டிருக்கிறார் எந்த விட்டிருக்கிறார். செ
யல்வன் கைதிற்கு வந்திருக்கிறார் உட்குதான் போகிறார்

என்று “டைரிபோல் காட்டி”வின் வந்திருப்பார்
பார்க்கு இரவு வேலைகளில் போல் செய்து
அவர்க்கு செயல்படுத்தி விட்டிருக்கிறார். காதினா
உட்கு இரண்டொரு தெரிவின் தெரிந்த
வந்தான் இரவு வேலைகளில் கொட்டிவந்த
வந்து “செயல்வன் குறைந்தது” கைதிற்கு கைதிற்கு
“தாக்க” அடித்த விட்டுப் போகிறார்
செயல்வன். இந்த ஆதரவர்க்கு உட்கு அவர்
வந்திருப்பது படுகொட்டிவந்த கொடுமையுடன் உட்கு
படுகொட்டிவந்தது.

இரவுத் தனிய வாழ்க்கையில் அவருக்குப்
கொடுவின் தெரிவிட்டது உட்குதான் கொடுமையுடன்
கொடுமையுடன் டைரி பிரயாசை குறைந்த தான்
கொடுவன் கொடுவன்.

இரவுத் தனிய வாழ்க்கையில் கொடுவின் தெரிவிட்டது
கொடுவன் உட்குதான் அந்த ஒரு கைதிற்கு
தான் கொடுவன் கொடுவன். ஆனால் அந்த
கைதிற்குதான் தான் கொடுவன் ஒரு கைதிற்கு
இருக்கொட்டிவந்த உட்கு டைரி பிரயாசை
அவர்க்கு உட்கு அருப்பிய பிரயாசை
அவருக்குத் தெரிய வந்தது.

சிமலா தனிய வாழ்க்கையில் கைதிற்குப் போய்
வருகிறார் என்னதான் உட்கு தனிய வாழ்க்கையில்
கைதிற்கு அந்த விருப்பிடுவர்.

சிமலாவுக்கு அவர் அடிப்பிரயாசை படுக
கொடுவன். ஆனால் அவருக்குப் போய் கொடு
வன் ஒரு மனத்தில். ஆகவே, உட்குதான்
ஒப்புக் கொண்டான்.

“எந்தவாறு போகிறது?”

“அவருடைய கைதிற்கு நெய் குறைந்தவர்க்கு
பார்க்குக் கொடுவந்தான்!”

“இந்தவாறு உட்குதான் தனிய வாழ்க்கையில்
பார்க்குக் கொடுவந்தான்!”

சிமலா, உட்குதான் வந்திருக்கிற உட்கு என்
பத ஒப்புக் கொண்டான்.

“இது ஆல்பத்திரியின் விட்டிருக்கிறது
கொடுவருவது என்னதான் உட்குத் தெரியுமா?
இந்த கொடுவன் பார்க்கும் ஆல்பத்திரியின்
கைதிற்குதான் கொடுவன், கொடுவன் கொடுவன்
தான் கொடுவன் கொடுவன். என் கைதிற்கு இன்
போகிற உட்கு கொடுவன் கொடுவன் கொடுவன்.
ஆனால் இந்தத் தனிய உட்கு என் கைதிற்கு
தொடு விட்டும் விட்டு விடுகிறேன். ஆகவே,
அந்த கொடுவன் விட்டு விட்டு” என் து டைரி.

சிமலா தனிய வாழ்க்கையில் பார்க்கு, “உட்கு
விட்டான் என் கொடுவன் கொடுவன் இன்னதான்
கொடுவன்” என்னுள்.

“கொடுவன்” என்” என்று கேட்டான்
கைதிற்குதான் அப்போதுதான் அவர் கைதிற்கு
கைதிற்கு என்” படுகொட்டிவந்தது. அதற்கு
கைதிற்கு சிமலா கைதிற்கு. பிறகு கைதிற்கு
கைதிற்கு ஆல்பத்திரியின் கொடுவன் ஆல்பத்திரி
கைதிற்கு கொடுவன்.

“ஆகவே, கைதிற்குதான் என் உட்கு
விட்டுக் கொடுவருவது!” என்னுள் சிமலா.
“கைதிற்குக் கொடுவன்?” என்று கேட்ட
வந்தான் கைதிற்குதான் கைதிற்குதான்.
பிறகு மோது கைதிற்குதான் கைதிற்குதான்
கைதிற்கு, “அப்போதுதான் கைதிற்கு
உட்கு பார்க்கும் உட்குதான் கைதிற்கு கொடுவன்
போய் விடுவான்!” என்று சொன்னான்.

சீமலா வளைய சீட்டப் பணத்தையாக்கிக் கொண்டாள். அதை வாங்கிக் கொள்ளும் பொழுது அவள் கை கடுங்கியது.

"என்னிப் பாரும்மா!" என்று ஸ்ரீப் பிரஸாத் வறண்டு போன குரலில், பிதரு, "இந்த ஈரனில் போய் கொட்டுங்கள் கொடுப உயரவுண்டுமா" என்று பித்தலிப்போன.

இந்த நடவடிக்கையிலும் அவள்; சீமலா விட இது கண் இடையாலும் உட அகலாதது. அடுத்த நேரம் கண்ணில் நீ மூட்டியது. அப்போது மனதாயில் முகத்தையப் புதைத்துக் கொண்டாள். அப்பொழுது தான் அவளுக்குடைய உடைதறித் தள்ளி வெளிப்பட்டது.

ஸ்திரீ சிபிஷ்யஸ்குக்குப் பிறகு, ஸ்ரீப் பிரஸாத், "சீமலா, நீ ஆல்பத்திக்கு வேண்டிய விட்டு விட்டா!" என்று.

சீமலா படுக்கையில் முயன்றாள். ஆனால் அவள் வரப் அடைந்த விட்டா. சீ சிவந்த தன் கண்ணில் சிபித்தி ஸ்ரீப் பிரஸாதியை ஸ்திரீக்குக் காண்பித்தான். அடுத்த சிபிஷ்யம் இரு வர் கண்ணும் ஆல்பத்திக்கு வேண்டிய விட்டு விட்ட வேண்டியதுதான் என்று ஒரு சீமலாவை முடிவுக்கு வந்த விட்டா.

★

பிறந்து வட்டைக்குப் பிறகு சிவமலா வந்தாள். அவளுக்கு சீமலாவைத் தெரியும். ஆனால் தன் தாய் என்ற முறையில் அவள். ஆகவே, சீமலாவுடன் பரிசுத்தவாதே சிறி துத் தூரத்தில் நின்று கொண்டிருந்தாள்.

சீமலா அவள் அருகில் வந்தாள். "என், சிவமலா! கண்ணைத் தெரிவிக்கிறாயா? இனிமேல் என் உட்காதுமேயே இருக்கப் போகிறேன். என் தன் உட்காதுக்கு அம்மா; புது அம்மா!" என்று.

சிவமலா சிறிது நேரம் அப்படியே நின்று கொண்டிருந்தாள். பிறகு, "நீ ஒன்றும் எங்கள் அம்மா இல்லை!" என்று.

சிவமலாவைச் சமாதானப் படுத்தித் தன் அருகில் அழைக்க சீமலாவுக்கு அநிகேதம் பிடிக்கவில்லை. விசுவாசத்துடன் சிவமலாவின் மரபுபாடுகளுக்குக் கவனம் செலுத்துவதும் முழுப் பொறுப்பையும் சீமலா ஒரு வர் ஏற்றுக் கொண்டாள். அன்று முதல் சிவமலா சீமலாவுடன் இழைத்த இனியின்பவதவ னாகவே ஆகிவிட்டாள். தாயும், மகளும் இவ் வளவு இறுதமையாகி விட்டதைத் தான் ஸ்ரீப் பிரஸாத் உணர்ந்தார்.

முன்பெல்லாம் ஆல்பத்திக்கு வேண்டிய முடிந்த சீமலாவுக்கு இப்போது வந்த கண்ணை வெளிக்கும் செயல்பாட்டை இருந்தது. அதனால் என்ன செய்தும் வெளி கிடைக்கவில்லை. அகல குறைவாகவேதான் இருந்தது. ஆனால் இப் பொழுதே குடும்பமே அவனுடைய; முழுப் பொறுப்பும் அவனுடையது. கதிரை வளக்கு வதற்குத் தண்ணீரைக் கொடுக்கிறது. வீனக்கு வினாவு எரியவில்லை. விட்டும் தவறுத் துக் கட்டிக் கொள்ளும்படியான தண்ணீரை அவன் கவனத்துக்குப் போடுவதில்லை. குடும்பக் காரியங்கள் செட்டிப் செட்டியாக வர கெட்டுத் தாமதமாகிவிட்டன.

ஸ்ரீப் பிரஸாத் இதைவிடலாம் கவனித் தான். முன்பெல்லாம் பாதி ஈயாகச் செலு

கொண்டிருக்கும் பொழுது குழந்தைகளைக் கவனிக்க வேண்டியிருக்கும். கவனமவதையப் புறக்கணித்து இரண்டு மணி நேரம் கண்ணைக் காக்கிக் கொண்டு உட்காந்திருக்கிறதும் வேறொரு வேளாறுமாகக் கவனமாகச் செலுத்து சீமலா இதைக் கவனம் அவரையாகச் சாப்பிட்டு விட்டு ஆயிரக்கு ஒடவேண்டியிருக்கும். இப் பொழுது அந்த கட்டைத் துவரம் கவிந்த கையால் மறந்து மறந்து போவது போல மறந்து விட்டா.

இப்பொழுதெல்லாம் சிவமலா குழந்தைக்கு ஏதாவது உடம்பு கெடவில்லை என்று முக்கியப் போல உட்காந்திருக்கிறதும் அவளின் ஏற்பாட்டில்லை. விட்டோடு தான் தெரிந்தே சென்ற கண் ஒழுத்தி வந்த விட்டா.

சீமலா கவனம் அதாவது வெளி செலுத்து கொண்டிருந்தாள் ஸ்ரீப் பிரஸாத் உட்காந்திருக்கிற உட்காந்திருக்கிறதும் அவள் வெளி செலுத்தும் பணிகளைப் பார்த்து சந்தித்துக் கொண்டிருப்பாள். பார்த்துச் செல்பதற்கு ஒரு வேலைக் காரி யட்டும் இருந்தான். பாரதி வெளியே செல்லும் சீமலாவை கவனித்து வந்தாள். செலுத்து அவன் கவனம் கெடவில்லை. தன் விட துறையாற்றாத வந்திப்பதில்லை. சீமலா கண் ஆரோக்கியமாய் வந்தாள் அறிவித் திறந்தவாறாகவும் இருந்தாள்.

விளையும் அடக்கமானதான் இருந்தால். ஆனால் குடும்பத்தை சீர்திருப்பதில் சிவனாமைப் போல் அவன் அங்கவாடி வெட்டிக்கொடுத்தான். வரும் வருடங்களில் எல்லாம் கணிசமாக விரிவடைந்தால் அவன் வழக்கமாக இருந்து வந்தது குளிர் காலத்தில் எப்போதாவது பசித்தாலும் ஏதாவது ஒன்றுக் கொண்டு உடம்பு. அவன் இருந்த காலத்தில் மாரா மாதம் மருத்துவம் ஏதே கொண்டு போனும், சவணங்களும் குட்டை குட்டைப்பாக்கத் துணிவன் போனும்.

உண்மையாகக் கேட்டால் அந்த காலம் அவனுக்குக் கிடைக்கும் இருதர குரால் என்பதும் போதும் இல்லை. மாரா மாதம் இருபது இருபத்தைந்து குரால் பத்துக் குறைவாகவே இருந்து வந்தது. உடம்பும் விஷம் போவ ஏதே கொண்டு போய்ந்து.

விளா ஆள்பத்திரியில் இருந்த பொழுது தாரிப் பிரதானத் தன் காரியாவது நம்பிக்கையில் உடல் வலிப்பெய்துதான். சிவனும் சம்பா உடைய கிடைக்கும் போயிருந்தது. ஆனால் அந்தச் சம்பவ உபாயங்களைக் கொண்டு உட்கா அடைத்துவிட முடியுமா என்பது சிவனே மாகத்தான் இருந்தது.

கிரமவா எல்லாவற்றையும் சரிக்கட்டிக் கொண்டு போகலாம் என்பதை தாரிப்பிரதானத் தனக்கு உபயோகித்தான். குடும்பச் செயல்கள்

குறைத்து அவன் இரண்டு மாதத்துக்குத் தான் வந்திருக்கிறார். இரண்டு புதுப் பிழைக்கக் காலம் சிவ் போட்டிருந்தான். கிரமவாவுக்கு உடம்பு சரிவிய்வாமலிருந்த பொழுது இரவு - பகல் எப்போதும் அவனே அருகில் இருந்து கவனித்து வந்தான். விளா இருந்த காலமாக இருந்தால் டாக்டர் பீஸ், மருத்துச் செலவு என்று குறைத்து குடும்பு சார்பது குரவாவது கைவை விட்டுக் கார்த்திருக்கும்.

இரு தர குரால் என்பதும், குடும்பத்துக் குறைந்த ஒரு மனை. இரண்டு குழந்தைகள், ஒன்று பெண், மற்றொன்று ஆண். காலக் காலம் நேரவை அனைத்தும் சிவனேயேயிருந்தது. காலக்கு தீவிரங்கள் வரும் குடும்பம் காலம் உண்டு உடுத்தி வாழ முடியும். இரண்டில் இன்னும் என்னவிதமாக அறிவித்து விட்டால்.....! அப்படிச் செயலுக்கு எந்தே போவது! ஆனால் தாரிப்பிரதானதின் எண்ணம் என்ன வென்றால் இவ்விதம் குடும்பம் வளர்த்து பெருக்கிவிட உட்பது என்பதுதான்.

இரு நாள் பிரதான அவர்களைப் பார்க்க வந்திருந்தான். அப்பொழுது தாரிப்பிரதானத் விட்டில் இல்லை.

"மனை! சம்பவங்கள் என்னாக அடுக்கி அழகாக வைத்திருக்கிறாயே!" என்று பிரதான.

அப்பொழுது கிரமவா சென்ட் குழந்தைகள் மடியில் வைத்துக் கொண்டு அதன் கண் களுக்கு கை திட்டிக் கொண்டிருந்தான். அவன் கணம் கவந்த ஒரு புன் சிரிப்பை மட்டுமே பிரதானின் கெண்டிக்குப் பதிலாக அளித்தான்.

"நீ ஒரு கலிய குடும்பத்துப் பெண்-றாவே ஆனீட்டாயே! இவ்வளவு நாட்கள் ஆள்பத் திரியில் இருந்தவன் இதேவளம் எங்கே கற்றுக் கொண்டான்!"

"இதேவளம் கற்ற வேண்டுமா? தன்னாலே வந்திருக்கிறது!"

"ஆமாம், ஏன் மனை! உன் முகம் ஏன் இப்படி வெளுத்துப் போய்க் கொண்டிருக்கிறது! உடம்பு எவ்வளவு சரியாகுமா, என்ன!" என்று கேட்டு விட்டு கிரமவாவுள் பிரதான

கவனித்தான். கிரமவா கணக்கெடுக்கக்கொண்டு, "இவ்விதமே! உடம்பு கால்கள்தான் இருக்கிறது!" என்று.

"என்னுடைய இருக்கிறது? என் கணக்குக் கீழே இருக்கக் கற்பு, உயர்ந்த இருக்கக் கண்ணகல், இதேவளம் விட்டு வேறு செல்வத்தை மட்டும் வந்த உடம்பில்லை. வேறு ஏதோ ஒரு சாரணம் இருக்கிறது. என்னை ஏமாற்றி விட்டான் என்று நினைக்காதே, மனை! உண்மையை ஒளிக்காமல் சொல்லி விடு!"

அவன் சொல்வதன் தாத்தா பத்தையப் புரிந்துகொண்ட கிரமவா சிரித்தான். "இவ்விதமே, அம்மா! இவ்விதம்! நீ சிவனேயே சாணம் இவ்விதம்!" என்று.

பிரதான ஆர்ச்சியத் துடன் அவன் ஒரு முறை பார்த்து

விட்டு, “உன்மையா
கவரோங்கெழு! உனக்
குக் குழந்தை பிறக்கப்
போகிற நிலையா!”
என்று உரையாடலையே
கேட்டு விட்டான்.

“இங்க! நீ கிணத்
தது தப்பு!” என்று
கொல்லிக் கொணக் குழி
ததைய எடுத்து முத்த
மிட்டுக் கொண்டான்.
பிறகு “இவர்களும் என்
குழந்தை உண்டானே!”
என்கூன்.

“அது சரி, எதற்காக
நீண்டும் தெரியாதவன்
போல் நடக்கிறாய்! என்
உன் கொந்தக் குழந்தை
யைப் பற்றிக் கேட்டு
தென். உனக்குக் குழந்
தை எப்போது.....”

உன் கொந்தக் குழந்
தை!—பிரபா பேச
பிறகும் கூட அன்றுமுது
வதும் நீர்மையால்
அந்த வாரித் ததைய
மறக்க முடியவில்லை.
நினைவு போல் அதை
வைப் பெருக்கிக் கத்தம்
செய்தான். உயர்ந்த
துணியை மடித்துக்
கொடியில் போட்டான்.
கொணக் குழந்தைக்குப்
பால் புடித்த துணிக்
பண்டினான். பெண்
கிணத் தகவாரிப் பின்
யிப் பாரிக்குக்கு விளை
பாட. அனுப்பினான்.
ஆனால் பிரபா கொணக்
அந்த வாரித்ததகிண
மட்டுமே அவனாக மறக்
கலை முடியவில்லை. இங்
வளவு நடக்க எப்படி
அவன் அதை மறந்திருந்
தான்! அதுதான் அவ
னுக்கு ஆசிரியனாக விருந்
தது! எவ்வளவு அன்
பாக நடந்து கொண்ட

பொறுதியும் இந்தக் குழந்தைகள் அவனுடைய
கொந்தக் குழந்தைகள் ஆகிவிடுமா!

அவனுக்கு இவ்வளவு நாட்களுக்குப் பிறகு
எவ்வளவு இன்பங்களும் இருந்தும் ஏதோ ஒரு
குறை உள்வந்ததில் புருந் உறுத்திக் கொண்
டிருப்பது போலத் தோன்றியது. இந்தக்
குழந்தைகளை அவன் எவ்வளவு சேந்ததாலும்
தலக்குப் பிறந்த குழந்தைகளை வெளிப்பது
போல்—அருமர்! தனி நுடையது என்னுள்
தன் தாமஸ்!

இந்த விட்டுக்கு வந்த பின்னர்தான் நீர்மலா
வுக்குச் சகல பாகிஸ்தானும் விட்டான். எல்ல
வனவன் கண்டதான். குடும்பப் பேரறிப்பை
ஏற்றுக்கொண்ட முடிந்தது. ஆனால் எங்கே

அவர் செய்தது!!

இவ்வளவு நான் காங்கிரஸிலிருந்து
தேசத்திலிருந்து நான் வன் னுணர்வு
செய்திருக்கிறேன்?

உம்...ஒன்றும் செய்யவில்லை!

சபாஷ்! இதோ உன்
செய்யும் போதிலுமே
என்ன செய்யும்
போதிலுமே?

பிரதீபமான செய்யும்
பொருத்தினேன்!

என்ன குறை இருக்கி
றதோ, தெரிய வில்
லை! அவ்வாறே வில்
இருந்த மூன்று வெறுந்
வாய்ப் போய்மனவாரிக்
மீது அவன் பரிசுவ
விழுகிறது. அவன் சட்
டென்று முகத்தைத்
திரும்பிக் கொண்டு அங்
கிருந்து வந்ததான்.

பிடுக்காவின் மீது
விசிப்பவைச் சரியாகப்
போட்டுக் கொண்டே,
“இன்று பிரபா வந்திருந்
தான்!”என்கூன் நீர்மலா.

“பிரபா வந்திருந்
தான்! என்ன சொன்
னான்!” என்று கேட்
டான் தனிப்பிரஸாத்.

“என்ன சொன்ன
வான்! உன் மூலம் என்
இப்படி உலர்ந்துபோன்க்
கிடக்கிறது என்று
கெட்டு ஒரு கதை கட்டி
விட்டான்.”

“அவன் அப்படியா
சொன்னான்!” என்று
கேட்டவாறே நாரிப்
பிரஸாத் அவன் அருகில்
வந்து சிங்கூன். “அவ
னுக்குக் கண் இல்லை. கண்
டானம் ஆன நொதுன்
முகத்தில் இம் துண்
அழகு மெருகிட்டல்லவா
இருக்கிறது!” என்கூன்.

நீர்மலா விளக்கை
அணைத்தான். தன்னை
வழியே பார்க்குகொண்
டிருந்த நிலவு இவ்வாறாக
படுக்கையில் விழுகிறது
கொண் டிருந்தது.

“அழகு மெருகெட்டு
இருக்கிறதென்று சொல்
கிறீர்களே! பிரபா
என்ன சொன்னான், தெரி
யுமா!” என்று நாரிப்
பிரஸாதின்க் காதுருகில்

முகத்தைக் கொண்டு போய் ஏதோ முறு
முறுத்தான் நீர்மலா.

“அப்படியா ஏமாறேன்!” நாரிப்பிரஸாத்
சிரித்துக் கொண்டே, “கொண் வான்வெளியே
அவனுக்குக் கல்பாணம் ஆய் விட்டது. அவன்
அகிலம் எழுதப் படிக்கத் தெரிந்ததாலும்
இங்கு. அவனுக்குக் கல்பாணம் என்னும்
இந்த ஒரு அந்தத்ததைத் தவிர வேறு நன்றும்
தெரியாது. எவ்வுருக்குக் குழந்தையின் வேண்
டாய் குட்டியும் வேண்டாம் என்று நீ கொல்லி
விடக் கூடாதே!” என்கூன்.

“இதைச் சொல்ல தென்னுது! என்னு
கெட்டுகொண்டே! போய்க்கொன்னு!” என்று
காணிக் கொண்டே கூதினாள் நீர்மலா.

பிறகு மீதித் தோஷம் கழித்துக் குளியத் தாழ்த்திக்கொண்டு, "அதாசி, இப்பொழுது குழந்தை பிறக்க வில்லை எங்கும் அதற்காக இனிமேல் பிறக்கவே பிறக்காது என்று சொல்லி விடமுடியுமா!" என்று கேட்டாள்.

ஹரிப்பிரஸாத் அவள் தலைமீதுக் கோழிப் வாழை, "இருக்கும் இரண்டு குழந்தைகளைப்போல வரக்கூடியவை மூடியவையே! இந்தக் குழந்தைகள் வருவாயில் இன்றும் வேறு குழந்தைகள் வேண்டுமா!" என்றான்.

நிர்மலாவிற்கு ஒரு தடவை உடலில் குழந்தைப் போட்டது, அட! நிர்மலாவிற்கு என்ன வந்த விட்டது! ஹரிப்பிரஸாத் அவளில் இருந்த அவள் விவரம் படுக்கையில் ஒரு மூடியில் போய்ப் படுத்துக் கொள்ளுமானேன்! "அதற்காக என்னை ஒரு குழந்தை கூட இருக்கக் கூடாது? ஒன்று கூடாது இருக்கக் கூடாது!" என்று வேறு பொருள்தொடங்கிவிட்டாள்.

ஹரிப்பிரஸாத் அவளும் புரிகவில்லை. ஆகவே, விஸ்ப்புடன் அவளைப் பித்து வேர்ப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். ஒவ்வொரு குழந்தையையும் வளர்ப்பது, பெரிதாக்கலாகி விடுவது, உணவு உணவு—உடுக்க உடை அளிப்பது, படிக்க வைப்பது எல்லாம் எல்லாவற்றையும் பொறுப்பு என்பதை நிர்மலா அறிவாவிட்டாள். அவள் அவட்டியவரை, அதுபல மந்தவரை இருந்தான். இதை வெல்லும் பற்றி அறிந்து கொள்ளவும் அவள் விரும்ப வில்லை. அப்பொழுது ஹரிப் பிரஸாத் குழந்தைக் கயிசைகள், காசிப் பருவும் வேறு. அவளும் முடிவைப்பற்றி அங்கவகாக்கி வளரம் செலுத்த வில்லை. அவட்டியவரை இருந்து விட்டான். அதன் பல்வித தானே இப்பொழுது அதுபலித்துக் கொண்டிருந்தான்!

"நிர்மலா, நீ விஷயம் தெரிந்தவன். உனக்கு எல்லாம் புரியும் என்று எண்ணிவிடுகிறேன். சிபாமனா காலாரம் இருவரும் உன் குழந்தைகள் தானே!" என்றான்.

"இல்லை, இல்லை, இல்லை!" நிர்மலா கோபத்தில் குமுறிக்கொண்டி விட்டாள்.

அந்தக் குழந்தை கேட்டுக் குழந்தை காலாரம் தூக்கத்திற்குத் தழித்து அழத் தொடங்கி விட்டாள். நிர்மலா அவள் மடியில் எடுத்து வைத்துக் கொண்டு, அழுகையை நீர்த்தவதற்காக அவள் வாயில் சப்பகரக் கொடுத்தாள்.

அந்த இருட்டில் நிர்மலாவின் மூலம் தெளிவற்றுத் தெரிந்து கொண்டிருந்தது. அதைக் கவனித்த ஹரிப்பிரஸாத் துணுக்கிற்று, "நிர்மலா, என்ன போசிக்கிறது?" என்றான்.

நிர்மலா அதற்குள் அடங்கி அமைதிவாகி விட்டாள். சிங்கம் குழந்தையைத் தூக்கப் பண்ணுவதற்காகத் தோளில் போட்டுத் தட்டி உலாசாரே தாண்டட்டுப் பாடிக்கொண்டு அதையின் இங்கும் அங்கும் உலாசலானான். ஹரிப் பிரஸாத் கேள்விவைக் கேட்ட அவன், "ஒன்றுமில்லை. நீங்கள், நிர்மலாவே இருக்க வேண்டியதுதானே என்று போசித்துக் கொண்டிருக்கிறேன்!" என்றான்.

ஹரிப்பிரஸாத் ஏதோ தொல்லை வாய் எடுத்தான். நிர்மலா உத்தட்டில் விரை வைத்து, "கஷி! பொத்திக்கி! குழந்தை தழித்துக் கொண்டு விடப் போகிறான்!" என்றான்.

புதுமை பெண்கள்! குழந்தைப் பிறப்பை வேர்த்துப் பார்ப்பில் உட்கார் பவதுரை உடல் பிதுங்கும் தாவுக் கள். எத்தனையோ புதுமை உலாச்சி அது அளிக்கும் தெரியுமா?

மிகுந்த சிங்கம் பெண்கள்! உடலில் உலாசலாள்ள இடங்களிலும் பவதுரை நன்றாக தடவியிருங்கள். அது பி'ஸ்டா'பி'ஸ்டா'பட்டத்து எரிச்சல் வரமம் பாதுகாக்கிறது.

நிர்மலா இவ்வாறாட ல் இருங்கள்! சரீர் மின்! உங்கள் பவதுரை தா'ஸா'ஸா'க அடிக்கடி உலாசலாவிடுங்கள். அது சரீரின் லாமன் பெருமையு அளிக்கும் சாதனை அழகிதான் உங்கள் வர்ச்சி'க'தன் இதுவே சிறந்த சகலியம்.

சார்மிஸ்

டால்கம் பவுடர்

பரவரப்படுத்தும் மனோ ஹரமன துறம்ம முன்னது.

மனப் புயல்

வே. சங்கராஜன்

"என்ன சொக்கலிங்கம்! உன் தாண்டிப் போச்சே, நீ கஞ்சி குடிக்கப் போகவில்லையா?" என்று கேட்டார் கண்ணக்குடி மிராகதாசு கணகசபை பிண்டி.

"இங்கு எசமான, அங்கிருந்து ஒரே மூட்டைப் போகிறேனுங்க!" என்று பதில் சொன்னபடியே சொக்கலிங்கம் காத்து வேலையில் ஈடுபட்டான்.

அவன் வாய் ஏதோ ஒரு ஏற்றப் பட்டை மூன்று மூன்றுத்துக் கொண்டிருக்க, செம்பாசம் செல் காத்துக்கொண்ட அவன் பழைய கைகள் விளையாடி வேலுத் தின. காத்து நடுவதிலே அவனுக்கு ஒரு அவாவி ஆளாகும். காற்றங்காதுக்குக் கூப்பிடு தூரத்தில் இருந்த அந்த மூன் இலையமரம் இப்போது ஒரு ஆலமரத்தின் திருப்பணியைப் செய்து கொண்டிருந்தது. அதுவரை சொக்கலிங்கத்தில் கூடவே காத்து வட்ட மற்ற கான்கு ஆட்களும் இரண்டு பெண்களும் அங்கே கஞ்சி குடித்துக் கொண்டிருந்தனர்.

தன் பண்டையரன் சொக்கலிங்கத்தில் பதில் கணகசபை பிண்டிக்குத் திருப் திசை என்று பண்ணவில்லை. "ஏன் சொக்கலிங்கம்! உன் பெண்ணாதிக்கு உடம்புக்கு என்ன? வழக்கமாகக் கஞ்சி கொண்டு வருகிறவன் ஏன் வரவில்லை?" என்று மேலும் தொடர்ந்தார்.

"உடம்புக்கு ஒன்றுமில்லை, எசமான! கண்ணக்கதான் இருக்கிறான்..." அவர் வார்த்தைகள் தொடங்கடக்குக் கிட்டு.

கணகசபை பிண்டி தன் பண்டையரன் மனம் புண்ணாக குறிப்பாக உணர்ந்து கொண்டார். இருந்த போதிலும் அந்தப் பரிசேரத்தில் அவனது இரு தரத்தில் ஆழத்தில் தேங்கியிருந்த தக்கதெதக் கிளறி விட அவர் விருப்பமில்லை. ஆகவே, அவர் பறியுடன், "சொக்கலிங்கம்! கழனிசை விட்டு வரப்பேறிக் கொஞ்சம் கணத்து மேட்டுக்கு வா!" என்று.

"இப்போது கணத்து மேட்டில் என்ன கார்டம்? என்னமோ தெரியவில்லையே!" என்று எண்ணத்துடன் காத்து நடுவதை விடுத்தி வரப்பேறிய அவன் மனடலையில் கைகாக்களில் இருந்த சேற்றைக் கழனிக் கொண்டான்.

கணகசபைபிண்டி மூன்மே போனார். சொக்கலிங்கம் பிண்டி சொல்லும்.

கணகசபை பிண்டி தன் வரழ்விலை காற்பத்தி ஒன்பதாவது மைக்கல்ஸ்த தாண்டி ஸ்டப்பிசை அடி எடுத்து வைத்து

விட்டார். உயர் அனுபவத்தின் அறிவுறி யாக இவ்வரை அரும்பத் தொடங்கியது.

இந்த வயதிற்குள்ளே, பயிர், பச்சை, கன்று காலி இவைகளிடம் பழகிப் பழகி அவர் அவற்றின் பண்புகளை கீர்ணயித்த விட்டார். ஆனால் அதுவரை அவரது கீர்ணய எங்களுக்குள் அகப்படாத பொருள் ஒன்றே ஒன்று இருக்கத்தான் செய்தது. மின்னல் கொடியின் களைவு கீர்ணய மற்றது போல் பெண்ணின் மனப்பன் பாடும் ஒரு எங்களுக்கு உட்படாதது என்பது அவர் கருத்து.

இந்த நிர்மாணத்துக்கு அவர் வருவ தற்கு அவருடைய சொந்த வரழ்க்கைமே தான் காரணம். அவரால் தன் மனைவியின் மன இயக்கமே கீர்ணயிக்க முடிய வில்லை. அப்படியிருக்கும் பொழுது மற்ற பெண்களைப் பற்றி எப்படி கீர்ணயிக்க முடியும்? அவர் மனைவி தன் தாச பந்து வின் விட்டில் வட்டும் கய்யாணத்துக் குப்போக வேண்டிய அவசியமில்லை.

கையுலங்களில் காத்து வட்டும் போது, போவது கல்கதல்வ என்பது கணகசபை பிண்டியின் எண்ணம். தன் னுடைய வரழ்க்கைச் சட்டத்தில் இடது சாரியாக வந்து கொண்டிருக்கும் மனைவியுள் இதை ஆமோதிப்பானா என்பதே பிண்டி எதிர்பார்த்தார். ஆனால் அந்த அம்மான் அவர் பேச்சைக் கேட்கவில்லை. "இந்த காத்து வட்டும் அதுவருடைய நெய்மத் திற்கும்தான் இருக்கிறது. இந்தச் சந்திப் பம் விட்டால் மறுபடியும் பட்டணம் போய் உறவினரை எங்கே பரக்கிறது?" என்று சொல்லிக் கண்ட சாமான்கள் கண்டபடி கிடக்கப் பட்டனாத்துக்குக் கிளம்பியே விட்டான்! அவருடைய மனது கல்லாண சம்பிரமத்திலும், பட்ட ணத்தில் பரக்க விருக்கும் விசித்திரங் களிலும் ஊன்றிப் போயிருந்தது.

காத்து மேட்டுக்கு வந்த கணகசபை பிண்டி காத்து முற்றும் இருந்தார் பரத் தார். காத்து மூன் அவர் சாப்பிட்டு நுடி கவத்து விட்டுப் போன டிபன் கெளயர் கவித்துக் கட்டியின் கிழே இருந்தது. ஆனால் மீதிவிருக்கும் சோற்றையும் சூழ் ம்பையும் கொட்டிக் கிளறிப் போட ஏதே னும் பாத்திரம் வேறுமே! கணகசபை பிண்டி ஒரு கிட்டிகை பொடிசை எடுத் துப் போட்டுக் கொண்டே காத்து மேட்டைக் கற்றி ஒரு தரப் பார்த்தார். பிறகு, "சொக்கலிங்கம்! அதோ வாங்க் கால் கையோரம் இருக்கும் அந்தச்

பெணர் செவ்விரிக்குத் தாது இவ்விதம்
விக்கொண்டு வா! என்று சொல்லு.

பண்ணையர் அப்புடன் அழைத்த
வந்த காலியம் இப்போது சொக்கலிங்கத்
தங்குத் திட்டமாடி விளம்பியது. அவரு
டைய அப்பு அவன் படுக்கு ஒரு அழித்
வந்தமாத இருத்ததில் விப்படி என்ன?

*

சொக்கலிங்கத்தின் படு அகன்றது.
அந்த பிறகு அவன் மனம் எவ்வளவு
சுட, அவன் கைகள் தடுபிது இருந்த
தான் முண்டை அழித்தது. கல்வ
காலியம், அவன் விழித்த முகம் கல்வ முகம்
தான்! தல முண்டை ஒரு மூலையிலே
வெற்றிலை சருகும் பாக்கும் முடிவுண்டு
விட்டது. அந்த வெற்றிலை முடிவை
அழித்த முன்னே வயத்துச் சொண்டு
அவன் சற்று உட்காந்தான்.

கைகளைப் பிண்டியும் ஒரு தம்பம்
புட்டிச் சருட்டைப் பற்ற வயத்துச்
சொண்டு விற்றுக் கட்டியில் உட்காந்த
தான். பிண்டி அவர்களை மனம் சொண்ட
திருமண விழாவில் இருந்த தன் மனை
விலை வட்டமிட்டுச் சொண்டிருந்தது.

அந்தச் சமயத்தில், "ஐயா! உங்களைத்
தானே.....!" என்று உப்பிட்டு அவ
ருடைய சிந்தனைவைத் தைத்தான் சொக்
லிங்கம். "என்னடா, சமாச்சாரம்?"
என்று கேட்ட கிண்டலும் கைகளைப்
பிண்டி அவரைப் பார்த்தான்.

"எல்லாம் இருக்குதங்க. காலையது
கொஞ்சம் இருந்தால்....." என்று விள
பத்துடன் கேட்டான். சற்றும் முகம்
கொணாமல், கட்டியில் தலைமட்டிலே
இருந்த பித்தலை வெற்றிலைப் பெட்டியை
எடுத்து, ஒரு துண்டுப் புதைவினைவைத்
கிள்ளிக் கொடுத்தான் பிண்டி.

அப்போது பித்தலை இரண்டு மணி
இருக்கும். முன் இவை மரம் அகித்த
சொற்ப சிறுவிலே மற்ற பண்ணையாட்கள்
படுத்து இனிப்பாறிக் கொண்டிருந்தனர்.

வானத்திலும் அவ்வப்போது மந்தரம்
தட்டும் மோக சாசிகம் சஞ்சரித்துக்
கொண்டிருந்தன. ஆகவே, வெப்பில் அவ்
வனவு உக்கிரமாத இல்லை.

தன் மனைவியின் பிழகாதத்தை சினைத்
துக் கொண்ட பண்ணையாருக்கு இடை
வேலை காத்திராத வரவில்லை. பெர்
சைத் தொடர்ந்தான்.

"சொக்கலிங்கம்! உன் பெண்டாட்டி
எங்கே? அவளுக்கு ஏன்டா இந்தச்
கொண்ட புத்தியெல்லாம்?" என்று பர்
வுடன் கேட்டான்.

சொக்கலிங்கத்தின் குடும்ப வாழ்க்கை
யில் அவருக்கு ஒரு அக்கறை இருந்தது.

அது அவராக ஏற்றி வைத்த விளக்கு.
வந்த இருபது வருஷங்களை அவரது
பண்ணையின் சினைத் சிப்பவன் அவன்
குடும்பத்தான்.

புதைவினை எம்மென் கெடு உயிர்ந்த
சொக்கலிங்கம், "ஐயா! ஒரு புருஷனுக்குத்
தன் பெண்டாட்டி மேலே ஆகை இன்ன
மல் இருக்குமா? என்ன இருந்தாலும்
பெற்ற தாய் இருந்தி இருந்தால் அவளை
என்ன சொய்தெது? என் ஆந்தர வாசனை
கொஞ்சம் கூடக் கூடாது என்மென்று.
அந்தச் சிறுத்தை கால் என்ன சொய்தெது?
அவளுக்குத் தாத்துப் பாக்கையோ மால்
கிப் போக்கி! தல ஆட்டம் கொடுத்துப்
போக்கி அப்படி இருக்கிற ஆந்தரனை
என் எப்படி தடுத்தித் தன்முவது?
கொஞ்சுக்குத்தான் அது ஒப்புமா? அந்தச்
சிறுவியின் காற்றைக் கூட விட்டிலே விசை
கூடாது என்மென்று. என் என்ன சொய்
வட்டும், சொல்லுங்கள்" என்ருன்.

அதுவரை எவ்வோ கவனமாய் இருந்த
பிண்டி தன் உணர்விற்கு வந்தான். பிறகு,
"அது எப்படியா முடியும்? சிறுவி உன்னை
விட்டால் வேறே எவ்வோ போவான்?
கி அவளுக்கு ஏன் மகந்தானே! ஏன்
இந்தக் குட்டிக்கு இப்படி.....?" என்று
அனுதாபம் காட்டினார்.

சொக்கலிங்கம் மேலும் தொடர்ந்தான்:
"வண்ணியம்மை உங்களுக்குப் புதியவன்
அல்ல. அவன் சித்தாடை கட்டிக்கிட்டுச்
செறின காலியிருந்த கால் கல்வானம்
கட்டிக் கொண்ட வன் வரைக்கும் அவ
னைப் பார்த்துத்தான் இருக்கிறங்க. இருக்
தாலும் அவர்களுடைய இப்பொழுது சேரைய

கொம்ப மாநிலப் போர்க்கங்க. அதுவும்
 என்னதும் சிறிதமாத காண்பது குழந்தை
 குட்டிகளைப் பெற்ற பிறகு அவன் புத்தி
 பெறக்கூட போர்க்கங்க. எம்மாம் என்
 பெட்டாவதின் கருங்கி அவன் அப்ப
 தும் ஆத்தாளும் சேரித் குடிசையைப்
 பிரித்துக் கொண்டு சிதம்பரம் முனிசிபல்
 ஸ்கூல் வேலைக்குப் போன காலம் இவருக்கு
 கும் என் விட்டியே தரிக்க ஓடவில்லை.
 பிறந்த விட்டுக்குப் போய் வந்து கொண்
 டிருந்தவன் இப்போது ஒரேயடியாக...."

"இந்தச் சேதி எங்களுக்குத் தெரியுமே! அங்ஙனவு தூரத்திற்குக் கூட..." என்று கேட்டவாறு கண்களையப் பிள்ளை ஆச்சரி யத்துடன் சொக்கவிக்கத்தைப் பார்த்தார்.

"போனும் போகிறும், புத்தி கேட்ட கருதை. அப்படித்தான் போனானே! சிதம்பரத்திலே போய் அவ்வி ராணிகைப் போய் அராளாவா போயிருக்கிறார்? முனிசிபலிடிலேயே குப்பை அள்ளிக் கொட்டுகிற வேலைக்குப் போயிருக்கிறார்! நான் பிறந்தால் சம்பளமாக! ஆதலால்தான் ஒரு நிகர யிதா துணி யணி கொடுக்கிறேனாம்! தனியாகக் குடிசை கட்டிக் கொள்ள இடம் கொடுத்திருக்கிறேனாம்!..."

"சாரம், சாரம்! இந்த வள்ளியங்கைக்குப் புத்தி என்டா இப்படிப் போச்சு? அவன் புத்தி இது மாநில மாநிலி ராகும் என்று காய் களையில் கூட சினைக்க யில் லையோ! பண்ணையிலே இருந்து பரீச் பண் ணுமிற பவிக அந்த வேலைக்கெல்லாம் இருக்காடா, சோக்கு! முனிசிபலிடிலே குப்பை அள்ளுமிற வேலை பண்ணைப் பண் ணக் குடிமாம் செய்மிற காலமாக?" கண்க ளையப் பிள்ளை மனம் கொடுத்த சொல்குள். சொக்கவிக்கத்தின் இருதயத்தின் ஆழத் திதும் அந்த உணர்ச்சி னொருவியது.

"எம்மாம் சதவாசதோறும்கு! அவன் ஆத்தான் பேச்சைக் கேட்டுக் கொண்டு அவன் அப்பன் பண்ணை வேலைவை விட்டு முனிசிபலிடிலே வேலைக்குப் போனும். அப்பனும் ஆத்தாளும் சேர்ந்த இப் போழுது மகனையும் கொடுத்த விட்டார்கள். இந்தக் கூத்திலே என்னைவும் அவர்கள்

வழிக்கு மெல்ல மெல்லத் திருப்பனும் என்ற பார்த்திருக்கன், விட்டேடம், இரண்டு பாட்டு! அவன் அதுதான் காக்கு என்று சேம்பி ஆத்தான் விட்டுக்குப் போய்விட்டான். அப்பொழுது போன வந்தான் இப்படி...என்னமோ போங்க! என் மனம் ஒடினும் போச்சங்க...அந்தக் குழந்தைகளை சினைக்காடாம்..." என்று சொல்கிற தன் கண்களில் துளித்த நீரைச் கண்டி பெறித்தான் சொக்கவிக்கம்.

மணவி குழந்தைகளின் மீதிருந்த அந்த ஈங்கப் பார்த்திற்கும், அவன் இந்தத் துடன் ஊதியிட்ட பண்ணைக் கைமை உணர்ச்சிக்கும் இடையே ஊர்வாடிய அவனது சினை பரிதாபமாக இருந்தது.

"ஊம்...!" என்று ஒரு சிண்ட பெரு மூக்க விட்ட கண்களையப் பிள்ளை, கைச் சுருட்டிட விசிறித் தூர எறித்துவிட்டு வெற்றினைப் பெட்டிகளை எடுத்தார். தன் னுடைய பண்ணையாளும் ஏறக் குறைவ தன்னுடைய சினைவயித்தான் இருக் கிறான் என்பது அன்றதான் அவருக்குத் தெரிந்தது. தன்னுடைய குடும்பச் சிக்க லுக்குப் பரிசுதரம் தெருவது சிசுமமாக அவருக்குத் தென்றியது. ஆனால் தன் பண்ணையான் சொக்கவிக்கத்தில் குடும்பச் சிக்கலத் தீர்த்து காக்க வழிதுறைகள் இருப்பதாகவே தென்றியது. ஆகவே, "அப்படி விட்டியைக் கூடாது, சோக்கு! தாய்மாதா வேறானும். தாசலும் தான் வேறானும். மனம் மூறித்த போனும் பிள்ளைச் செய்வது சொம்பக் கட்டும். அந்தப் பிள்ளையா லுடைய துண்டும் வடவு விட்ட மெ் சமே போய் வள்ளியைக் கூட்டி வந்துவிடு" என்றான்.

ஆனால் சொக்கவிக்கத்திற்கு அது மட்டக் கட்டிய காலமாகப் படவில்லை.

கிடைத்து மேட்டிலே சீண்ட சேரம்
மேளனம் சீவலிபது. சோக்கிலிங்கம்
மரகதம் பேசல் பாக்து கிடந்த காற்றில்
காலியே பார்த்துக் கொண்டிருந்தான்.
"இந்த காற்றில்காலைப் போல் தன் வாழ்வு
யின்மீதும் பசுமை அடைவானா?" என்று
அவன் மனம் அங்கவாய்த்தது.

அந்தச் சாயத்திலே தூரத்தின் தபால்
காசப் பொன்னுரையி 'தபால்' பட்டு
வாடா' சேவ்வதற்காகக் கிராமத்தார்
காலி வழியே போய்க் கொண்டிருந்தான்.
அவன் பின்னாலும் பார்த்ததும் காத்து
மேட்டை நோக்கிவரவே, சோக்கிலிங்
கத்தில் மனம் இங்கேத என்னங்கன்
எல்லாம் என்னாகி குழம்பிவது.

ஆனால் அங்கே வந்த பொன்னுரையி
சோக்கிலிங்கத்தை விட்டுத் தாண்டிப்
போய் கனகசபைப் பின்னாலிடம் ஒரு கன
காதக் கொடுத்துவிட்டுச் சென்றான்.

கனகசபைப் பின்ன கனகா இப்படியும்
அப்படியும் ஒருதரம் திருப்பிப் பார்த்தார்.
பிறகு அவரின் கவது விளியம்பைக் கை
கவங்கனாக் கின்னி எறித்துவிட்டுக் கை
தத்தை வெலியே எடுத்தார்.

முத்துச் சரம் கோர்த்தாற்போல்
பெரும் தாமிரில் தோடங்கிய அந்தக் கடி
தம், அவர் முழு கவனத்தையும் கவர்ந்தது.
அதைப் படித்து முடித்ததும் அவர் உடல்
முழுவதும் விளர்ந்துக் கொண்டிவது. அவர்
ஒரு ஆழ்ந்த பெருமூச்சு விட்டார்.

தன்னுடைய பாட படிப்பு நடுவாறு
விவரிய சீவலியே சோக்கிலிங்கம் பன்னா
வாரியின் மூகத்தையே பார்த்துக் கொண்
டிருந்தான். பழமரணரின் மூகத்திலே
தோன்றிய திரி மாறுதல் அவன் கெஞ்
சிலே ஒரு கவிதை உண்டாக்விவது. "என்
னாக், என்மனம்,..." என்று கேட்டான்.

கனகசபைப் பின்ன அவன் கேள்விக்குப்
பதில் சொல்வதில்லை.

★

கிவகசபைப் பின்ன மீண்டும் ஒரு
தரம் அந்தக் கடிதத்தைப் படித்தார்.
அவனையும் மீறி ஒரு ஆழ்ந்த பெரு
மூச்சு வெளியிவது. இதைக் கண்ட
சோக்கிலிங்கம் மீண்டும் ஒரு முறை,
"என்னங்க சேதி?" என்று கேட்டான்.

"என்ன சேதிவைச் சொல்லுவது.
சோக்கிலிங்கம்! நான்மக் கேட்ட சேதி
வந்திருக்கிறது. கங்காண விட்டிலே
கவது போய்விட்டதாம், கவது போன
சாமான்களில் கம் விட்டுக்காரியின் கடித
குப் பெட்டியும் ஒன்றும், இவன் கைகன்,
பட்டுப் புடவைகள், பணம் எல்லாம்
பெட்டியில்தான் இருந்தனவாம்! நான்
தடுத்ததையும் மீறி அவன் போனதற்குக்

கவதுச் சரிவான தண்டனைவை அவருக்
குக் கொடுத்து விட்டதாம்! என் காலில்
கிழுத்த மண்ணியுக் கேட்டுக் கொள்ள
காங்கிசே புறப்பட்டு வருகிறானாம்!
எப்படி இருக்கிறது சேதி?"

அந்தத் துக்கச் சேதிவைக் கேட்ட
சோக்கிலிங்கம் கீதம்பித்த கிங்குன்,
கவது போன பொருள்களை என்னறும்
போது அவனுக்கு வாயடைத்து விட்டது.

சோக்கிலிங்கம் இந்தப் பிரமைமீறிருந்து
மீள்வதற்குள் மறிக்குரு அதிசயம். அவன்
கன் மூன் தோன்றிவது. இது கீழாமா?
அல்லது வெறும் கருவெளித் தோற்றமா?
சோக்கிலிங்கம் தன் கண்களைக் கசக்கி
விட்டுக் கொண்டு மறுபடியும் பார்த்தான்.
சத்தேகமில்லை. கண்டையிட்டுக் கொண்டு
ஒடிப்போன அந்த வன்னி யம்மைதான்
கவங்கனாக் கரட்டகளைக் கட்டுத் கைத்து
மேட்டை நோக்கி வந்து கொண்டிருந்
தான்! "இதோ வன்னியம்மை வருகி
ருகோ!" என்று கனகத்தி பெரங்க கன
திக் கொட்டினான் சோக்கிலிங்கம். கனக
சபைப் பின்ன தூரத்தில்கவரும் வன்னியம்
மைவைப் பார்த்ததும் ஒரு ஆழ்ந்த பெரு
மூச்சு விட்டார். பிறகு, "ஆமாம், கனக
சபைப் பின்ன கவதுமே கொடுக்கு வருகிறாள்!
கைக்குழங்கை எங்கே?" என்று கேட்டார்.

சோக்கிலிங்கத்துக்குத் துக்கி காரியப்
போட்டது. ஆமாம்! அவளை எப்
போதும் கைவிடாமல் இருக்கும் இரண்டு
கவது ஆன் குழங்கை எங்கே? தன் பாட
படிப்பிலே மெய்கவங்கிக் கண்ணில் கொரு
மறித்து கிங்குன் சோக்கிலிங்கம்.

அதற்குள் கைத்து மேட்டிலே அடி
எடுத்து வைத்த வன்னியம்மை கவது
பட்ட மார்போல் தகாபீது விழந்து தன்
கணவனின் கங்களைப் பிடித்துக் கொண்
டான். "உங்கன் பேச்சைக் கேட்டகாமல்
பட்டன கைத்துக்குப் போகோம். உங்க
குடைய பேச்சைக் கேட்டகை குற்றத்துக்
கை என் பின்னகையப் பனிகொடுத்துப் படி
ஆகிவிட்டது. மனம் போக, மனம் கவது
மூன்கொலிடிக்குப்பை காரிக் கொட்டி
கதுதான் மீச்சம் எங்கர்க் கை விட்டு
விட்டார்களே, அத்தான்!" என்று கிம்பி
கிம்பி அழதான் வன்னியம்மை,

கவது வெளியிலே கினைவும் தானியம்
குளியும் அந்தக் கைத்து மேட்டிலே,
சோக்கிலிங்கத்தில் உள்ளறும் வன்னியம்
மைவின் உள்ளறும் மீண்டும் ஒன்று
கடின. அதற்குச் சாட்சியாக அவர்கள்
குழம்பி வின்க்கை முதலில் ஏற்றி வைத்த
பன்னாமைக் கனகசபைப் பின்னியே அங்கு
கிங்கு. "கங்காணக் கட்டம் கொட்டா
ததைக் கைத்துமேடு செய்யும்!" என்று
அவர் பாட்டி சொல்லும் கவடுமொழி அப்
போது அவருக்கு கினைவு வந்தது.

B. I. S. N. கம்பெனி, லீமிடெட்

S. S. "ரஜா-லா" - பிளவுது, சிங்கப்பூருக்கு

செவ்வாய் புதன்புதல் தேதி - 1951 ஆகஸ்டு 31உ
நாகப்பட்டினம் புதன்புதல் தேதி - 1951 ஆகஸ்டு 32உ

ஏதல் மதுப்பு, போத் தூண்ட இடமேதும் உண்டு.

பிளவுது, போர்ட் ஸ்டெட்டன்மார், சிங்கப்பூருக்கு கார்கோ
சாமான்களை நேடியாக ஏற்றிச் செல்லவும், பாங்காக், ஹாங்காங்,
ஜப்பான் மற்றும் தூரக் தேர்த் திரையிழைகள் இடா ஸ்காலுக்கு
சிங்கப்பூரில் கப்பல் மாற்றி அனுப்பும்படியும் ஏற்றிக் கொள்ளப்படும்.

இடா விவரங்களுக்கு தயவு செய்து விண்ணப்பிக்கவும்:

பீன்கி & கோ. (மதராஸ்) லீமிடெட் மதராஸ் கம்பெனி லீமிடெட்
7, அரமங்க்காநத் தெரு, மதராஸ் | ஏதல் லைன் பீக் கோடு, நாகப்பட்டினம்

உங்கள் காலில் உள்ள

Zam-Buk

**தொந்தரவுகளை
ஜாம்-பக்**

**எவ்வளவு வேரையில் நண்ப்படுத்துவது
என்ற பாடுங்கள்!**

உங்கள் கால்களில் ஜாம்-பக்கைப் போட்டுத் தேய்த்து விடுங்கள். வலி, அலர்ஜி, ரோய் எம்வாம் விளையில் ஓடிப்போகும், ஹிதம் தந்து குணப்படுத்தும் சிறந்த ஓளவுதத் தைலங்கள் ஜாம்-பக்கில் இருக்கின்றன. ஜாம்-பக் எரிச்சலையும், வீக்கத்தைதவும் போக்கடிக்கிறது. ஜாம்-பக் கொப்பளவுகளை குணப்படுத்துவதெது. ஜாம்-பக் கால் ஆணியை அகற்ற உதவும். ஜாம்-பக் உங்கள் கால்வலிகளைக் குணப்படுத்துவதெது. மற்றும் ரைமர்சல், இதர சரும ரோய்கள், வெட்டுப் புண்கள், காயங்கள், புண்கள், ரணங்கள், கெருப்புக் காயங்கள், மண்ஸடர் சொறி, பூச்சிக்கடி ஏதாம் முதலியவற்றிற்கு ஜாம்-பக் உபயோகிக்கலாம்.

ஜாம்-பக்

செய்து, காலில் உள்ள புண்களை மருவாக்கி மனம் ஓர் சொல்லெது.

ஜாம்-பக் உங்கள் தேர்த் தைல ஆயிரம்பட் போண்ட் மிதரக் கொண்டு கலப்பிதது என்று உத்தரவாதம் எழுண்டுகள்: மோர்ட்ஸ், தாதா & கோ., டி.டி. மதராஸ்

தெரிந்த பெருமை
கிடைக்க உதவுகிறது
என்பது தெரிவிக்கிறது
கிடைக்கக்கூடிய
பெருமைகளை

1 2 3 4 5 6

தெரிந்த பெருமை
கிடைக்க உதவுகிறது

மாணவருக்கான பேனா பெருமை!
கருப்பு நிறத்தில் அப்படிக்கை
முதலில் தெரிந்த பெருமை
என்பது தெரிவிக்கிறது.

Doric

டோரிக்

சிறந்த பிரபலமான பேனாக்கள்

கொலர் ரூ. 6/-

லீவர்-பில்லர் ரூ. 6/8/-

கலை கல்கட்டும் கல்கட்டும் கல்கட்டும்

டோரிக், ப்ராடக்ட்ஸ்

பம்பாய் மியூசிக்ஸ் பில்டிங், ஹார்ன்லி ரோடு, பம்பாய்,

கல்கத்தா: 10, சென்னை: பெங்களூர்: 2, எல்த் பதேட்.

பலம் அந்தப் பெண்
மலேரியாவிலும் என்ன
கஷ்டப்படுகிறாள்

‘பாலுட்டின்’

அந்தத் தொல்லைகளின்மீதும்
என்றோப் பாதுகாத்துவருகிறது

ஒவ்வொரு பெண்ணுக்கும் போன்ற தினாள் குடும்ப
வேலைகளுக்கு மேல் மலேரியா வேறு. பலம் அந்தப்
பெண் மலேரியா வெளும் நீழல்போல ஆகிவிட்டாள்.
அந்த சாதுப்பெண் அனாதையற்றி என்னதான் செய்தி
ருளோ கடவுளுக்குத்தான் தெரிவுச் செய்யும் பரிசுத்
தாளும் அவள் மேல். போம், போம் என்று போகி
னும் போதுவருகிறதைத்தான் காங்கள் காண்கிறோம்.
ஆனால் தினமும் ஒரு ‘பாலுட்டின்’ மாதிரியான விலம்
சாப்பிட்டு வந்தால் மூன்று அல்லது நான்கு நாட்களுக்கு
மீள் அவள் கலையாக குணமடைவாள். அவளது
உதாரணம் என்னை உஷார்ப்படுத்திவிட்டது. ஒவ்
வொரு ஞாயிற்றுக் கிழமைகளில் சாப்பாட்டுக்குப் பிறகு
ஒரு ‘பாலுட்டின்’ மாதிரியான சாப்பிடுவதை என்
வழக்கமாக ஆகக்கூட தொல்லைகளை என்
குடும்பத்தினே மறையாது. தினதொரு பின்பற்று,
மூன்று செய்தி வருகிறேன். ஆகையினால் மலேரியா
எனது வாசற்பயக்கம் அனுகூலமாக இல்லை.

பாலுட்டின்
சுரோம் மருந்து

மலேரியாவிலும் ஒவ் அற்புதமான மருந்து

சுரோம் 93 மில்லி

பல வருஷங்கள் அவதி யுற்றான்; நிறகு

புகழ் பருக்கள் மறைத்தன

கருவுனின் உட்பூர சிவ்வகையால்

அநேகவிதமான சரும விபாதிகளை, உட்புறச் சிவ்வகையினால் பூரணமாகக் குணப்படுத்த முடியும். பூமழிப் ப்ரேமநாத் இவ் வுண்மையைக் கண்டு பிடிப்பதற்கு முன் 23 வருஷங்கள் கஷ்டப்பட்டான். மிகுந்த கன்டிரிபரிதலுடன், கீழ்க்கண்ட கடிதத்தை எழுதி யுள்ளார்.

"எனது மூலம் முழுதும் நிறு நிறு வெண்புள்ளிகளால் (பருக்கலாக்) 23 வருஷங்கள் சிரமமுற்றேன். அடிக்கடி வைத்தியம் செய்து கொண்டும், பருக்கள் மூலமெங்கும் விபாதித்ததே தவிர யாதொரு குணமும் காணப்படவில்லை. விதவிதமான பூச்சு மருந்துகளும் பயனளிக்கவில்லை. எக்ஸோரும் "உன் மூலத்தில் இருக்கும் பருக்கள் என்ன?" என்று அடிக்கடி கேட்பதால் அவர்களது மத்தியில் நின்று போயே பயமாயிருத்தது. கருவுனியப் பற்றி நிகறையப் படித்திருந்ததனால் அதையும் உபயோகித்துப் பார்க்கத் தீர்மானித்தேன். தற்சமயம் மூன்று மாத உபயோகத்திற்குப் பின் நிச்சயமாகவே எனது மூலத்தில் யாதொரு புள்ளிகளும் தென்படவில்லை என்று

சத்தொழுத்தொடு தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். உட்புறச் சிவ்வகையென்குமென்று எனக்கு இதுவரையாரும் தெரிவிக்கவில்லை. இதற்கு மேல் என்னாக வந்தனம் தெரிவிக்க இயலாவிட்டே."

உடலின் உட்புறத்து, மந்தமான அவயவங்களால் வெளித்தள்ள முடியாத விஷப் பொருள்களான இரத்தத்தின் அசுத்தப் பொருள்களே சகல சருமக் கோளாறுகளுக்கும் காரணம். உட்புறசுத்தத்தை நிரந்தரமாக வைப்பதற்கு "கருவுனே" இயற்கையின் ஒரு சிறந்த சாதனம். உடலிலுள்ள - ரக், மூத்திரக் காய்கள், குடங்கள் இவை சரிவர வேலைசெய்து ரத்தத்தினுள்ள அசுத்தங்கள் சரிவர வெளியே தள்ளப் படுவதற்கு "கருவுனி" யுள்ள ஆறுவித வேக நாதுக்கள் பெரிதும் உதவுகின்றன.

எல்லா மருத்துக் கடைகளிலும் கிடைக்கும்.

ஷாலிமார் தயாரிப்புகள்
ஆட்டி செல்லும்போது
எந்த வேலைக்காக என்பதை
தெரிவிக்கவும்.

சிழகு சூட்டி
அதிககால
உழைக்கவல்ல

வரிசைப்படுத்த

ஒருவர் பெரின்கள் போன்ற
பிரதானம் ஷாலிமார் ஆட்
கோட் உடனே உபயோகிக்கும்
படியாக எந்த அளவுக்கு
இந்த ஓர் பெரின்கள். தந்த
கூட சிழக்குகிறது.
எனவேதான் உடனே உபயோ
கிப்பது மாடுகளுக்கும்
எந்தது சிவன்களின்
கொடுத்தே.

சிழக்காற்
போல்
சொல்லுங்கள்

ஷாலிமார்
ஷட் கோட்

87452-100

உர சிவன்களின் சிவன்களின் பெரின்கள்

SHALINAR PAINT, COLOUR & VARNISH CO., LTD.,

Post Box 126, Madras 1. Importers & Distributors for Ceylon

Leeds Brown & Co., Ltd., Post Box 85, Colombo

மூல நோய் சம்மூலா தித்திப்பு லேகியம்

மூல நோயை எல்லா நோய்களுக்கும் மூலகாரணம். எவ்வித மூல நோயா யினும் அவற்றை அறவே ஒழிக்கும் சக்தி மேற்கூறிய எமது தித்திப்பு லேகியத்திற்கு உண்டு. சாதத்தல் ஒன் டுக்கு விலை ரூபாய் ஆறு மட்டும் வியாதி இரத்த மூலமா யிருப்பின் விலகம் தெரிவிக்கவும்.

N.B.—நிராத நோய் என்று தன்னி வீடுக் கும் அநேகம் நோய்களும் "அகஸ்தியா" மருத்துவத்தின் பெருமைவாய் நிகுமன அறியவும். எந்த நோயாயினும் எத்தனை பழக்க மூடையதாயினும் நீர்க்கடனாம் விவரங்களுக்கு விரிவாக எழுதவும்.

தயாக் கொடி பிரத்தியேகம்
ஜென்டுகடும் தேவை

THE AGASTYA MANDIRAM
SIDDHA VYDYASALA
SAMADHI THOPPU, MANAKKAD
TRIVANDRUM

உங்களுக்குச் சோர்வும்
அயர்ச்சியும் தோன்றுகிறதா?

மருத்து போர்ட் அங்கீகரித்தவ இந்த ஓவரன்
உங்களுக்குப் புதிய சத்தியத் தீதுயத் தரும்.

நாபம் பீன்ஸ் உங்களுக்கு அனிகக் உடைய பூரணச் சத்தோஷத்தையும் புதிய வாழ்வையும் அதுபவி யுங்கள். மருத்து போர்ட் அங்கீகரித்தவ நாபம் பீன்ஸ் உட்கொள்ளுங்கள். சிலகன் முகம் மீட்ட ஆரோக்யமாய் வாழ்வீர்கள். உங்கள் வயதைய யும் சத்தியையும் அபவிக்கும் சத்தியத்தை நாபம் பீன்ஸ் போக்குகிறது. உங்கள் சத்தியத்தை சத்தம் செய்து நாபம் பீன்ஸ் உட்கொழுக்குகிறது. நாபம் பீன்ஸ் உங்கள் சத்தியத்தை உருதி யுண்டாக்குகிறது. எனவே அநீகம் உண்டா குமே, அது குறைந்து விடுமே என்று பாய் சதுரீகர் சிலகன் மருமே வகைச் சாப்பிடலாம்.

மாசுநிலை, வயிற்று வலி, சீதம், தலைவலி, மத மதப்பு, அநீகம் இன்னும் மற்ற சாதாரண நோய் களுக்கெல்லாம் நாபம் பீன்ஸ் உங்கள் பிரதிநிதென்ற நினைவியக்கிக்குகிறது.

மருத்துவக்குப் போருள் திரும்ப நாபம் பீன்ஸ் உட்கொள்ளத் துக்குங்கள். உங்கள் மருத்து சிபாரிசு விடலும் சேடக்கும்.

சுரீ: 2

அநுபவத்தால் வந்த ஞானம்

தூக்குண்டுக் கணக்கின் அநுபவத்தின் பிரகட சத்தம மாய் பவிரிதும் சரிவான முறை மைசூர் மனந்தானத்தாராக் மட்டும் மிக சாசியமாகக் கையாளப்பட்டு வருகிறது. பவிராகும் இடத்தினேயே துண்டிக்கப்பட்டுப் பாதுகாக்கப் படுகின்ற மாய்க்கவிருத்து மைசூர் அரசாங்கத் தொழிலாளர் களால் இறக்கப்படுகின்ற தறுமணம் வாய்த்த சத்தனத் தைமந்தான் உடைத்தினேயே துய்மையானது. அதுவே இயற்கையான மனமுடையது — அந்த மனம் உடைக் கங்கும் உண்டாக்கப்படுகின்ற உயர்த்த சோய்புகளுக்கும் வாகனத் திரவியங்களுக்கும் பயன்படுகின்றது.

மைசூர் சந்தனத் தைலம்

அரசாங்கச் சத்தனத் தைலத் தொழிற்சாலை - மைசூர்

காது மந்தமா ?

தன்கு கேட்டு அனுபவிக்க

“மெய்கோ”

கேட்கும் சாதனமே

பிறத்தது

கிடைத்தல் இது விவரங்களுக்கும்
குப்பித்தல் எழுதவும்

Modern Radio Co.,

KHALEELI MANSIONS, (E)

83, MOUNT ROAD, MADRAS-2

கவியரசர் டாக்டர் காந்தி மகாத்மாவின்
பெருமையையும் அவர் இத்தியாவுக்கு
குத்தி விடுக்கும் அருத் தொண்டையும்

மகாத்மா காந்தி

செந்த ழமில் அழகாக விளக்கி விடுக்கிறார்

விசை அனா எட்டு

(தபால் செலவு தனி)

சசிதேவி எழுதிய

விஜயா

முதலிய கதைகள்

விசை ரூ. 2-8-0

(தபால் செலவு தனி)

மகாட்குமீடம் :

“கல்வி” காலியாஸையம்

சிறப்பாகவும் 77 சென்னை

ஒரு நாளைக்கு ஒவ்வொருவருக்கும் 2 அவுன்ஸ் கொழுப்பு தேவை

ஒரு நாள் ஒரு சாதாரண மனிதனுக்கு அல்லது கட்டிக்கு தேவையாக கொழுப்பு 2 அவுன்ஸ். சமஸ்தி உணவிற்கு இன்றியமையாதவையான ஐந்துவகை சத்துக்களில் கொழுப்பு ஒன்று. உடல் தகுந்ததும், சக்திக்கும் இந்த ஐந்துவகை சத்துக்கள் யாவும் மிகவும் அவசியம். இவைகளை கீழ்க்கண்டவாறு தொகுக்கலாம்; (விடமின்கள்) பழங்கள், காய்கறிகள் (சைம்க்காதவை சிவக்காய்), ஏல்; (நாஸுப்பொருள்கள்) பால், ஓட்டு, பனாடை, மீன், கோதுமை, பருக்கி; (புரதசத்துக்கள்) பால், ஓட்டு, மாவியம், கோட்டைகள், பருப்புக்கள், மீன், கோதுமை; (மாவுசத்துப்பொருள்கள்) அரிசி உற்பல சமனாதித தாலியங்கள், உருக்கிழங்கு, வாலுப்பழம்; (கொழுப்புகள்) கோட்டைகள், ஆட்டி, மீன்த சன்னெய்கள், கோழுப்புக்காயியம், மீன், சைம வறுக்குதவும் சத்தமான சிறந்த கொழுப்புகளில் ஒன்றாக டால்டா. இது ஸ்டீடமனியப்பழம் ஆரோக்கியமானதும் உடல் சமனாதித சைமயக்களுக்கும் இது உகந்தது. சீக்கிரந்த உட்களில் விதப்படுவதால் இது எப்பொழுதும் புதிதாகவும் துப்பரவாகவும் உங்களுக்குக்கிடைக்கிறது.

ரேஷனில் கிடைக்கும் தாளியங்களை தீடித்திருக்கச் செய்வதெப்படி?
இவ்வகை ஆரோக்கியங்களுக்கு இவ்வே—அம்மது எம்.து வேண்டுமாயினும்—
எழுதுங்கள்!

தொடரல்தொடர அட்வைஸரி ஸர்வீஸ்

தலை செயலகம், தெ. 303, மகாபலி